Do ảnh vi phim Đông Cung Hồ Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng) và mở cửa Lầu Thơ Viện Đại học Cornell)

★ Quyết định của Bộ Quốc Phòng : Học sinh 18 tuổi rớt Tú Tài I không được hoãn dịch ★

VNCH CÓ BÁN ĐẤU THẦU 5.000 SÚNG M16 KHÔNG?

Cờ Đỏ

Một T.N.S. Mỹ tỏ-oáo ẩu !

SỐ 143 — 8 TRANG 8Đ. — THỨ BẢY 27-9-1969

CẤP TIẾN

TỔ QUỐC — TỰ DO — TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan Đình Phùng Sg Đ.T.: 23.275

PHIÊN NHÓM 36 CỦA HỘI ĐÀM BA LÊ BẮT ĐẦU NGỘT NGẠT

ÔNG C. LODGE QUYẾT LIỆT : KHÔNG CÒN MỀM DẺO NỮA...

CHO ĐẾN KHI NÀO PHÍA BÊN KIA ĐÃ SẴN SÀNG ĐỀ THƯƠNG THUYẾT NGHIÊM CHỈNH !

BA LÊ 26-9.— Phiên họp thứ 36 của cuộc hội đàm Ba Lê đã diễn ra trong bầu không khí căng thẳng chưa từng thấy sau những lời lẽ ân quyết ít của đại diện VC Dinh bà Thị Bình và các cuộc trao đổi nổi bùng quanh các quyết định rút quân Hoa Kỳ tại Việt Nam.

Ông Lodge đặt các câu hỏi...

Đại sứ Lodge, Trưởng phái đoàn Hoa Kỳ đã liệt kê những đợt rút quân của Mỹ khỏi V.N. để bắt đầu một giai đoạn thương thuyết cụ thể về vấn đề rút quân song phương.

Ông hỏi phía B.V. đã bắt đầu rút theo Mỹ chưa và khởi sự thương thuyết nghiêm chỉnh hay không ?

Ông cũng yêu cầu đại diện B.V. cho biết tại sao trong lúc các lực lượng Mỹ đã rời khỏi lưu vực sông Cửu Long thì các đơn vị B.V. lại bắt đầu hiện diện trong vùng này ?

Ông Lodge cũng khắc lại hai điều vấn của TT Nixon đọc tại L.H.Q. thứ Năm tuần qua cho biết Mỹ đã thực hiện những bước-viện tới Hòa bình rồi, đã tới lúc B.V. hãy ấn sang đáp ứng...

Đinh bá Thì lần ấn quyết liệt

Đinh bá Thì, thay thế bà Nguyễn thị Bình đi dự tăng lễ O. Hồ chí Minh chưa tới lại, trong phiên họp đã lên ấn Mỹ với những lời lẽ cực kỳ quyết liệt.

XEM TIẾP B TRANG 2

TIN GIỜ CHÓT

Nguyễn Thị Bình SẼ TRỞ LẠI BA LÊ SÁNG THỨ SÁU!..

BA LÊ 25-9 (AFP).— Nguyễn thị Bình đại diện MTGP về Hà nội dự tang lễ Hồ chí Minh, sẽ từ Mạc tư khoa trở lại Ba Lê hồi 10 giờ 30 quốc tế ngày thứ Sáu.

Cùng đi với Nguyễn thị Bình có Nguyễn văn Tiến, phụ tá Cao Văn Thộy ?

Do Thái yêu cầu Mỹ giúp thêm phi cơ

HOA THỊNH ĐỐN.— Nữ thủ tướng Do Thái Bà Goldamer đã hội đàm với TT Nixon hôm thứ năm đúng việc với TT Nixon. Mục đích của hội kiến này là yêu cầu Mỹ giúp bộ Do Thái có thể tăng cường giúp thêm chiến cụ, nhất là lực lượng Phantom F4D mà Mỹ vừa cung cấp đợt đầu 8 chiếc cho Do Thái.

Đã thành lập quỹ tương trợ và tiết kiệm quân nhân

SAIGON 26-9.— Quỹ tương trợ và tiết kiệm Quân nhân đã được thành lập với mục đích thực hiện việc tiết kiệm trong quân đội, nâng đỡ các chương trình xã hội, tạo công ăn sinh cho quân nhân khi xuất ngũ hay bị tàn phế và giúp đỡ gia đình binh sĩ.

Tất cả quân nhân tại ngũ thuộc C.L.Q và D.P.Q. không phân biệt cấp bậc đương nhiên là hội viên và phải đóng góp hàng tháng một số tiền 100đ.

Hội viên được ra Hội khi giải ngũ hoặc từ trần hay mất tích đều được hoàn trả số tiền tiết kiệm trong thời gian tại ngũ cộng thêm tiền lời 30% trong mỗi năm tại quỹ của Hội phát sinh.

Phát-ngôn-viên VNCH:

KHÔNG CÓ I KHẨU M16 NÀO CẢ !

SAIGON 26-9 Phát ngôn viên quân sự VNCH chiều nay đã không bình luận gì về lời tố cáo của Thượng Nghị Sĩ Hoa Kỳ William Proxmire nói rằng Chính phủ VNCH cho đấu thầu bán 5.000 khẩu súng M-16 của viện trợ Mỹ (UPI 26-9-1969), nhưng cho biết là Bộ Quốc Phòng có dự trù bán 200.000 khẩu súng cũ mà Việt Nam Cộng Hòa có từ trước khi quân đội Mỹ tới đây. Số súng này làm tại Anh, Pháp, Ý Đan Mạch và Nhật Bản và chỉ có một số ít của Mỹ chế ra từ năm 1917 chứ không có 1 khẩu súng M.16 nào cả.

Số súng đạn đem bán nói trên ở trong tình trạng hư hỏng và chỉ có thể dùng như vật vụn (loại súng cộng đồng) hoặc dùng như một vật kỷ niệm (loại súng cá nhân) mà thôi.

T.N.S. Cộng Hòa Mỹ Goodell đề nghị :

NÊN CÓ MỘT ĐẠO LUẬT rút quân khỏi Việt-Nam

ÔNG MELVIN LAIRD : «Việc V.N. hóa» chiến cuộc

ĐƯỢC ÁP DỤNG CHO CẢ CÁC ĐỊA HẠT CHÁNH TRỊ và KINH TẾ

HOA THỊNH ĐỐN 25-9 (AFP).— Trong một điều vấn đề tại «Câu lạc bộ báo chí quốc gia Mỹ» bàn thảo năm, bộ trưởng quốc phòng Mỹ Melvin Laird nói đại ý : «Việc Việt Nam hóa chiến cuộc áp dụng cho các địa hạt chính trị và kinh tế cũng như quân sự.

«Việt Nam hóa chiến tranh» có ý nghĩa sống hơn cạnh tân quân lực VNCH.

«Việt Nam hóa» có nghĩa là lần lượt chuyển giao cho VNCH các trách nhiệm về mọi phương diện chiến tranh và sự quân trị nội bộ : một chánh phủ, một nền kinh tế, một lực lượng quân đội và một lực lượng Cảnh sát hùng hậu hơn.»

XEM TIẾP C TRANG 2

VÀO CUỐI NĂM 1970 ĐỂ CHẤM DỨT CHIẾN TRANH

HOA - THỊNH - ĐỐN 25 - 9 (AP-UPI).— Một TNS Hoa Kỳ hôm nay nói rằng Quốc hội Hoa Kỳ nên hành động tìm cách chấm dứt chiến cuộc VN bằng một đạo luật theo đó quân lực Hoa Kỳ rút VN sẽ được thay thế trước ngày 1-12-1970.

TNS Charles Goodell (Cộng Hòa ở Nữu Ước) nói rằng dự luật mà ông đề nghị sẽ chấm dứt được vai trò thụ động của Quốc Hội trước các nỗ lực chiến tranh đã được ban thông qua Tổng Thống áp dụng.

TNS Goodell nói rằng trong lúc Tổng Thống ấn định chiến lược và điều khiển chiến tranh, thì thật ra chỉ có quốc hội mới được hiến pháp ban truyền khai chiến hay ngừng bắn.

Ông Goodell cũng nhận là kế hoạch của ông có thể sẽ không gây ảnh hưởng gì đến chiến trường của Cộng sản hoặc tại chiến trường hoặc tại bàn hội nghị !

Nhưng Ông nói thêm là nếu đi Hoa Kỳ ở trong tình thế hiện nay là vì chúng ta đã mất quá nhiều thì giờ để cố đưa đàm Hà Nội về làm gì và không đành đủ thì giờ để làm ra một giải pháp có thể thực hiện đúng vấn đề vậy.

XEM TIẾP H TRANG 2

NHÂN DỊP TẾT TRUNG THU, TỔNG THỐNG CHỦ TỌA

ĐẠI HỘI THIẾU-NHI TỰ VỆ ĐÔ THÀNH

tổ chức trọng thể tại Công viên Tao Đàn

SAIGON (C.L.) 26-9.— Sáng nay nhân dịp Tết Trung Thu, Đại Hội Thiếu Nhi Tự Vệ Đô Thành đã long trọng khai mạc vào hồi 10 giờ tại Công viên Tao Đàn dưới quyền Chủ Tọa của Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Nguyễn văn Thiệu và Phu Nhân, với sự hiện của Phó Tổng Thống Nguyễn Cao Kỳ và Phu Nhân, Qui Ông Bộ trưởng Thương viện, Hạ viện, Tối cao Pháp Viện, Giám Sát Viện, Ông Bộ Trưởng và Phu Nhân, đông đủ ngoại giao đoàn, và 5.000 Thiếu Nhi gồm có Thiếu Nhi Tự Vệ, Thiếu Nhi Quân Đội, Hướng Đạo Cảnh sát và Thiếu nhi quân nhân chiến cuộc được tuyển lựa trong số các thành phần ưu tú của 11 Quận Đô Thành.

Sau khi Đại-tá Đô trưởng Nhựt Đô-trưởng Saigon đọc điện văn Tổng mạc, Tổng Thống, Phó T.T., Thủ Tướng và phu nhân đã phát quà tặng trung cho 3 Thiếu Nhi Tự Vệ, 3 Thiếu Nhi quân đội, 3 thiếu nhi Hướng dẫn Cảnh sát, 6 nữ thiếu nhi Tự Vệ và 6 nam nhân chiến cuộc.

XEM TIẾP M TRANG 2

T.T. Ng-văn-Vỹ Tổng Trưởng Quốc Phòng các [illegible] :

KHÔNG THỂ HOÃN DỊCH CHO HỌC SINH 18 TUỔI

THI RỚT TÚ TÀI I

● VIỆC GIA TĂNG QUÂN SỐ VẪN ĐƯỢC TIẾP TỤC THỰC THI, NẰM TRONG KẾ HOẠCH CỦA BỘ Q.P.

SAIGON.— «Nếu còn có những đợt thay thế quân đội Đồng minh trong tương lai, tôi tin tưởng và chắc chắn rằng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa có đủ khả năng thay thế».

Trung Tướng Nguyễn Văn Vỹ, Tổng Trưởng Quốc Phòng đã tuyên bố như trên, trong cuộc phỏng vấn đặc biệt hôm 26-9, dành cho chương trình «Người Dân Muốn Biết» do Việt Tấn Xã chủ trương.

Trung Tướng Tổng Trưởng Quốc Phòng cho biết «trong tương lai của vấn đề quyết định các đợt thay thế kế tiếp phải được dựa theo hai tiêu chuẩn mà Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã đề ra». Hai tiêu chuẩn đó là sự tiến triển của cuộc hòa đàm Ba Lê và mức độ chiến cuộc tại Việt Nam Cộng Hòa của Cộng quân phải được giảm xét».

Về vấn đề hiệu đại hóa Quân đội Việt Nam Cộng Hòa, Trung Tướng Nguyễn văn Vỹ nói «Việc gia tăng quân số vẫn được tiếp tục thực thi và nằm trong kế hoạch của Bộ Q[illegible] nhu cầu thì của Tổng Th[illegible]

XEM TIẾP A TRANG 7

XEM TRANG 2 Đầy đủ tin tức trong nước

Thiên cơ bất khả lậu

★ của HAY BỢP

CÁI LỢN NẰM TRONG CÁI NHÀ

Mọi người tin rằng bạn bè trong giới Cảnh sát cho BB tui biết rằng (ít lâu nay, ở thì đã có một số trẻ con tụ lấy vài trăm tên ăng quân vào chơi đất cho có thương tích để đi khám khám cho đỡ. Những chú nhỏ «bạn hàng»... một cách đáng trách nhỉ, khi bị bắt vì tội hành khất, đưa sang Trại Hoàng thiệp đến khai tập khuôn nhau rằng... bị mọi ghế hành hạ. Gây luôn dư luận bảo bại thị trường V.Z có bề xuống gia bộn bàng.

Nếu BB tui là bực lãnh đạo thì nghe chuyện này, nhứt định phải rủ mình thật nhiều và nhỉ đa gà đến thành đa nhỉ lắm.

Vì đại cuộc trong thiên hạ thành hay bại nhiều khi chỉ nhìn vào một chuyện nhỏ như con kiến là có thể thấy được. Trong giọt nước nhỏ bé nhưt cũng là cả một vũ trụ kia mà.

Người ta có thể tự hỏi hoại thân thể vì say mê ly tưởng ; để là người trong những người đã tự thiêu để tranh đấu cho Phật giáo. Người ta có thể tự hủy hoại thân thể để mưu thực hiện một điều mà người ta cho rằng chính nghĩa cần cả một đời người ; để là trường hợp Dự Nhương nuốt than lửa để chờ ngày trả thù cho Chủ, để là trường hợp Yêu Ly kính nhục kế để giết Khách Kỳ.

Nhưng sống trên đời tự mình gây tên tật cho mình (và tật ấy có thể mang trọn đời) để cố ở ăn xin là nghề nhục nhã nhứt trần ai thì kẻ làm việc đó đã đến bước cùng bì đát lắm rồi. Nếu kẻ làm việc ấy là những đứa trẻ con thì cái bi đát kia phải kể trăm lần ngàn lần hơn mới được.

Xưa kia vua Trụ vì Nhục Lâm, Tửu Trì mà mất ngôi thiết thân. Nhà cầm quyền ngày nay nghe chuyện lẽ tức đang thường nay mà không biết giựt mình thì... quả tình cho đến T.T. Nixon đã nói câu chống đám bảo đảm gì hết.

Đừng nói gì đến B.B. tui vô tích. Đâu hàng trở khuya rồi. B.B.

CƯỜI NHƯ MẾU

★ của VỊT LƯỜC

NGƯỜI TỐ THAM NHŨNG

Ông BÙI VĂN CÔNG, biên chép viên công nhựt C2-2 của Thủ Vụ, trước đây phục vụ tại Vũng Tàu đã đến Thủ Sau bấy tố khúc nói về một vụ tố tham nhũng mà ông ta là người nhân chứng.

Khoảng năm 1967, ông Công phát giác và tố cáo một vụ hà lạm công quỹ của Trường Tự và Phế Tự thông đồng với chủ hàng vẽ thuê thầu. Cảnh Sát Viên thời đó điều tra và xác nhận sự việc có thật nên của Ông Trường Tự về hưu trí cấp thời và Bà Phế Tự bị trả về cơ quan Lê Nông Tân Cuộc.

Ông Trường Tự thì được hưu ngày mặc dầu chưa 100 ngày, còn bà Phế ngày mặc dầu chưa 100 ngày quyết định trả về cơ quan, nhưng qua đến năm 1968 mới về Nông Tân Cuộc. Nghe đâu vì bà [illegible] là chân cơ vị đệ nhất đồng đường quan cáo đó !

Nếu câu chuyện chỉ có vậy thì không có gì [illegible]. Đúng này trước khi ông Trường vì bà Phế ra đi, thì người phát giác [illegible] vì hà lạm công quỹ đó bị đổi đi ngay khỏi địa phương. Đi ahiên, ly do đổi đi nơi khác rất hợp phép [illegible] ly do công vụ !

Vì bấy công chức giỏi, nết đã yếu, tai đã nặng ký phải bỏ gia đình gồm một vợ bầu con ấy lênh đênh đây đó. Trước hết là vẽ Hậu Nghĩa, rồi sau đó là Tây Ninh. Một cảnh hai quê, ông công chức giả đã nhiều lần kêu cứu xin được về nơi cũ để tiện việc lấy cơm gắp nhau và gần gũi chăm sóc cho con cái ăn học. Giám Sát Viên cũng đã can thiệp cho ông ta được về làm việc tại chốn cũ, nhưng đâu vẫn vào đấy.

Trong một là thơ gửi Bộ Tài Chánh đã kể lể nỗi lòng và xin vẽ làm việc tại Vũng Tàu như trước. Ông Tổng Trưởng đã viết một câu như sau : *Tôi đã cố gắng với nhiệm vụ gần 2 năm nay, sống trong hoàn cảnh tăng thiếu nợ nần mỗi tháng. Nay đã quá sức chịu đựng của gia đình, trước khi ngã gục, nếu không sa ngã vì tội lỗi.»*

Đọc câu trên chắc ông, người đen lương tri ít phải thiếu hiểu cho hoàn cảnh bi đát của ông Công. Nếu ông không chết vì ngã nhân thì có ngày ông ta cũng sẽ sa ngã vào tội lỗi để cho ông và vợ con ông sống, mặc dầu ông là người đã chống tham nhũng và vì chống tham nhũng nên trở thành người nhân của tham nhũng và có ngày ít phải biến thành tham nhũng !

Những vị lãnh đạo của chúng ta, người nào chống đã nhiều lần lên tiếng chống tham nhũng và nhất định diệt tham nhũng. Nhưng người chống tham nhũng như ông Công mà gặp hoàn cảnh đó thì, theo ý Vịt Lược, hãy cứ tham nhũng như mọi người vừa yên thân mà còn ăn no, rượu thịt phê phở, vợ con sung sướng, còn hơn là sạch sẽ để rồi... khổ bỏ mẹ !

Chúng ta có nên đưa lên vấn đề chống tham nhũng nữa không, hay ngăm ngăm khuyến khích mọi người nên tham nhũng ? V.L.

LẬP TRƯỜNG

Trách nhiệm và quyền lợi của NGƯỜI QUÂN NHÂN, CÔNG CHỨC NGÀY NAY

● NGUYỄN VĂN BÔNG

Hiện nay, ở đâu và mỗi khi có dịp, chánh khách cũng như lãnh đạo chánh quyền thường lên tiếng kêu gọi một sự đoàn kết cho công cuộc đấu tranh chánh trị mà lực lượng cũng cần sự là hàng ngũ quân nhân, công chức. Danh từ «Quân nhân, Công chức» đã được người ta triệt để khai thác với nhiều dụng ý đích khác nhau.

Thật vậy, vì phía lập phái, nghị sĩ đân biểu không ngớt đem đời sống cơ cực với đồng lương cố định của người công chức trước việc giá leo thang đã làm đề tài chứ! Chánh phủ. Nhưng các vị đại diện dân cử cố thật tâm tranh đấu cho quân nhân công chức hay không lại là một việc khác.

Trong khi đó, vì phía hành pháp, cấp lãnh đạo đã sẵn dụng các biện pháp tâm lý để khích động sự đóng góp của quân nhân công chức cho việc thực thi một kế hoạch quốc gia, khi thì hàng cách đề cao tinh thần hy sinh chịu đựng của họ, khi thì dùng phương cách mỉa mai chỉ trích sự «vô tích sự» của một thiểu số thụ động cầu an hay có tinh thần chủ bại, trốn tránh trách nhiệm v.v...

Đặc biệt, đứng trước một sự chuyển hướng từ thế đấu tranh quân sự sang thế đấu tranh chánh trị, một số trách nhiệm là được đự trù sẽ dần dần lần vai người công chức quân nhân. theo đó đã có những sự sửa soạn sắp đề trang bị cho người công chức quân nhân thành những cán bộ chánh trị, đánh đấu bằng buổi nói chuyện của Tổng Thống tại bội trường Thống Nhứt trước 1200 quân nhân cao cấp các ngành, và bằng một phong trào học tập được phát động ở toàn quốc trong hàng ngũ quân, nhân công chức v.v... Những sự kiện trên chứng tỏ chánh quyền đã và đang hiến cái nhỉ người công chức và quân nhân thành một cán bộ chánh trị với tất cả những bổn phận và trách nhiệm phải có ở một người cán bộ.

Vai trò người công chức, quân nhân càng được đề cao thì trách nhiệm và bổn phận của họ càng nhiều. Người ta kêu gọi sự cố gắng và hy sinh hơn nữa ở họ, người ta đã kỳ vọng vào sự đóng góp của họ ở giai đoạn đấu tranh chánh trị quan trọng này. Người ta đã đặt tin tưởng nơi chế độ hy mới đồng kể, cốn tất cả lực lượng đoàn thể đảng phái sẽ không đóng góp tích cực hơn quân nhân công chức, đằng cách đấu chứng tỏ lượng trên dưới một triệu người hiện tại, chưa kể gia đình và thân nhân.

Đành đổi lại với những đòi hỏi trên, chúng ta hãy thẳng thắng mà lượng định những đòi giá mà Chính Phủ đã giành cho họ, những người công chức quân nhân ngày nay—Nói cách khác, chúng ta thử kiểm điểm lại những quyền lợi hiện tại của người quân nhân công chức. Một cách đơn giản, quyền lợi ấy được thể hiện dưới hai hình thức : vật chất và tinh thần.

Về vật chất, qua thời gian, từ ngày ban hành qui chế chung công chức (1950) tới nay (1969), mức sinh hoạt tối thiểu của người công chức ở bậc thấp nhất (có chỉ số lương là 100) vẫn ở ngưỡng cái giá 1224đ. Lần được một số tiền lương cố định và đã được cho thì hành để đắp ứng phần nào với mức sinh hoạt đắt đỏ gia tăng, nào là biện pháp tăng khoản tạm thời, nào là phụ cấp gạo, nào là biện pháp gia tăng chỉ số lương căn bản v.v... Nói chung, người công chức quân nhân vẫn đang là tầng lớp người chịu tất cả những thiệt thòi, bởi sự thiếu ổt nhất CHÍNH SÁCH nâng đỡ hợp lý. Không phải người ta không thấy vấn đề, điều chính yếu có là ở cái người ta không đám hay không, muốn giành chịu một thử thách quá lớn, khi mà xét toàn diện vấn đề.

Trong những điều kiện sinh sống khó khăn, với mức lợi tức gần như cố định, trong khi vật giá cứ leo thang, tự sơ ổi duy nhất cần lại ở người quân nhân công chức có lẽ chỉ ở các quyền lợi và TINH THẦN thôi. Đó là vấn đề thăng danh, uy tín, các sự bảo đảm tử nghiệp, hưu, bệnh tật v.v... Ngày cả đến những quyền lợi tinh thần nữa, ngày nay, vẫn đang chịu đựng những thử thách lớn lao. và có thể bị mặc nhiên chối bỏ.

— Tại sao ?

Phó Thủ Tướng Cộng Hòa Đại Hàn Kim Chung Pil đã đến thăm viếng Tổng Thống Nixon tại Bạch Ốc ngày 26-9 vừa qua. Ông Kim Chung Pil là người Đại Hàn thứ nhất được Tổng Thống Nixon tiếp kể từ khi ông Park Chung Hee được tiếp ngày 17-11-1966.

Ông Kim Chung Pil là Phó Thủ Tướng kiêm Bộ trưởng Ngoại giao Đại Hàn, đã tuyên bố với báo chí rằng Đại Hàn sẵn sàng gửi thêm quân tham chiến tại Việt Nam nếu Hoa Kỳ yêu cầu.

Ông Kim Chung Pil cũng tuyên bố rằng Đại Hàn sẵn sàng tham dự vào cuộc thương thuyết Hòa bình Việt Nam nếu được mời

TRONG KHUÔN KHỔ TUẦN LỄ VĂN HÓA

Cuộc triển - lãm hội - họa thiếu - nhi toàn quốc đã khai mạc dưới sự chủ tọa của ông Mai thọ Truyền Quốc Vụ Khanh đặc trách Văn Hóa

29-9 : công bố KẾT QUẢ TRUNG HỌC ĐỆ NHỨT CẤP TRÁNG NIÊN

SAIGON, 26-9 (VTX). — Kết quả kỳ thi Trung Học Đệ Nhất Cấp Trang Niên Khóa ngày 16-9-69 để được niêm yết tại các Trung Tâm thi viết vào 10 giờ sáng thứ hai ngày 29-9-69 cho các Hội đồng thi tại Saigon.

Theo thông cáo của Nha Khảo thí thuộc Bộ Giáo Dục, danh sách thí sinh trúng tuyển tại Hội Đồng Giám Thị Thủ Đức Một, Long Xuyên, Cần Thơ, Đà Lạt, sẽ niêm yết tại Trường Trung Học Võ trường Tuấn. Danh sách thí sinh trúng tuyển tại Hội Đồng Giám Thị Biên Hòa, Mỹ Tho, Phan Thiết sẽ niêm yết tại trường Nữ Trung Học Lê văn Duyệt GiaĐịnh. Danh sách Thí sinh trúng tuyển tại Hội Đồng Giám Thị Vũng Tàu, Vĩnh Long, Khánh Hòng sẽ niêm yết tại Trường Trung Học Petrus Ký Saigon.

Danh sách thí sinh trúng tuyển tại các Hội Đồng Thi sẽ được yết số niêm yết tại các Trường Trung Học Tỉnh Lỵ.

ĐỌC VÀ CÓ ĐỘNG NGUYỆT SAN CẤP TIẾN

TIN TÒA ÁN

LIỆNG LỤC ĐAN VÁO NHÀ SẮT HẠN TÌNH ĐỊCH

người chồng bị cắm sừng BỊ 7 NĂM LƯU ĐÀY

SAIGON 26-9-69.— Ban Đại Hình tòa Thượng Thẩm nhóm tiếp ngày hôm qua lại xử một vụ án có sát vì ghen mà người chồng đau khổ trong vụ đã đến tận nhà tình địch liệng lựu đạn để sát hại kẻ cắm sừng lên đầu mình.

Vì vậy tòa xử thẩm Đại Hình Định Tường ngày 20-12-68 đã lên án anh Nguyễn văn Vị, 10 năm khổ sai về tội "cố sát nên bị can đã không cáo bản án trên.

Trong sự vắn gồm như là tha Định Tường, bị can đều nhìn nhận có chồng sống với Nguyễn thị Xét không có hôn thú nhưng đã có với nhau 3 năm con nhỏ lên khoảng khi trong gia đình cũng được êm ấm.

Vào đầu năm 1967, vì sinh kế quá eo hẹp, anh Vị phải đi lại sự cho ở lăng Tam Bình Quận Cai Lậy để đến I phương trời xa xôi lầm an.

Không thấy gian anh Vị vắng nhà qua thiếu thốn thì Xét đã phải đến sau giúp việc cho gia đình và khả giả trong vùng để lấy tiền nuôi con.

Rồi chẳng biết cái ông Mai-V Mẫu chủ nhà do tuy đã có 2 phòng rồi, nhưng vẫn khoái của lạ nên tán tính thế nào mà thì Xét cũng tiếng lòng lầm cho dư luận phải xôn xao bàn tán về mối tình vụng trộm giữa ông chủ nhà và chị làm công. Do đó mà mối lánh đi vắng thăm vợ con, anh Vị lo được người ta xì xầm chuyện vụ anh thường bỏ con nhỏ cho ở nhà một mình lân anh nghị ngờ ban hãy vợ, thì thì Xét lúc nào cũng chỉ không có tin gì với ông Mẫu. Tuy vậy, anh Vị vẫn thấy nhắc và nhất quyết ở lại nhà lầu để tìm hiểu cái thật vụ anh đã phát hiện anh hay chỉ là chuyện tư hão ca nhàm mà người nhà đặt ra để cho vui chăng anh hỏi nhau ?

Sau 1 tuần lễ thăm dò biết được sự thật nên mai kia, anh Vị đi xin 1 trái lựu đạn đem về giấu ở chỗ và định tâm dùng vật này để kết liễu cuộc đời của đôi gian phu dâm phụ.

Đêm 7-5-67, anh Vị được tin thị Xét đến ở nhà người vợ lớn của Mẫu thì anh đinh ninh sẵng đây là địp ho anh thực hiện sự của hận kẻ đã phá hoại hạnh phúc của mình lần chị vợ đến mà đã phải lội ngã. Nghĩ vậy anh Vị lặng lẽ đem theo trái lựu đạn đến nhà vợ lớn của Mẫu rình mò cả tiếng đồng hồ khoảng thấy hai Xét đi ra cùng lâm cho anh nổi sự mối hờn ghen lên cần tột độ.

CÁO LỖI

Vì cần đăng những tin quantrọng chúng tôi xin các bạn 1 lần lượt khi «Cấp Tiến» có một tại «11 Quận Đô thành».

Mong bạn đọc thông cảm.

ỦY BAN TRUNG ƯƠNG CHIẾN DỊCH cầu nguyện hòa bình cho Việt Nam đã được thành lập tại Saigon

SAIGON 26-9 (VTX).— Được sự chấp thận của giáo quyền và do ý muốn của các Hội đoàn Công giáo và một số tổ chức đã giáo dân, một Ủy ban Trung Ương đã được thành lập để điều hợp và hướng dẫn các hoạt động tại VN theo tinh thần «Chiến Dịch Quốc Tế Cầu Nguyện Hòa bình cho VN, Biafra, Sudan» đã do ông Trần Văn Đô và Phái triển các Đàn tộc» được quyết định tại Hội nghị Quốc tế Fatima kỳ II hồi tháng 7 vừa qua.

Ủy ban này được thành lập do Đại hội đại diện các Hội đoàn nhóm họp tại Trung tâm Công giáo Việt Nam ngày 12-9-1969, thành phần như sau:

Ngày sau khi Ủy Ban Trung Ương chính thức thành lập, Cha Giacobê Nguyễn Văn Vĩ, ĐịnNhà Chủ tịch, đã ưởng trình sự việc lên các Đức Giám Mục tại các địa phương và xin chúc lãnh cho chiến dịch.

Ủy Ban ước mong được sự cộng tác tích cực của các Hội đoàn và mọi người nhiệt tâm để thúc đẩy chiến dịch đạt tới kết quả tốt đẹp. Mọi thư từ liên lạc xin đề: 72/12 Nguyễn Đình Chiểu Saigon (Trung tâm Công giáo Việt Nam). Nơi phát hành tài liệu : 1 Công Trường Hòa Bình.

Lễ khánh thành trường trung học xã TnóiLong (PhongDinh)

Ngày 27 tháng 9 tới đây, đồng bào Xã Thạc Long sẽ làm lễ khánh thành trường Trung Học. Đây là kết quả của 1 sự cố gắng vượt bậc của Thôn Long đã thực hiện một phần với phương tiện đóng góp kể từ người nhiều, một phần do sự giúp đỡ của nhà chức quyền địa phương và cơ quan Unaid.

Trường gồm 4 lớp, và một văn phòng của Hiệu Trưởng, thay thế cây cất trên thửa đất công, đồng vào một khung cảnh khoáng đạt, tiện cho việc dạo học và giáo dục nhi đồng.

Kết quả này là nhờ Chi hội Phụ huynh ở đây đã tích cực hoạt động với sự giúp đỡ của 2 ông Đàn biểu Phan văn Hội và Ngô văn Hiếu ; Các nhà bảo tàm, hàng trí thức, thương gia ở Saigon ảnh hưởng quan trọng tăng nhưng vì sinh kế phải sống xa nhà, cũng có đóng góp vào để lo cho tiền đó con em trong ấp khó phải viết và đi mỗi ngày vài chục cây số để đến trường Quận.

XEM TIẾP 1 TRANG 7

CÂY MÙA THU

CỦA NGHIỆP ĐOÀN KÝ GIẢ VIỆT NAM

SAIGON 25-9 — Nghiệp đoàn ký giả Việt Nam chiều 24-9 đã tổ chức buổi phát quà Cây Mùa Thu tại trụ sở Tổng Liên Đoàn Lao Công Việt Nam dưới sự Lê văn Duyệt Saigon cho con em các ký giả trong nghiệp đoàn.

Buổi lễ qui tụ gần 1.000 người gồm các em thiếu nhi các nhân nhân ký giả, các nghị sĩ, dân biểu v.v...

Trên mười bàn văn nghệ đã hấp tiếng tại Thủ đô đã tự nguyện giúp vui trong dịp này.

Không 200 phần quà gồm các vật dụng học tập, đồ chơi cho trẻ em, bánh v.v. tri giá mỗi phần lối 1000đ

Người ta còn có trên 30 lo xổ số gồm những máy quay phim, máy cassette, máy máy, xe gắn máy.

Buổi lễ phát quà kết thúc sau ba giờ. Được biết năm nào Nghiệpđoàn Ký giả VN cũng tổ chức «Cây Mùa Thu» và «Cây Mùa Xuân» cho con em ký giả.

Phiên nhóm thứ 36 Hội đàm Balê

TIẾP THEO B TRANG 1

Hàn cho là Mỹ quá ngoan cố, cứ tiếp tục khăng khăng giữ lập trường của kẻ xâm lăng và bảy ra những trò rối rắm gây thêm gia đình là những mánh khóe để xoa dịu dư luận.

Đại sứ Lâm kêu gọi...

Đại sứ Phạm đăng Lâm nhắc lại những hành động Hoà hình và những cử chỉ thiện chí của Đông minh từ trước tới nay để yêu cầu phía bên kia hãy đáp ứng.

Đại sứ nói, quân đội Đồng minh rút đến VNCH là để bảo vệ yếu cầu của Chánh phủ VNCH để chống lại sự xâm lăng từ BV và các lực lượng nay chỉ rút khi nào Saigon có đủ khả năng thay thế, hoặc quyền tự quyết đã được hoàn toàn giao lại cho dân chúng Nam VN.

Ông cũng bác bỏ "việc thành lập một Chính phủ Liên hiệp mà Cộng sản đã đề nghị vì nó sẽ tước đoạt của CS nhân loại các phần tử Quốc gia và khai chánh quyền và sau rốt sẽ đưa tới thuyền đầu.

Ông kêu gọi phía bên kia hãy chấp nhận đề nghị do Chánh phủ VNCH đưa ra ngày 11-7-69 chủ trương một cuộc bầu cử do dưới sự kiểm soát quốc tế nhằm tạo dựng Hòa bình.

Không còn nhem đề được nữa

Sau các cuộc tranh luận nổi rồi chung quanh vấn đề rút quân, các đại diện Đồng minh bỗ đã bước ra khỏi kịch lịch chỉ trích thả độ của phía C.S.

Ông Cabot Lodge nói, phía bên kia đã đề nghị ngưng bắn bao giờ hết, sánh với các phiên họp đã qua.

Ông nói, C.S. đòi Đồng minh rút hết quân đội trao cho Nam lại cho họ trong khi họ không tỏ ra sẵn sàng thuyết chứ đến cả.

Còn chứt hy vọng !

Phiên họp chẳng chế đem lại một thêm thuận dự nhớt là sẽ hội ngộ Hòa bình thực sự, nhưng vẫn còn đang chờ đợi sự cố mật của Xuân Thủy và Nguyễn thị Bình xem có phản ứng ra sao đối với đề nghị 8 điểm tính trong hòa đàm ra khái bế tác hay không ?

Người ta cũng hy vọng nơi cuộc họp bất thường vào ngày thứ sáu 26-9 xem T.T. Nixon có đưa ra một yếu tố mới nào liên hệ đến Hòa bình nữa hay không ?

Không gọi nhập ngũ thanh niên trong hạn tuổi từ 19 đến 45 và 17 tuổi

SAIGON 26-9 — Tiếng Nói Đồng Viên vừa nhắc nhở rằng «Hiện chưa có quyết định của Bộ Quốc Phòng về việc gọi nhập ngũ các thanh niên trong hạn tuổi đến quân đội theo luật định tức là hai thành phần từ 39 đến 45 tuổi và 17 tuổi.

Bộ Quốc Phòng cho biết rằng, là, thanh niên trong hai thành phần đó trên khỏi cần phải xuất trình chứng chỉ hoặc lệ quân dịch khi nhận viên chống lực xét hồi giấy tờ.

Tuy nhiên, nếu cần chứng chỉ hoặc lệ quân dịch để xử dụng vào các dịch vụ hành chánh, hai thành phần trên vẫn có thể được thêm mảnh chứng nếu có đơn xin.

VẠCH TRẦN THỦ ĐOẠN GIAN MANH CỦA BỌN : «Hạm gạo»

Vì không biết áp dụng phương pháp D, một nhà máy gạo bị đóng cửa và bị đưa ra Tòa

— Điều tra của HỒNG THÁI SƠN

8.— Chúng tôi không ngại mà nói rằng : « Ở Tổng Cuộc Tiếp Tế có nhiều việc mờ ám. Đối với những thương gia lợi hại biết điều thì muốn làm gì thì làm. Còn những thương gia chân chính thì luôn luôn bị bỏ vô — nhưng những người này, thính thoảng cũng bị làm khó để bằng đủ mọi cách, mọi mánh khoé ».

Bằng cớ là trước đây ít lâu, Tổng Cuộc Tiếp Tế ra lịnh cho xét khu của nhà máy biệt Thuận Lợi. Khi xét, họ tự đóng kéo gạo trong đồng lên cân lại (để nhưa là không cân nhiều hay) và nhận thấy có vài bao gạo thiếu khoảng 100 gram (mỗi bao gạo 50 kgiô).

Thế là chỉ nhờ máy kẻ trên bị lấy bình bắn, mà đầu chủ nhà máy bỏ biết gạo vô bao để lâu có thể bị hao hụt. Và lại gạo bị đóng trong khu đầu có phải lúc gạo gạo mà bị cố tính gian thiếu cân, làm thế thì họ sẽ chịu tội vì bị đã cố tình gian lận vậy.

Đây vậy chủ nhà máy kẻ trên cũng bị mời lên Tổng Cuộc TiếpTế. Không thể đưa ra lý do nào, chủ máy ký bị «ông lớn» nào đó ở T.C.T.T. ký kèo bắt một thân hai ngày, phải đóng ta cân tức—đành bưởng toàn cho việc đi đến đau thì đi.

Tổng Cuộc Tiếp Tế bên ba lịnh đóng cửa nhà máy kể trên, đóng thời trao tố chủ nhà máy này ra Tòa (hiện đang thụ lý). Tổng cuộc đòi nhà máy Thuận Lợi bồi thường 11 triệu bạc vì tội « gian lận » của chánh phủ !

Đánh cả ở việc lầm kể trên của Tổng cuộc tiếp tế kéo thăng ra trên người nhà máy bị đóng đúng, nhưng mới nhìn qua thì người ta phải nhận ở bề ngoài vẻ ông ấy thanh liêm, đúng đắn v.v..

Chúng tôi nghĩ rằng việc đóng cửa nhà máy Thuận Lợi là do ở Ban Giám Sát Việnsau khi điều tra hoàn toàn vô tư mới có thể quyết.

Sở dĩ chúng tôi nói đến trường hợp nhà máy Thuận Lợi để đưa dẫn các hoạt động tại VN theo tinh thần «Chiến Dịch Quốc Tế Cầu Nguyện Hòa bình cho VN, Biafra, Sudan» đã do ông Trần Văn Đô và Phái triển các Dân tộc» được quyết định tại Hội nghị Quốc tế Fatima kỳ II hồi tháng 7 vừa qua.

Ủy ban này được thành lập do Đại hội đại diện các Hội đoàn nhóm họp tại Trung tâm Công giáo Việt Nam ngày 12-9-1969, thành phần như sau:

Ngay sau khi Ủy Ban Trung Ương chính thức thành lập, Cha Giacobê Nguyễn Văn Vĩ, ĐịnNhà Chủ tịch, đã ưởng trình sự việc lên các Đức Giám Mục tại các địa phương và xin chúc lãnh cho chiến dịch.

Ủy Ban ước mong được sự cộng tác tích cực của các Hội đoàn và mọi người nhiệt tâm để thúc đẩy chiến dịch đạt tới kết quả tốt đẹp. Mọi thư từ liên lạc xin đề: 72/12 Nguyễn Đình Chiểu Saigon (Trung tâm Công giáo Việt Nam). Nơi phát hành tài liệu : 1 Công Trường Hòa Bình.

Mực nước tại CÁC TỈNH MIỀN TÂY CHƯA ĐẾN MỨC BÁO ĐỘNG

SAIGON, 26-9 (VTX).— Mực nước tại Mộc Hóa (Kiến Tường) trong ngày 25-9 không thay đổi so với ngày hôm trước trong khi mực nước tại hai thành Châu Đốc, An Giang tăng lên từ một đến năm phân so với ngày 24-9.

Tin từ các địa phương cho biết, mực nước tại Mộc Hóa (Kiến Tường) ghi nhận trong ngày 25-9 vào là 2m26, không thay đổi so với ngày hôm trước. Mực nước hôm ngày tại đây là 3m50.

Tại Châu Đốc, Châu Đốc mực nước sông ghi nhận trong ngày 25-9 là 3m75 tăng lên 0m01 so với ngày 24-9, và tại Tân Châu mực nước ghi nhận trong ngày 25-9 là 4m33 tăng lên 0m02 so với ngày24-9.

Mực nước bao ngày tại Châu Phú là 4m40 và mực nước bao ngày tại Tân Châu là 5m20.

Tại Châu Thành An Giang, mực nước sông ghi nhận trong ngày 25-9 là 2m26 tăng lên 0m06 so với ngày hôm trước. Mực nước bao ngày tại đây là 2m50.

THE THAO

PHIÊN HỌP SÔI NỔI CỦA U.H.Q.C.T.T

trường thuật của THÙ BỘ

Danh sách những vị hảo tâm ủng hộ Tổng Cuộc Túc Cầu VN

(Tiếp theo)

— Kỳ trước	30.000đ.
— Bà Nguyễn thị Hai Chủ tịch NBSX Dược phẩm	20.000đ.
— Ông Trần Sĩ Nghị (Thầu khoán)	10.000đ.
Cộng chung :	60.000đ.
(Con số)	

LTS.— Xin nhắc lại, TCTCVN gặp phải trở ngại khó không được chấp thuận nên đã quyết định tạm ngưng các hoạt động trong một thời gian.

Nhưng nhờ sự hàm mộ và nhiệt tâm hộ của các vị hảo tâm như danh sách kể đây mà TCTCVN đã hoạt động mạnh trở lại. Do đó, nhóp báo Cấp Tiến xin viếng thăm TCTCVN để lồng ghi bao các vị Mạnh Thường quân nói trên và thiện chí tán trợ cho TCTCVN phát triển mạnh mẽ và ảng đăng hơn.

C.T.

SAIGON(26/9)—Sau loạt bài trên báo Cấp Tiến đề vấn đề «tranh hãn trách nhiệm và sự hoạt động của UHQGTT đã được bầu bết các giới hạn mà ngành thể thao quốc gia kiểm sát nhiệt liệt tán thành và hưởng ứng.

Chiều qua, tại trụ sở 27 Hàng Thọ Tự Saigon, một phiên họp đã được BCH Ủy Hội QGTT tiếp tục đề giải quyết vấn đề ấy.

Phiên họp đã diễn ra vô cùng sôi nổi với bầu bết các tình tích trách nặng nề về những quyết định cá tính sách độc đoán và các trách của đông Chủ tịch TTK Ủy Hội QGTT như bao Cấp Tiến trước đây nêu ra một cách đầy đủ trong mấy số bào liên tiếp.

Mặc dầu ông Tổng thư ký của Ủy Hội QGTT có viện dẫn lý do khó khăn khi cần gấp gỡ thêm đủ các thành viên để quyết định một vấn đề nào đó, khiến cho ông Chủ tịch đành phải tự quyết định và chịu trách nhiệm hoàn toàn về những quyết định nầy... Nhưng các ý viên hiện diện trong cuộc họp đều tỏ ý phải nhận lý do mà ông TTK đã nêu ra để biện minh, cho các quyết định độc đoán của Ủy hội Ý viên nhìn vào tình thần ly ninh và tích cực phụng vụ nền thể thao nước nhà, các ủy viên hiện diện khơi lại ông Chủ tịch TCTCVN — đương vụ của việc vụ tranh chấp — đề nghị đến sự cần thiết cải tiến để phát huy xứng đáng ngành thể thao VN cho trong tương lai UHQGTT có trách nhiệm hoàn là cá tính chủ trách nhiệm lầm lỗi đã rồi của ông Chủ tịch và TTK Ủy hội QGTTVN.

Ý kiến nêu ra để cũng các ký viên đã thắc mắc nhiều về lý donnd TTK của ủy hội đã nêu ra là:

— Có thể hay là ý viên của UHQGTT luôn vắng mặt trong buổi họp ?

— Vì nếu đúng thì tại sao ? Vì bắt mà hay cố tình ly lá với nhiệm vụ ?

Theo ông, nếu từ đầu ông Chủ tịch UHQGTTQC đưa nội vụ yêu cầu của TCTCVN ra, một cuộc họp Thường Vụ đề biểu quyết theo ý kiến chung thì sẽ tránh khỏi sự tranh chấp trên giữa TCTC phải quyết định tạm ngưng hoạt động một thời gian cũng như cá nhân sự cá tính sẵng nhiệt với UHQGTT như bao Cấp Tiến đã nêu ra.

Phát chánh yếu của buổi họp cũng đáduce giải quyết, đề tiếp đã UHQGTT đã đồng ý chấp thuận cho Tổng cuộc Túc cầu được tiếu theo nhu cầu hoạt động của chân TC nầy.»

Tóm lại, kết quả của phiên họp nói nhỏ và cởi mở, với trên thì là mọi người đều hy vọng trong tương lai, UHQGTT sẽ có giúp ích cho TCVN nên trong nhiệm vụ đề cho các Tổng Cuộc sau chung sẽ tranh được tình trạng trí tre, bế tắc mạnh mẽ và quốc tế trường hợp của TCTCVN vừa qua.

Giải vô địch Bóng Tròn toàn quốc

Tổng Cuộc Túc Cầu VN tiếp trong thông báo :

Dưới sự bảo trợ tài chánh của Tổng Nha Thanh Niên, Tổng Cuộc Túc Cầu VN đã tổ chức cuộc tranh cầu giải vô địch Túc Cầu toàn quốc cấp Khu năm 1969 từ 24 đến 28-08-1969 và các sân Tao Đàn, Quân Đội và Cảnh Sát.

Các trận Bán kết sẽ tranh ngày thứ Bảy 27-9-1969 tại sân Tao Đàn bắt 14g30.

Các trận Tranh Hạng Ba, trận Chung Kết và L2 Bế Mạc sẽ tổ chức tại sân Cộng Hòa vào ngày Chúa Nhựt 28-09-1969 hồi 14g30 dưới sự Chủ Tọa của Đại Tá Tổng Giám Đốc Thanh Niên.

Tất cả trận đấu đều vào cửa tự do.

Riêng vé trận Chung KếtvaL2 Bế Mạc Giải sẽ tổ chức tại Vận Động Trường Cộng Hòa vào ngày Chúa Nhựt 28-9-69, Tổng Cuộc có dành riêng khán đài Danh Dự và 1 phần khán đài Ưu Tiên cho Tổng Cuộc Quốc Phòng và thể Thường Trực Miên 1969.1970

Saigon, ngày 25-9-1969

TỔNG CUỘC TÚC CẦU VN

TIN TỨC KHẮP NƠI

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Bảy 27-9-69 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Chủ Nhựt) (Trừa Chủ Nhựt 28-9-69 từ 13 giờ đến 14g30)

ĐS.-Đông-Ngọc-Tương	86-A Không-Tử	CHOLON
— Lê-Thanh-Cảnh	90-C Nguyễn-Đ-Chiểu	T. Đ.nh SAIGON
— Phạm-Cửu	315 Lý-Thái-Tổ	SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ BẢY 27-9-69

Đài Việt Nam

18g30 Đài hiệu—Quốc kỳ
18g33 Tin Vắn
18g35 Hình ảnh tuần qua
18g45 Kịch ngắn «Vòng hiếu ngược» Bản Hải Đăng trình diễn
19g45 Phim vui hàng tuần: Nhà thám tử và chiếc trong thần
20g00 Tin tức—Thông cáo
20g25 Văn Nghệ Tập Điểm Ban Hương Giang
21g15 Phim Khoa học tiến bộ: Kỹ nghệ chế tạo xe lửa
21g30 Điểm báo—Bình luận—Giới thiệu chương trình hôm sau
21g45 Chương trình Quân Đội
22g30 Tin giờ chót
22g35 Chương trình Quân đội(tiếp) Đài hiệu—Quốc kỳ.

Đài Mỹ

12g00 Test Pattern Music
12g45 Sign On News
13g00 RB Hwaii Fire-O
14g00 RB WildWild West
15g00 RB Johnny Cash Show
16g00 The King Family
16g30 Bill Anderson Show
17g00 Lawrence Welk Show
17g50 Let's Speak Vietnamese
18g00 Beverly Hillbillies
18g30 Nashville Vietnam
19g00 Evening News
19g30 High Chaparral
20g30 Game Of The Week Hull Time News
23g00 Late Movie (Carpet of Horror)

2 em bé đi lạc

GIAĐỊNH. — Trưa 26-9, có 2 em bé đi lạc đường khóc sướt mướt bên lề đường ở chợ Bà Chiểu. Cảnh sát đến ẵm đưa 2 em bé về bót, tên Trần Kim Chung 12 tuổi và Nguyễn văn Sinh 11 tuổi. Cả 2 được đưa đến gửi tại trại cô nhi viện chờ cha mẹ 2 em đến lãnh về.

Ăn nhậu không trả tiền cơn liệng lựu đạn

SAIGON.— Đêm 24-9, một tên quân ăn uống không trả tiền cơn tổng tiền ăng chả quán, bị cùng lượt liệng lựu đạn làm một người chết và 14 người bị thương. Bà Trịnh kim Xuyến 40 tuổi chủ quán gái khai số 82B đường Thạp Mười, nghề trong quán một tên mặc đồ chân khai vào kêu đồ uống khi tên ấy ăn xong đòi trả tiền, và cơn mức ra một quả lựu đạn ném ... 126 loại tên chạy đưa trước bỏ chạy ra đường để trước trụ sở NDTV cách 1 khoảng đến 10 mét thì nổ tung thay tên bỏ lên và nhiều đồng bạn trước theo nổ tung tên ấy bỏ chạy đến trước của nhà Thu Cam đường Hục Lực liệng lại một quả lựu đạn làm cho NDTV đến là Ngô Thiết Hùng 16 tuổi bị thương chết liền tại chỗ và 14 người khác bị thương nặng và nhẹ. Con vào đến quán thì thấy nhưng bị cảnh sát quận 6 truyt theo bắt được khai tên là Lâm kim Sanh 36 tuổi ngụ tại hẻm 11 đường Chu văn An.

Đi lánh tiền ngân hàng phải cẩn thận kẻ cướp Honda.

SAIGON.— 2 giờ sáng ngày 24-9, bà Cao thị Mai Hoa 46 tuổi ở đường Lê Văn Duyệt đến Ngân hàng quốc gia lánh số bạc 100.000 ... có vào xách tay. Đến ngã tư Phú Xương và Bà Huyện Thanh Quan xuống xe đi bộ bị 2 tên cướp cỡi xe Honda chạy theo và kê sát bà Hoa cướp cái xách tay của bà nầy.

18 con bạc bị bắt tịch thu một số tiền tang quan trọng

SAIGON.— Cảnh sát Tư Pháp tổng nha được biết một sòng xâu bàn tại đường 4 vàng quận 5 do tên Ngà và tên Vàng tự Mạnh tổ chức. Mạnh là 1 nhân viên Cảnh sát đã nhiều đã một năm rồi. Sòng bạc lưu động này thường đánh tại một tiệm phở đường Thành Thái và tại một căn nhà lầu ở đường Huỳnh mẫu Đạt. Cảnh sát Tư Pháp liền mở cuộc điều tra theo đó vô gián một nhân viên ám mật vào trong sòng bạc và tự giao thiệu là Hai Mãng đại điệu cho tên Ngà và tên Vàng. Hai Mãng xin bỏ qua và chế cho sòng của họa chung, mỗi tuần xin đưa số bạc 12.000 đồng.

Nhưn viên tăng nhà nhận lời nên tên đại điệu liền đưa 12 ghim. Nhưn viên tăng nhà đem số bạc 12.000 đồng trình lên cho ông chánh sở Cảnh sát Tư Pháp, theo đó và bắt được 18 con bạc giải tòa.

Đoạt thề cản cước để làm gì ?

GIAĐỊNH.— 9 giờ đêm 24-9, Lê Hiếu Hai 27 tuổi ngụ tại đường Bà Bà Trưng Saigon có xe Honda vào Gia Định thăm người bạn, hay đến trước trường tư ung học Lê văn Duyệt thì có 1 thanh niên mặc thường phục chặn xe lại và tự xưng là nhân viên an ninh bảo Hậu đưa cản cước cho anh ta xem. Sau khi xem giấy tờ xong tên ấy mặt không nói gì hết thì cản cước tới lẹ xe gắn máy chạy mất. Hiện cậu Hiếu đã trình anh chức trách.

2 tên khùng bỏ cởi xe Honda liệng chất nổ

SAIGON.— 7 giờ tối 24-9, 2 tên khùng bỏ cởi xe chở nhau trên một chiếc xe Honda chạy qua góc đường Triệu Đà và Nhật Tảo liệng một gói chất nổ trên chiếc xe đập của cảnh sát quận 11 quan Việt Nam, nhưng may chất nổ ky không nổ.

Du côn «cái» Nam Đen đã bị bắt

GIAĐỊNH.— Ngày 22-9, cơ quan an ninh TânBình đã bắt Nguyễn thị Năm tự Nam Đen 32 tuổi ngụ tại đường Cường Để quận 10 GiaĐịnh vì y thị là chứa trùm du đãng ở đường Nguyễn văn Thoại, y thị đã uy hiếp làm tiền 1 số nữ chiêu đãi trong các Sauk-bar ở vùng nầy. Người ta y thị có đánh nhau với 1 nữ chiêu đãi khác y thị đã có 1 vụ đâm lóa lối 20 tên, trong chia nhau ăn hàng ở vùng Phú Nhuận.

Lừa cháy nhà lầu ở đường Trần quang Khải TânĐịnh

SAIGON.— 2giờ 30 phút chiều ngày 25-9 một vụ hỏa hoạn xảy ra tại đường Trần quang Khải Tân Định. Sở cứu hỏa đã nhanh đến nơi cứu chữa. Lửa cháy trên lầu nên sở cứu hỏa phải tăng cường 2 xe bơm mới dập tắt được ngọn lửa. Lửa cháy ở nhà số 151A đường Trần quang Khải do bà Châu thị Nghiêm làm chủ, vì dây điện chạy ở trên lầu ba bị chạm nhau nên phát ra tia lửa bắt cháy ngọn lửa. Y thị đã có 1 số đồng bạc 1 số nữ chiêu đãi trong các Sauk-bar ở vùng nầy. Người ta y thị có đánh nhau với 1 nữ chiêu đãi khác y thị đã có 1 vụ đâm lóa lối 20 tên, trong chia nhau ăn hàng ở vùng Phú Nhuận.

Thành lập tại Saigon một nghĩa địa xe hơi để chôn xe hơi.

SAIGON 25-9 (VTX).— Nhân mục đích duy trì trật tự lưu thông và vệ sinh công cộng, kể từ ngày 25-9 Cảnh sát sẽ áp dụng biện pháp kéo bỏ vào «nghĩa địa xe hơi» những xe bỏ phế thải ngoài đường phố và thừa nhận. Tại nghĩa địa xe hơi này những xe cũ kéo bỏ vào đây sẽ không có người trông coi.

Tòa Đô chánh trong một thông cáo ngày 23-9 yêu cầu đồng bào có xe cũ ở vào trường hợp trên nên kịp thời thu dọn để khỏi bị kéo bỏ vào «nghĩa địa xe hơi».

T.S. — Những xe hơi đều trên công lộ trước của nhà chúcớp xe, dụng ngày lên đêm, sẽ bị lịet vào hàng xe và thừa nhận không ?

Bọn khùng bỏ CS đặt chất nổ tại Đà Nẵng

ĐÀ NẴNG : 6-9 (VTX).— Bọn khùng bỏ Cộng sản đem bom 24-9-69 đã đặt chất nổ lên bờ hội chuẩc xe Jeep của tự doanh I bộ binh đã trước cần nhà số 110.B đường Hoàng Diệu Đà Nẵng.

Người tài xế ngồi trên xe và hai thân nhân cùng xe Honda chạy ngang qua đó đã bị thương nặng. Ngoài ra, trăng nổ đã làm vỡ mặt sổ cửa kính của các nhà gần đó. Chiếc xe Jeep bị hư 70%.

NGHIỆP ĐOÀN LAO CÔNG nhà hàng cà phê Saigon Gia Định tổ chức kỷ niệm 50 năm ngày thành lập

SAIGON (26-9).— Hồi 8g30 ngày thứ năm 25-9-69 vừa qua, Tổng Liên Đoàn Công Nông Việt Nam đã tổ chức một buổi lễ kỷ niệm 50 năm thành lập Nghiệp đoàn LaoCông nhà hàng cà phê Saigon-GiaĐịnh tại nhà hàng Đông Khánh Chợ lớn.

Buổi lễ được diễn ra một cách trang thể và không kém phần thân mật giữa các quan khách thân dự và toàn thể các đoàn viên hiện diện gần 500 người. Chủ tọa buổi lễ là Ông Tổng Trưởng Lao Động Đàm xp Hiếu.

T.N.S Cộng Hòa Mỹ Goodell...

TIẾP THEO H TRANG 1

Theo tin UPI thì dự luật Đại biểu Mỹ phải rút hết quân Mỹ khỏi VN vào tháng 12.1970 của TNS Goodell đã được một dự luật chống chiến tranh VN ngăn cản và quyết liệt nhất. Ông Goodell cho rằng chiến tranh VN đã gây nên những vấn đề nội bộ rất đau đớn Nam VN rằng trong vòng 1 năm nữa thì hy phải tự lực gánh vác hết mọi việc quân sự.

Dự luật của TNS Goodell được gọi là dự luật rút quân khỏi VN. Dự luật này sẽ được đặt vào trong khuôn khổ một dự luật chung về việc giảm ngân sách quốc phòng và xử dụng biện pháp tài chế ngăn sách của quốc hội cấm chính phủ dùng bất cứ ngân khoản nào để duy trì quân Mỹ tại VN sau tháng 12.1970.

Dự luật của TSN Goodell thuộc đảng Cộng Hòa được TSN đan chủ

TT chủ tọa Đại hội Thiếu Nhi Tự Vệ...

TIẾP THEO M TRANG 1

Sau đó, Đông Thống đã đọc Thông điệp gửi Thiếu Nhi toàn quốc nhân dịp Tết Trung Thu năm nay—TT đã ân cần khuyến nhủ anh em nên cố gắng học hành ngoan ngoãn và cố gắng để làm một cái gì góp ích cho đất nước. Tổng Thống đã nói rằng : — « Các chiến đồng nên bảo đảng hay giữ cho chả nên không

HOẠT ĐỘNG CỦA TỔNG THỐNG VÀ TH.TƯỚNG

TIẾP THEO D TRANG 1

Buổi chiều, hồi 16 giờ Tổng Thống có tiếp ông Crosby Noyes, hình luận gia báoWashington Evening Star Cùng với ông Crosby Noyes, có ông Donald Kirk, Trưởng nhiệm sở báoWashington Evening Star tại Saigon.

Và cũng ngày hôm nay, TT đã duyệt kỹ chương sang Quốc Hội bản dự luật ấn định quy chế quân nhân tự ý. Nội dung của dự luật này nhằm qui định rõ rệt về nghĩa vụ cũng như về quyền lợi đối với các quân nhân tự ý, hiện đang tạm gọi hay tại giả.

Thủ Tướng chính phủ tiếp khách.

SAIGON 25.9. — Thủ Tướng Trần Thiện Khiêm, sáng 25-9 đã tiếp ông Trần Văn Lắm, Chủ tịch Tối Cao Pháp Viện, Ông Ngô Xuân Tích, Chủ tịch Giám sát Viện, Ông Laurent Giovanni Giovanganti Tổng Lãnh sự Pháp tại Việt Nam.

Buổi chiều, Thủ Tướng chủ tọa Hội đồng Nội Các.

XEM TRANG 5
CUỘNG KIẾM CA
của KIM DUNG

BÁO ANH THEO SÁT TÌNH HÌNH NỘI BỘ B.V

TIẾP THEO V TRANG 1

Nhưng đây mới là vai chính yếu !

Nhưng bảo vậy nói, trong việc cố Ô. Tôn đức Thắng thì Phó Chủ tịch lên ghế Chủ tịch là một quyết định quan trọng.Hiển nhiên bắt đầu là ai sẽ nắm vai trò chính yếu như ở BV là Chủ tịch Đảng, vì Ông Hồ Chí Minh, và cái gốc Chủ tịch còn khuyết ?

Bão Guardian thì ho rằng, việc bầu cử tân Chủ tịch BV chắng có ảnh hưởng gì đến cuộc tranh chấp đành quyền Hà Nội Đảng, giữa 1 bên Lê Đức Thọ và bên lê Trường Chinh.

Trong khi đó, Tờ Nữu Ước Thời báo ở Mỹ thì cho rằng Tô Đức Thắng, Phạm văn Đồng và Võ nguyên Giáp cùng là người có thể tham dự vào cuộc đấu đua giành ghế Chủ tịch Đảng, một ngày nào đó...

Thủ Tướng mới là vai chính yếu !

Nhưng bảo vậy nói, trong việc cố Ô. Tô

Cập tiến
TỔ QUỐC · DÂN CHỦ · TIẾN BỘ
● SỐ 145 ●
Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-PhàngSG Đ.T.25.275
THÁNG TÁM (thiếu) Kỉu : Quý Dậu Tiết : Thu Phân 16 Ngày Ất Tỵ
SEPTEMBRE (9) SAMEDI 27 THỨ BẢY
KHẮC TUỔI : Kỷ Hợi. Tân Hợi
Hành Thủy — Sao Liễu — Trực Thành
NÊN: Cưng tế, trị bệnh, nạp thê, trao đổi, phó nhậm, chăm chích, xuống tóc, ra binh
CỮ : Đi xa, cáy trồng
Giờ: Kiết : Tý, Sửu, Thìn, Tuất
Trung : Ngọ, Mùi, Hợi

CHIẾN TRANH DU-KÍCH MIỀN THƯỢNG

(TIẾP THEO)

Theo chỉ người viết loại bài này thu lượm được những lời bình luận của một số viên chức Việt Mỹ quan ngại sau khi đọc sự và bàn chỉ thự thất bại đó một phần vì có một số người Mỹ có trách nhiệm chương trình nầy lúc bấy giờ quá ý kiến định (tức là bảo giữ định chưa hoạt động mạnh và đang chờ yếu) nên bị địch tấn công một vài cần cứ, chẳng bao như trường hợp Việt Cộng đã «chụp» cần cứ Phú Yên ở Tây Bắc tỉnh Pleiku vào bởi đầu năm 1965 buộc cho quốc huấn luyện bao đầu không đem lại kết quả thực tế mong muốn.

Vẫn theo lời Tướng Thắng cho biết thì sau chương trình bại nầy, Bộ Tổng Tham Mưu Quân Đội VNCH đã đặt lại vấn đề với Chánh Phủ: vì lúc bấy giờ chương trình huấn luyện thiếu sự phối hợp cũng như thiếu sự hiểu sát và thì phân phát cho khóa sinh tốt nghiệp.

Từ tháng 7, 1963 đến cuối năm 1964, các đơn vị thuộc lực lượng đặc sự chiến đấu Thượng được Bộ Chỉ Huy lực lượng Đặc biệt Hoa Kỳ tại Việt Nam giúp đỡ chỉ huy là huấn luyện.

Và, cũng theo Chuẩn Tướng Giám Đốc Trung Tâm binh quân, Bộ Thông Tin Lãnh Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (vào tháng 10 năm 1964) cho biết tiếp thì 20.000 Đâu sự Chiến đấu trên toàn quốc được lực lượng Đặc biệt Hoa kỳ trả lương, tiếp tế, tổ chức, đã bị đàm nhiệm một hay nhiều công tác biên phòng kéo vô biên giới.

Do sự trình bầy của Tướng Thắng, Giám Đốc Trung Tâm Hành Quân Bộ Tổng Tư Lệnh Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa như trên, chúng ta có thể hiểu ngay lực lượng Đâu Sự chiến đấu đã được khai sinh vì sao, trong hoàn cảnh nào.

Chúng ta thấy rõ ràng trong thời kỳ mới khai sinh, chương trình huấn luyện và xuất thường đã bị nhiều cái hay và cái dở. Tuy nhiên những vấn đề đó không phải nhân tức nay mà trái lại, chúng ta sẽ có dịp đặt lại vấn đề ở một đoạn sau.

Cần cứ theo lối trình bầy của Tướng Thắng trong cuộc họp báo ngày 2 tháng 10, 1964, phối hợp với những tài liệu của chúng tôi thì các lực lượng Đâu sự Chiến đấu Thượng được thành lập với mục đích chính là nhằm nơi vùng Cao Nguyên, ngăn chặn những cuộc tiến quân và xâm nhập của địch từ các nơi biên giới sang.

Với chiến vụ như vậy, các Đâu sự chiến đấu Thượng được huấn luyện về mặt du kích chiến và phòng du kích, được trang bị vũ khí tối, tối tân.

Khác đây, chương trình huấn luyện lấy Buôn Ea Nao làm căn cứ chính để thí nghiệm trong vòng bế mạc, nhưng người ta gặp phải những khó khăn quan trọng như sau, không những các cần bao đang mình, cho người Hoa Kỳ mà cho ngay cả người Việt Nam.

1 — Người Thượng ở Cao Nguyên gồm nhiều sắc dân phức tạp, nhiều chi phái khác nhau chỉ không phải thuần nhất hoàn là cùng một sắc dân nói trại giống, mà có thể người khác vùng nghe hiểu được.

Một thí dụ : Tại Darlac là nơi có cần cứ Ea Nao thí nghiệm chương trình trước nhất, có những sắc dân như sau :

— Sắc dân chánh : Người E đê, hay gọi là người Đê, trong đó gồm có các phụ phái đê sau: Kpă, Adham, Krung Kitui (những chi phái nầy ảnh hưởng Đê nên có thể nói và nghe hiểu tiếng Đê).

— Sắc dân M'Sur (gồm có các chi phái Blo, Epan, Ning, nói 4 thổ ngữ khác nhau nhưng vẫn có thể hiểu tiếng Đê)

— Sắc dân M'Nong : Gồm có trên 10 chi phái trong đó có 8 chi phái quan trọng nói khác hẳn tiếng với nhau. Người M' Nong ở vùng quan, hồ Lạc Thiện nói, người M' Nong ở Buôn Đô (Cạnh biên giới Miên Việt) không hiểu, mặc số có thể hiểu tiếng Êđê, một số khác lại ngờ ngẩn chẳng biết gì cả. Hiểu kết hợ ở đại biểu giải Miên Việt, địa phận thành Quảng Đức và một ít ở Bình Long và Phước Long. Một số khác nữa ở vùng Lạc Thiện Tuyên Đức.

— Người ta lại cho phải kể đến một ít người Djarai nói tiếng Djarai, xa sinh với tiếng Êđê như người miền Nam với người Bình, Trị, Thiên hay Thanh, Nghệ, Tĩnh. Kiểu điển lại, người ta thấy tỉnh Darlac có hai sắc dân chánh là Êđê, M' Nong và 12 chi phái đáng kể (riêng M' Nong, ở đây chúng tôi chỉ kể có 2 chi phái thôi là mật ở Lạc Thiện tức là M' Nong Lak và một ở Buôn Đô là M'Nong Buôn.)

Với các chi phái đó, thông cảm được với nhau thật là cả một vấn đề khó khăn, đối với người Việt miền xuôi (Kinh) cũng như giữa họ với nhau.

Huống là gì đối với người ngoại quốc như người Hoa Kỳ. Bởi vậy, ngôn ngữ hết sức quan trọng, muốn giải quyết được là thích việc tế chức, huấn luyện quả thật là cả một vấn đề khó khăn.

2- Một vấn đề quan trọng khác nữa là, tuy vẫn thường sống du canh, du cư, chúng người Thượng ít chịu di xa. Họ chỉ có thể đi lại trong một khu vực quen thuộc của họ mà thôi. Nghĩa là chỉ lanh quanh tại một vùng rừng núi hay một thung lũng chứ không thể đi từ tỉnh nầy, sang tỉnh kia hay đài ba trăm cây số.

Vì đó, việc đem các thanh niên thuộc các sắc dân Thượng tại các tỉnh khác về một căn cứ chính để huấn luyện như người Kinh khó thể thực hiện được dễ dàng.

Hơn nữa, nhiều tỉnh khác cũng có nhiều sắc dân nói tiếng khác nhau và nhiều chi phái khác nhau. Chúng ta thử kể một vài tỉnh với những sắc dân chính :

Tỉnh Quảng Đức có ba sắc dân là M'Nong, Mạa, Stiêng.

Tỉnh Tuyên Đức có Chil, Kabo, Mạa.

Tỉnh Lâm Đồng có Chu Ru, Bih.

Tỉnh Phú Bổn có Djarai, Bahnar, Halang.

Tỉnh Pleiku có Djarai, Bahnar.

Tỉnh Kontum có Bahnar, Djê, Sedang, Bonêm...

Đây là chưa kể các chi phái, và lẻ đi nhiều là các đám trại các tỉnh đó cùng có thứ tiếng nói khác nhau mà tổng kết lại, cả miền Cao Nguyên có tất cả tới 30 chi phái của 10xác đân nói các thứ tiếng hoàn toàn khác biệt nhau.

3— Vấn đề phòng tự tập quân cũng là điều quan trọng. Người có phong tục mỗi nơi khác chịu nổi tập quân của người kia. Đó là chưa nói đến vấn đề có thể hiểu lầm nhau, không thể chịu nổi sự khó khăn, nhớ nhà vân vân...

Bởi những lý do đó mà người ta không chỉ lấm mới thấy cần cần bắt buộc chung cho đất cả miền Cao Nguyên mà thành lập nhiều cần cứ tại mỗi tỉnh đặt tại vùng sâu có sắc dân đông đảo nhất cư ngụ.

Hơn nữa, tình hình thật phức chương trình huấn luyện nầy đang, để đối phó lúc thích các nhu cầu cần bách cho nên các cần cứ khác được thực hiện tiếp theo để tại các địa phương cần yếu. Cứ những trường hợp như sau:

◐ ĐẶC KÝ CỦA PHẠM-CÔN-SƠN ◐

1) Mỗi ngày cần cần cứ huấn luyện tại sát mách biên giới để sau mỗi khóa huấn luyện là tung quân ra ngay. Các cần cứ nầy đặt tại những buôn nào thuận tiện nhất và buôn nầy biến ngay thành 1 cần cứ riêng đóa mà người Jâm bên trong vẫn tiếp tục sinh hoạt như cũ.

Các cần cứ nầy có thể Pu Brang (ở Quảng Đức) Buôn Ea Nao (ở Darlac) Plei Yit (ở Pleiku) vân vân... Các cần cứ nầy có nhiệm vụ ngăn chặn các bước đông xâm lấn của địch từ biên giới sang.

2) Mỗi ngày các cần cứ huấn luyện tại vùng nói hiểm trở ngày tại lòng một thực địch nữ quấy rối và hành quân tiêu công tiêu diệt địch xong, để huấn luyện các thanh niên, dùng các thanh niên nầy khuấy rối, phá hoại, không cho địch lại định.

Đây là trường hợp các cần cứ Mi-Ga, cần cứ An Lạc tại quận Lạc Thiện, tỉnh Darlac, được thành lập sau khi có chiến định An Lạc của khu 23 chiến thuật và 4 Sư Đoàn 23 Bộ binh Việt Nam, binh đỉnh vùng nầy, nơi mà bọn Việtcộng đang Bộ Tư lệnh khu 6, nhân trường hợp Buôn Brieng và một cần cứ mà chúng thì không nhớ rõ tên ở vùng Phú Đức, quận Đưa mà Thượt vân vân...

Từ khi có những cần cứ thuộc loại sau nầy, vào năm 1965, chúng mới đặng phá hoại của Việt Cộng tại đó nói riêng Cao Nguyên bị phòng tự tập quân cũng là điều quan trọng. Người có phong tục mỗi nơi khác chịu nổi tập quân của người kia. Đó là chưa nói đến vấn đề có thể hiểu lầm nhau, không thể chịu nổi sự khó khăn, nhớ nhà vân vân...

Bởi những lý do đó mà người ta không chỉ lấm mới thấy cần cần bắt buộc cần cần cần cần khác được thực hiện tiếp theo để tại các địa phương cần yếu. Có những trường hợp như sau:

3) Để phòng tự tập quân cần cần cần như vụ Plei Yit, không cần đặng lo ngại nữa, trong khoảng thời gian từ đó đến giữa năm 1965 Phải đặc biệt khai ngay các chiến sĩ thuộc lực lượng Đặc biệt Mỹ và Việt Nam tại các cần cứ nói trên, họ thấy rất nhiều gian khổ, sống trong một hoàn cảnh thiếu thốn đủ chung vai sát cánh với người Thượng để tăng tinh giúp đỡ hướng dẫn người Thượng trong tinh anh em một nhà.

Cố gắng huấn luyện họ, những người chẳng biết chẳng mấy nhưa trái chẳng biết y tế, vùng đạn là gì, cho đến khi những thanh niên Thượng nầy biết xử dụng thành thạo chiếc máy ảnh nhỏ, biết bắn súng tiêu liên nhanh như chớp, biết lái xe cam nhông to lớn bằng hai xe GMC 10 bánh (một loại xe đặc biệt của lực lượng Hoa Kỳ đang ở miền rừng núi), không thấy ở trung quân lực VNCH, lại xe nầy to như loại xe Motolova của Nga vậy)

Chúng tôi có một anh bạn, Trung Úy thuộc lực lượng Đặc biệt Hoa Kỳ tên là Gordon Smith, biện thời đã rời khỏi Việt Nam, đương như đã đi Phi Luật Tân, Thái Lan hay về Mỹ rồi không biết chăng.

Một bàn tính có gặp anh tại Cam Lạc Bộ ở quan Mỹ ở Phát Diệm, nhân dịp tôi đến đây mấy ngày, sau khi xem xong một trăng xi ô, anh kêu tôi đi cùng một đề Wisky TanHigh tại phòng riêng của anh và nói cười hồ hể.

— Tôi cho anh một đầu đề để viết bài. Đó là một kỷ niệm cách đây 7 tháng, khi tôi tham gia chiến dịch An Lạc của Đại Tá Trọng (cựu Tư Lệnh Sư Đoàn 23 Bộ binh. Tư lệnh khu 6 Phú Yên hiện là Tư lệnh khu 23 chiến thuật và Đại Tá Trọng đã từ chức vì bệnh, vào năm sau cuộc Cách Mạng 1 tháng 11 63).

Tôi đã huấn luyện được một số người Thượng. M' Nong tại Krong Kch, trung đó có một người rất quí tôi. Một bữa nọ, khi tôi đi vắng, Lê đã nhiều là có người thăng người ấy. Tại sao tôi phục vụ tại đó ? Tôi hiểu nói thăng với các bạn người M' Nong đang quý.

Một lần sau, không biết bắn súng đông thì nhóm nói rằng (Tôi thương đó lắm, vì đang để ở với tôi, đi với tôi, cho tôi cả xà bông, áo quần và thiếu số lãnh đạo đối với đa số chụp sinh mệnh quốc gia trên đường tiến. Y thức để có một bản vị đích thực thiêng liêng trong lập trường trên nguồn sống của dân tộc.

Hiện tại đời sống chính trị quốc dân hiện nay đang vấp phải những trở ngại lớn, quốc tế chính trị chi phối sinh mệnh dân tộc, lãnh đạo không nắm vững sinh mệnh quốc gia bằng chính sách, để sống sa sút, nạn cho đa chợ đó, tham (những thì nhau cướp giật đời sống quốc dân, nên hành chính cũng bị thất bại do nhiều trở ngại khó khăn, nạn bè phái phát sinh.

Lúc nầy là lúc chính phủ cần phải xét duyệt lại toàn bộ vấn đề, một ý thức quốc gia làm cần bản, chất liệu «sống» cần phải được dào sâu khơi động, một nền kinh tế vững vàng để thỏa mãn nhu cầu sống của quân chúng lao động. làm được như thế chính phủ mới có được một khối hậu thuẫn thuần túy quân chúng vững mạnh, cộng sản cũng không thể vịn vào đó để tuyên truyền sách động. Có được một quân chúng lớn lao ủng hộ, chính phủ có thể vượt qua những trở ngại, mới chủ động để hướng dân dân tộc vươn lên. Cũng đó chính phủ sẽ không để sự lực ngoại bang chi phối, vì tôn lập trường đích thực dân tộc làm căn bản mới có thể thành toàn chủ nghĩa cộng sản xâm nhập được cách hiệu quả.

Kết hợp quân chúng lao thuần cho sức mạnh quốc gia dựa trên nhiều yếu tố như : người lãnh đạo quốc gia có đủ can đảm, sáng suốt để vạch một hướng đi lên cho dân tộc không ? Lấp người thừa hưởng có ly sinh để làm trên trách nhiệm không ? Người ta vẫn để tự do, tinh thần dân phải được ưu tiên đành cho quốc dân trong đó thì người lãnh đạo và tập thể lãnh đạo phải tự ghép mình trong mọi kỷ luật.

Nhiệm vụ của người lãnh đạo là phải biết nuôi dưỡng tinh thần đấu tranh, bằng cho chính sự giác ngộ của thiểu số lãnh đạo trước đa số chịu lãnh đạo. Trong giai đoạn lịchsử đấu tranh nầy kể nào nắm được thực chất đấu tranh, kẻ đó sẽ thiên thắng...

● ● ● VĨNH-LỢI

ĐI TÌM MỘT THỰC-CHẤT ĐẤU-TRANH

VẤN ĐỀ

★ Bài của T. MINH ★

Đã đến lúc chúng ta phải đi tìm một thực chất của cuộc đấu tranh của chúng ta trên mọi bình diện chính trị, kinh tế, văn hóa, xã hội vv... Không phải chớ hòa, xử lúc hòa-bình chúng ta mới bắt tay vào việc, trái lại bất cứ ở hoàn cảnh nào, trường hợp nào hành động của chúng ta phải được thích nghi.

Hiện tại cuộc chiến tranh trên phần đất nước nầy chưa được đập tắt, hội nghị Bale giải quyết chiến tranh VN đang trong vòng bế tắc vì lập trường cứng rắn của phe CS, trong khi đó thì phía VNCH đã phải tương nhượng quá nhiều; đặt khi tạo nên những ngạc nhiên phản ứng. Trong khi VNCH mở những lối thoát cho hội nghị thì phe cộng sản vẫn khăng khăng duy trì lập trường cũ. chính vì thế mà hội nghị cơn có thể tiếp tục kéo dài. Thực sự cộng sản không muốn có hòa bình, quan niệm hòa bình của họ không đặt vô cho vai trò của họ tại bàn hội nghị. Thêm vào đó phe Cộng sản phụ hoạ với những phần tử chủ hòa ở Mỹ, những người có con em hiện đang chiến đấu tại VN đề buộc Mỹ phải chấp nhận những giải pháp hòa bình của họ. Ý định đó, CS đã không đạt được kết quả điều mà họ mong muốn. Phía sau bức màn hội nghị, cộng sản vẫn o bế Mỹ hàng hy vọng gặp phải những trở ngại liên quan tới quyền lợi của Mỹ. Hội nghị Ba lê còn rất nhiều những bí ẩn, hầu rằng khi hội nghị chưa thành hình Mỹ đã hứa thỏa mãn nhiều vòi phe cộng sản, làm phe cộng tin vào hòa bình giả phủ CMLT, để là cái thêm ý của Mỹ đưa đẩy cộng sản vào đường cùng của cuộc vận động chính trị, như thế thì vấn đề VN quả thực là Mỹ đã nắm chủ động trước khi có sự hiện diện của VNCH, tuy là Đặng Minh với Mỹ song Mỹ lại vượt lên quyền tự quyết của dân tộc VN. Tình trạng nầy đã tạo cho VNCH ở vào cái thế yếu trong bàn hội nghị. Nhưng đã thế nào chẳng nữa dân tộc VN phải tự chủ động lấy mình cộng sản, ý thức đấu tranh chỉ có trên ngôn ngữ chính trị, ngôn ngữ của nhà lãnh đạo mà không có trong ngôn ngữ của toàn dân. Chính bởi lẽ đó mà thực chất của đấu tranh không có, mà không có thực chất của tranh đấu, người dân rất dễ bị sa đọa trên thân đề tinh thần đó của cộng sản hay của Đế quốc.

Vì không có thực chất đấu tranh, cho nên ở những giai đoạn tranh chấp lịch sử gay go chúng ta dễ bị thất bại, để bị lôi cuốn. Căn bản chính của đấu tranh là một ý thức quốc gia cao đã phải được tế luyện trên giòng sông Lịch sử, ý thức đại thế suối aiguần dân tới ở nơi người Lãnh đạo, nơi thiểu số lãnh đạo đối với đa số chụp sinh mệnh quốc gia trên đường tiến. Ý thức để có một bản vị đích thực thiêng liêng trong lập trường trên nguồn sống của dân tộc.

Hiện tại đời sống chính trị quốc dân hiện nay đang vấp phải những trở ngại lớn, quốc tế chính trị chi phối sinh mệnh dân tộc, lãnh đạo không nắm vững sinh mệnh quốc gia bằng chính sách, để sống sa sút, nạn cho đa chợ đó, tham (những thì nhau cướp giật đời sống quốc dân, nên hành chính cũng bị thất bại do nhiều trở ngại khó khăn, nạn bè phái phát sinh.

Lúc nầy là lúc chính phủ cần phải xét duyệt lại toàn bộ vấn đề, một ý thức quốc gia làm cần bản, chất liệu «sống» cần phải được dào sâu khơi động, một nền kinh tế vững vàng để thỏa mãn nhu cầu sống của quân chúng lao động. làm được như thế chính phủ mới có được một khối hậu thuẫn thuần túy quân chúng vững mạnh, cộng sản cũng không thể vịn vào đó để tuyên truyền sách động. Có được một quân chúng lớn lao ủng hộ, chính phủ có thể vượt qua những trở ngại, mới chủ động để hướng dân dân tộc vươn lên. Cũng đó chính phủ sẽ không để sự lực ngoại bang chi phối, vì tôn lập trường đích thực dân tộc làm căn bản mới có thể thành toàn chủ nghĩa cộng sản xâm nhập được cách hiệu quả.

Kết hợp quân chúng lao thuần cho sức mạnh quốc gia dựa trên nhiều yếu tố như : người lãnh đạo quốc gia có đủ can đảm, sáng suốt để vạch một hướng đi lên cho dân tộc không ? Lấp người thừa hưởng có ly sinh để làm trên trách nhiệm không ? Người ta vẫn để tự do, tinh thần dân phải được ưu tiên đành cho quốc dân trong đó thì người lãnh đạo và tập thể lãnh đạo phải tự ghép mình trong mọi kỷ luật.

Nhiệm vụ của người lãnh đạo là phải biết nuôi dưỡng tinh thần đấu tranh, bằng cho chính sự giác ngộ của thiểu số lãnh đạo trước đa số chịu lãnh đạo. Trong giai đoạn lịchsử đấu tranh nầy kể nào nắm được thực chất đấu tranh, kẻ đó sẽ thiên thắng...

(CÒN TIẾP)

XEM TRANG 5 : HẠNH PHÚC BUỒN của THANH N.

QUYỀN LỢI CỦA QUỐC-GIA HOA KỲ và VIỆT NAM

CHÁNH TRỊ

Mặc dầu Tổng thống Nixon chỉ nói một cách đại cương về các quan niệm của ông và chủ nghĩa quốc gia, trong quyền lợi của quốc gia, nhưng đó chẳng là ông đề liên tưởng trước hết đến V.N. khi ông tuyên bố : Thà ít thiếu thành thật khi cho rằng Hoa Kỳ không có những quyền lợi quốc gia riêng tư hoặc không có mối quan tâm đặc biệt đối với quyền lợi của chính mình.

Tuy nhiên, quyền lợi quốc gia căn bản nhất của chúng tôi là duy trì các cơ cấu ổn định quốc tế làm nền tảng cho hòa bình và giúp cho tiến bộ trong vòng trật tự có thể thực hiện được.

Việc Tổng thống Nixon bắc bỏ thẳng thắng cái quan niệm cho là người Mỹ nghĩ rằng họ chiến đấu tại VN là vì lý tưởng và lòng vị tha, việc bác bỏ đó đã giúp làm sáng tỏ được vấn đề. Trong quá khứ, đã có đôi khi các công cuộc có tính cách quốc tế của Hoa Kỳ tông được đánh đấu bằng thái độ đần anh. Nhưng tại VN nói đến tự lợi sáng suốt lại giúp ích hơn là nói đến cái lý tưởng chủ nghĩa giả tạo khi cần phải giải thích các mục đích của Hoa Kỳ với dư luận trong nước cũng như ở ngoài nước. Trong trường hợp nầy sẽ dễ dà có những giả thuyết làm lầm về lòng ước quốc gia có thể là vì người ta đã cố nhấn mạnh mái đến điểm là Hoa Kỳ không muốn gì cho riêng mình ở Việt Nam cả. Điều nầy chẳng chắn là đúng. Hơn nữa đây, khi bình luận về lời loan báo của Tổng thống Nixon có liên quan đến việc thay thế thêm 35.000 quân ở Việt Nam, các nhân vật ở tòa Bạch Ốc đã một lần nữa nêu rõ điểm nầy khi giải thích rằng một mục đích của hành động nầy là chứng tỏ rằng Hoa Kỳ không hề có quyền lợi quân sự vĩnh viễn nào tại miền Nam Việt Nam cả. Thiết tưởng cũng cần nhắc lại rằng Hòa Thịnh Đốn đã nhiều lần cam kết là sẽ không giữ một căn cứ quân sự nào tại đây.

Tuy nhiên, nếu Hoa Kỳ chiến đấu ở Việt Nam không phải vì những quyền lợi quốc gia của chính mình, hiểu theo cái nghĩa hẹp của lợi thế quốc lãnh hoặc kinh tế, thì đâu sao đi nữa, Hoa Kỳ cũng vững tin rằng Hoa Kỳ đã phục vụ, đúng như lời của Tổng Thống Nixon : «quyền lợi quốc gia cơ bản nhất của chúng tôi ». Các lực lượng Hoa Kỳ đang hộ chống cuộc phòng vệ miền Nam VN hiện đang đóng góp vào cơ cấu ổn định quốc tế để làm nền tảng cho hòa bình. Để thực hiện mục đích nầy, Hoa Kỳ không cần thiết phải nhiễm thêm trong cuộc chiến tranh nầy và điều cần thiết chỉ là ngăn chặn được Hà Nội thực hiện mục tiêu của họ là áp đặt quyền thống trị của họ tại miền Nam VN bằng vũ lực. Đó là ý nghĩa của tuyên bố của Tổng thống Nixon là : «không tôi đã loại bỏ một giải pháp cường chế». Tổng thống một lần nữa đã nêu lên trong buổi điều vấn trước Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc các đường lối chính đặc biệt nhất và duy nhất bắt khả thương nghị trong lập trường của Hoa Kỳ. Tổng thống đã tuyên bố đề phục vụ nền hòa bình lâu dài, chúng tôi không thể nào chấp nhận được giải pháp sẽ tước bỏ một cách độc đoán quyền căn bản của nhân dân miền Nam Việt Nam được tự quyết định lấy tương lai của chính mình mà không có sự can thiệp nào từ bên ngoài.

Tất nhiên khi định nghĩa quyền tự quyết cho miền Nam VN như là một quyền lợi quốc gia của chính nước đó, Tổng thống Nixon không có ý muốn nói đến là chỉ quyền lợi của Hoa Kỳ, trái lại ý ông muốn nói đề là một quyền lợi mà mọi quốc gia cam kết tôn trọng các nguyên tắc của bản hiến chương Liên Hiệp Quốc cần phải chia sẻ và chính là niềm tin tưởng nầy đã khiến Tổng thống kêu gọi các đại biểu của tất cả 126 nước hội viên Liên Hiệp Quốc trong Đại Hội Đồng hãy sử dụng của cố gắng ngoại giao đến mức tối đa để thuyết phục Hà Nội tiến đến các cuộc thương nghị nghiêm chỉnh hầu có thể chấm dứt cuộc chiến tranh.

VOA.22-9-69

TÌM HIỂU MỘT TÔN-GIÁO MỚI XUẤT-HIỆN

TỐ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ ?

● ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA TRƯƠNG-CỬU-LANG

(TIẾP THEO)

Với sự tiến triển của trí khôn và văn minh, con người mở rộng phạm vi hợp quần đến chỗ đoàn kết nhau trong thị tộc. Sau đó, tổ phụ vi thị tộc (một giòng họ), con người đi đến bộ lạc (gồm nhiều thị tộc) để rồi cuối cùng đi đến hình thức dân tộc và ngừng ở đó từ mấy ngàn năm rồi...

... Con người mạnh nhờ biết mở rộng phạm vi hợp quần, đoàn kết đến phạm vi dân tộc là mực độ cao nhứt.

Con người KHÔN nhờ biết sử dụng lý trí tìm biện pháp đối phó thích ứng với mọi hoàn cảnh khắc khăn trong lúc hoạt động để sinh tồn.

Nhưng đặc biệt hơn hết, con người biết rút tỉa và sử dụng bao nhiêu kinh nghiệm do tiền-nhơn để lại. Ôn cố nhi tri tân, nhờ học hỏi bao nhiêu kinh-nghiệm thành-công cũng như thất-bại của tiền-nhơn trong hoạt-động, thế-hệ đi sau không phạm những lỗi lầm đã phạm và biết áp-dụng những giải-pháp «đã thử-thách» để thắng thắng. Do đó, nhờ đến tiền-nhơn và TRI CÔN tiền-nhơn là xu-hướng tự-nhiên của con người. Xu-hướng đó đưa con người đến mấy thái-độ hợp-lý sau đây :

a)- Trên thì thờ phụng TỔ TIÊN và cư-xử lúc nào cũng tâm-niệm «thuận Thiên giả tồn, nghịch Thiên giả vong», không bao giờ có hành-động phản lại các định-luật và nguyên-lý thiên-nhiên của TỔ-TIÊN tạo-hóa.

b)- Gần hơn một chút thì thờ phượng tiền-nhơn (đã tổ lòng trí-ân, tôn-trọng cha mẹ là những người trao cho mình sự sống và là những người kinh-nghiệm hơn mình trong hoạt động đã sinh-tồn).

c)- Sau cùng con người, vì qui-trọng kho tàng kinh-nghiệm quá-khứ do tiền-nhơn để lại, con người ý-thức được rằng, muốn sống cho ra người, muốn thả thống trong hoạt-động sinh-tồn (bằng cách khai thác kinh-nghiệm quá-khứ) thì phải bảo-tồn và chuyển lại cho các thế-hệ đi sau cái gọi là truyền-thống của dân-tộc...

Việc tôn-giáo đề qua một bên vì tôi không mấy gì rành triết-lý để nhận-định và khen chê căn-bản triết-lý của TTCG. Điều mà tôi phải thì nhận là tôi đồng ý với họ về vấn-đề dân tộc, và truyền-thống.

Lịch-sử nhơn-loại không thiếu gì trường-hợp tiêu-lệ. Ai không biết rằng nhờ bảo-vệ được toàn-vẹn truyền-thống cổ-hữu của dân-tộc họ mà người Nhựt-bổn mới được như ngày nay.

Gần hai ngàn năm ly-tán khắp thế-giới, bị không biết bao trận không-bố (pogrom) ở Nga, Ba Lan, ở Đức Quốc xã (tiêu diệt hàng chục triệu người) nhưng dân tộc Israel vẫn trở về Palestine dựng lại được Tổ-quốc là vì người Do-thái nào cũng tin-tưởng mạnh-mẽ nơi Đạo Do-thái (Judaisme) là một Tôn-giáo gìn-giữ truyền-thống dân-tộc một cách gần như nghiêm-khắc. Ngày nay, nơi quốc-gia Do-thái, người Israel từ nhẹ chục xứ hợp vả, nói hàng chục thứ tiếng khác nhưng vẫn cố-kết nhau được vì làng tin-tưởng vô-biên và đồng-nhất nơi truyền-thống của họ.

Nếu TTCG thành-công được như vậy thì thật cũng đáng cho tôi bái-phục.

Nhận xét kỹ, tôi cho rằng (nếu không lầm) TTCG muốn đưng nên một nền Đạo thuần-túy V.N. và thích-hợp cho người V.N. nhưng Cố Ông Phạm-Công-Thiện cho là như vậy nên trong bản «Tuyên-giáo Thuyết-Minh» của họ, phần thứ Ba có cái tựa rõ-rệt là :

SỰ CẦN THIẾT CỦA MỘT TÔN GIÁO DÂN TỘC

Trong phần thứ ba này, có đoạn sau đây đáng chú ý :

.....Chúng ta có thể xét đến chỗ huyền-vi cùng tận để kết-luận giản-dị và hữu-lý rằng : «Đặng Tạo-hóa cao-viên đã dựng nên vũ-trụ, sanh ra con người nếu không muốn cho người hưởng vẻ Thần-linh và Tôn-giáo thì còn phó cho người khả-năng suy-tư để làm gì ?»

Nên chi Tôn-giáo là sự tối-cần cho con người, cho mọi dân tộc và cho toàn nhơn-loại.

(CÒN NỮA)

5 CUỘC ĐẢO-CHÁNH Những bí ẩn chưa hề tiết lộ...

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

★ Cuộc tấn công vào Dinh Độc Lập

(TIẾP THEO)

Vượt được đoạn đường nguy hiểm từ Nguyễn Du qua Hồng Thập Tự, sĩ quan nầy chuẩn bị khai hỏa máy khẩu đại bác không giật 57 ly.

Trước khi khai hỏa đại bác không giật 57 ly, ông ta gọi Trung úy NBMH hỏi tình hình Đại đội ra sao và bảo rằng cho Đại đội xung phong chiếm một tiền của Dinh.

Nhưng Trung úy NBMH báo cáo :

— Tại thiết giáp nó bắn rát quá, chịu rồi không thể nào tiến vô được nữa. Anh em chết nằm la liệt ở cột cờ.

Nghe vậy, sĩ quan chỉ huy liền ra lịnh :

— Rằng chịu đứng một lúc để tôi bắn yểm trợ cho Đại đội của Trung úy H. leo nào vào tiếp viện cho !

Đồng thời ông ta cho người chạy qua liên lạc với Trung úy H. người chỉ huy một Đại đội bộ trì phía đường Công Lý : Khi nào nghe tiếng súng 57 là cho Đại đội leo hàng rào phía Công Lý để đánh thức vào Dinh Độc Lập.

Đại đội của Trung úy H. có nhiệm vụ giám áp lực của thiết giáp và Liên Binh Phòng Vệ Phủ Tổng thống đang làm tê liệt Đại đội chính diện của Trung úy NBMH đang kẹt ở cột cờ, đồng thời phân tán được hỏa lực của lực lượng trú phòng để cho cánh quân tấn công Nguyễn Du có thể hy vọng đột nhập công sau một lần nữa.

Viên sĩ quan chỉ huy toán điện tạm đánh Dinh Độc Lập, tới giờ phút ấy, vẫn nghĩ rằng còn hy vọng cứu, vẫn tính tiếp bằng cách tấn công 4 mặt như vậy. Nghĩa là cánh quân Hồng Thập Tự số bán yểm trợ cho 3 cánh quân kia tiến vào, thiết giáp thì đã có các khẩu đại bác không giật 57 ly chống lại.

Nhưng Trung úy H. phụ trách cánh Công Lý đã không thực hiện đúng theo kế hoạch đó. Ông ta cứ chần chừ không cho Đại đội tấn công vào.

Thời gian trôi qua 5 phút, rồi 10 phút, và rốt cuộc gần 1 giờ 30 phút sau đó, Trung úy H. mới chịu nổ súng tấn công vào phía Công Lý, nhưng không vượt qua rào tiến vào Dinh như lịnh đã ban ra cho ông ta.

Lúc đó thì không ai hiểu vì sao cô cuộc chậm trễ kỳ lạ như vậy và dinh ninh là Trung úy H. không vượt qua hàng rào Dinh Độc Lập được là vì hỏa lực quá mạnh của thiết giáp.

Nhưng về sau, khi cuộc lão chánh đã thất bại và một số sĩ quan đã bay được lên Cao Miên thì một sĩ quan đã kể lại thái độ của Trung úy H. như sau.

«Khi được lịnh đem Đại đội họ qua hàng rào phía Công Lý và đã thấy cánh quân Hồng Thập Tự bắn yểm trợ, Trung úy H. vẫn do dự không ra lịnh cho Đại đội xông vào mặc dầu lúc đó Đại đội của Trung úy NBMH đã kẹt tại cột cờ và rất cần sự yểm trợ và cứu ứng của lực lượng bạn.

«Trong lúc đó dự nay Trung úy H. đã nói với một sĩ quan trong Đại đội rằng :

— Tao thấy bậy quá ! Không nghe lời ông được !

Do đó, Trung úy H. đã kéo dài thời gian đột nhập quá lâu».

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN KINH DỊ CỦA TRẦN-V-DINH

Hồn ma trên bãi biển

(TIẾP THEO)

Nerden có lẫm cho tôi cười. Ông kể những chuyện vui tôi lắm tôi và bảo tay tôi. Có chi ly không làm tôi nín cười. Ông.

Tớ đã khi tôi ngồi một mình trong phòng hay trên bãi biển, tôi cêm thấy muốn cười lên. Nhưng tôi không thấy vui vẻ và thích thú chút nào.

Bữa sau, đến giờ cơm chiều, chúng tôi đang ngồi ăn thì bỗng thiên tử cần phòng đồng kín trên gác, tiếng đàn dương cầm vọng ra. Tôi liền hỏi :

— Ai đánh đàn thế đó ?

Nerden vui vẻ đáp :

— Anh không biết à? Vợ tôi. Xin lỗi anh vì hôm trước tôi quên cho anh biết. Vợ tôi không được mạnh nên không rời khỏi phòng. Nhưng rất có thiên tài. Hãy nghe ngón đàn của nàng. Tiếng nhạc rất êu dương, khi trầm lúc bổng. Nerden bắt đầu lo ngại. Ông vừa khen nhạc sĩ nhạc đàn tiếng đàn nhạc. Nhưng sau đó ông sắt vẻ và chợt thẳng lên gác.

Một chập sau, ông trở xuống và vui vẻ gọi :

— Các con ăn xong chưa ? Mẹ muốn các con ca hát.

Trên gác, một bản nhạc khiêu vũ được trải lên ; dương đường ngón đàn không được vững vàng. Nerden giải thích :

— Bà nhạc đó, tôi vừa mang từ Petersbourg về. Một bản khiêu vũ quyết điệu, phải không ?

Rồi ông gọi ba các con. Chẳng liền nhảy nửa theo điệu nhạc, khuyến khích chúng. Nerden vỗ tay, hét lên và nhảy theo chúng. Lúc xong trên, ông gọi tôi :

— Con anh ? Vào đây. Một chút thôi. Đừng phụ lòng tôi... Anh không biết khiêu vũ à ? Con gái tôi ở chỉ anh nhảy.

Nhưng tôi từ khước lên. Khi bản nhạc chấm dứt, Nerden hết I điều xi gì và thoải mái nói :

— Ở đây vui quá, phải không ?

Mỗi ngày, tôi ngồi tiếng nhạc từ trên gác. Trong mỗi chuyến đi Petersburg, Nerden đều mang về một bản khiêu vũ được phổ biến khắp Âu Châu. Ông trở đi Petersbourg và chỉ vắng mặt vài ngày thôi. Tôi cảm thấy cần phải tìm hiểu bí mật về vợ của Nerden.

Có lẽ nàng là người nhơn sinh ra sự sầu muộn trong biệt thự này. Nhưng các cố gắng của tôi vẫn vô hiệu. Dường như bọn giúp việc cũng không hiểu gì. Về phần Valodia, nó có vẻ kín đáo và không nói gì cả.

Bữa nọ, tôi hỏi nó :

— Hôm nay, mẹ em khỏe không ? Cô em có đến thăm không ?

— Có. Chúng em có đến thăm mẹ mỗi buổi sáng. Mẹ rất bực bội được biết thế.

— Chắc mẹ em bịnh nhiều ?

— Không nhiều lắm. Mẹ em đánh đờn cung cầm rất giỏi.

Tối ngật lói :

— Mẹ em thường khóc không ?

— Nhưng ngày nhiều !

(CÒN TIẾP)

Entero-sediv®

Entero-sediv

TRỊ

CÁC CHỨNG : TIÊU CHẢY NGƯỜI LỚN VÀ TRẺ EM . KIẾT ĐÀM . KIẾT MÁU . ĐAU BỤNG TIÊU CHẢY VÌ NHIỄM ĐỘC NGOẠC VÌ TRÚNG THỰC

GRUNENTHAL
ĐỨC-QUỐC

CÓ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY

LỊCH-SỬ CHIẾN TRANH LẠNH

CHƯƠNG I
CHIẾN TRANH NHÂN DANH HÒA BÌNH

● Nguyên tác : ANDRÉ FONTAINE

● Bản dịch : LÊ THANH HOÀNG DÂN

Không có giải pháp chính trị

Thật ra thì cho tới khi xảy ra cuộc xâm lăng vào ngày 25 tháng 6 năm 1950, không có ai ở Bắc Hàn cũng như ở Nam Hàn lại có thể nghĩ rằng sự chia rẽ đất nước của họ từ khi Nhật đầu hàng, lại kéo dài lâu quá như vậy.

Sự chia cắt này được thực hiện với mục đích duy nhất nhằm là giúp cho Nga Sô và Mỹ phân chia thắng quyền giải giới Quân Đội Nhật Bản và cho tới năm 1947, cả hai đều có gắng của 2 bên đề tiến tới chấm dứt tình trạng chia cắt và thống nhất lãnh thổ.

Một ủy ban hỗn hợp Mỹ Nga đã được tạo lập một năm trước, và đã đăng ý nguyên tắc tham khảo những chánh đảng và chánh đề biết rõ quan điểm của họ về bản chất của chánh phủ lâm thời.

Nhưng sau đó, với sự bác bỏ kế hoạch Marshall của những Quốc gia Đông Âu, những liên kết Nga-Mỹ cũng ngày càng căng thẳng và tất cuộc lại ủy ban nói trên phải giải tán vì không thể thảo thuận được với nhau về một đoàn thể chánh đáng cho tham khảo.

Sau đó, Hoa thanh Đốn quan niệm cần có tổng tuyển cử trong hai miền với mục đích thành lập một Quốc Hội duy nhất, Quốc Hội cầy sẽ «khai sanh» ra Chánh Phủ lâm thời.

Vào ngày 14 tháng 11 năm 1947 Đại hội Liên Hiệp Quốc đã đồng thanh chấp thuận, từ những phiếu của khối Cộng Sản ra, một quyết nghị theo hướng này, và đã chỉ định một ủy ban điều nghiên cứu tại chỗ những biện pháp cần có trong trường hợp đó.

Nhưng ấy ban nầy không được Bắc Hàn cho phép đến Bắc Hàn. Rồi cuộc ủy ban chỉ quyết định được có một điều là từ chối nhìn nhận kết quả của những cuộc tuyển cử của Nam Hàn vào ngày 10 tháng 5 năm 1948.

Vào tháng 8, Bắc Hàn tổ chức tuyển cử để bầu đại biểu, tuyển cử theo điện Nga. Trong số 2 Quốc Hội đã được dựng đứng lên như vậy, Quốc Hội nào cũng cho rằng mình đại diện toàn thể Triều Tiên.

Tại Quốc Hội Nam Hàn, người ta đã đề đánh 100 ghế cho những đại diện miền Bắc. Về phần Quốc Hội Bắc Hàn, có 360 đại biểu trong tổng số đân biểu là 572 đã được một nghị hội những đại biểu miền Nam chỉ định.

Quốc Hội Bắc Hàn đã «đề» ra một Chánh Phủ và ngày 15 tháng 11, Mục tư khoa đã nhìn nhận Chánh Phủ này. Chánh Phủ do Kim Il Sen lãnh đạo.

Kim Il Sen là một cán bộ Cộng sản trước đây đã tham gia kháng chiến chống Nhật Bản, và đã đánh giặc tại Stalingrad trong hàng ngũ Hồng Quân. Ngày 1 tháng Giêng năm 1949, Hoa thanh Đốn cũng nhìn nhận Chánh phủ của Syngman Phee.

Như vậy, tất cả những điều kiện cho một cuộc hội chiến đã được hội đủ, và sở dĩ nội chiến không xảy ra tại đây cũng như tại Đức, là tại vì quân đội của hai Bại Cường vẫn chưa đồng ý và hai Đại Cường nầy cố gắng tránh một cuộc chiến tranh tiếp giữa Quân Đội của họ, một cuộc chiến tranh có thể tai hại cho cả hai. Chính vì vậy mà vào ngày 1 tháng Giêng năm 1949 Nga Sô đã đưa phương cáng kế quyết định triệt thoái toàn diện Quân Đội của họ khỏi Bắc Hàn.

Truman, sau nhiều do dự và tham khảo ý kiến với các chánh khách Mỹ, rồi cuộc lại cũng phải quyết định triệt thoái Quân Đội Mỹ, trở hơn Nga 6 tháng.

(CÒN NỮA)

CÁO LỖI

Vì bạn CHÍ LINH bận việc, phóng vự «Miền Trung Đánh và Đàm» phải tạm gác 1 kỳ.
Xin cáo lỗi cùng bạn đọc.

C.T.

Thăm dân Đô thị...

KÝ SỰ CỦA LƯƠNG KHÊ

● HỀ SIÊNG THÌ MẰN, CÒN LÀM BIẾNG THÌ CÀ NHÔNG ĐI CHƠI, CHỦ ĐỊCH DẪM ĐỘNG TỚI SỢI LÔNG CHÂN.

(TIẾP THEO)

Lão mẫn bộ quan trọng :

— Thì mình cũng phải biết đánh bơi đánh hơn chứ ! Vớt lại hết trước, nên nên ngay là cũng nhờ cái VanPhong Thương Mại «A.C.» mà tôi mới biết dương rồ... mà, không thời thì sức mạng mà mình lợi được vào đây.

Nhân dịp nầy, tôi lại thăm đó luôn cái sự... «người Cholon Tương trợ» coi có ra mẫu tăng ? Lão liền làm luôn một phùa cới mở :

— Nói nào ngay, cái người Cholon bằng phải bỏ ra gì đâu nhưng được cái là họ sòng phẳng. Sòng phẳng thì cũng vậy và cũng sòng phẳng luôn trong vấn đề tình cảm nữa. Người miền Nam thì thấy bà sử sự vậy, tưởng đâu họ người lành lắm ! Chớ ai ngờ...

Tôi liền quay luôn lại cái nghề ngồng của lão :

— Mẫu số sách là đề chánh phủ kiểm soát cái sự bán buôn những thứ hàng nhơ nhớp thì lợi lắm thiệt hay lắm chơi trong đó.

Lão nói mau :

— Anh bạn chớ đâu có chơi được ! Số sách giấy tờ mà, chưng có điều ấy là bọ BẢN MƯỜI THÌ CHỈ GHI CÓ MỘT. Đó là cái kỹ thuật qua mặt chánh phủ mà tôi đám quý quyết là không có một cơ sở, tiệm buôn nào của tư nhơn mà không làm.

Tôi thắc mắc :

— Nhưng tiền cái vụ đó làm mốc gì ? Vì tiền thuế môn bài bằng năm mình đóng đó thôi chớ, còn cái sự bán buôn có được nhiều thì mình nhờ mà rồi ra có lỗ là thì vẫn vẫn chớ...

— Hàng phải vậy đâu ! Chủ em mấy đứng có dám bang vào cái chuyện nầy... Vì viên thực tế thì lời ăn lỗ chịu. Nhưng lỗ thì... vẫn mà chịu lỗ mất mình, còn như tới cuối năm mà tính số thấy lời, thì lời phải đồng thiên thuế lợi tức. Bỗ vậy mà mấy tiệm quản thường hay trốn thuế là vậy.

Câu chuyện tào lao dẫn đây cái như đã đề «sinh rồi», rồi, tui bèn đi thêm một đường «thăm dân» sau chót :

— Bây giờ coi như cuộc sống của bác ngon lành rồi ! Nhưng các bạn cũ có cái sự thèm thuồng khác chớ ?

Lão hấp hay nhìn tôi :

— Thèm cái giống gì gì ? Thằng già nầy chỉ ao ước sao cho mấy đứa cháu chắt không «đẹp... tiệm» là mình có cơm rồi...

Mới nghe qua cái điều ao ước trên, tôi đã định đóng lên ngồi lói cho biệt nhưng chưa kịp nói «ẩu... đe thì đã nghe lão hết to :

— Có Thu ! Đi đâu đó... vào đây tui giao cho mấy cái vấn đề mà chợ kiếm tiền nè...

Chỉ cần nhìn theo lão là tui đã bắt gặp ngay nhân dáu của một là mà chỉ cần nhìn sách phực sức, người ta đoán mò ra được người của Cholon. Hơn nữa, đâu là mà đem nghề «áp phe» thì cũng giải thuộc hàng cao thủ thượng thừa, chớ chơi sao !

Cớ trông cái vẻ đan đỉ và cái lối xã... tao bàng giống của bà ta, tui cũng đã khoái rồi. Chưa ngồi yên chỗ bà chị cho tui liền phát chưởng đếp chặt ngay :

— Cô nên phe gì mà rốn um lên đó đang giá ? Đâu nói nghe thử coi.

Lão Phụng tinh... như Ary Lão :

— Thì kêu cái gì uống đó ! Mình ngồi nói đóc chơi rồi bỗ hết phần giấy, chớ cần gì mà phải tốn tiền bỏ bỏ ngay. Chuyện mần ăn mà...

Chị ta liền đã gió lái sang tên :

— Còn ông anh đây là ai...?

Lão Phụng nói hớt :

— Thằng chắn ở cùng xóm đó ! Nó ấy giờ tui tui ngồi đây bịt đốc vô cái vụ ngồng của mình ấy mà...

Chị ta chắn mặt :

— Có cái mốc gì đâu mà bịt đốc... Mà thích có cái giống gì thì nói phát đi đi cho người ta còn đi lo công chuyện...

Nghe thấy hết, lão Phụng đành phải rao nam :

— Có mấy thằng cha đã bị Tăng Nha Thuế vụ phát nhiều vô mà gì đó. Chả xin rồi nhưng hông được. Nếu có chịu thì tôi dẫn lại giới thiệu cho biết liền.

Chị ta nghe xong bèn lắc đầu quầy quậy :

— Ôi ! Tưởng gì... chớ chuyện đó lắc nhằm ăn lắm... cũng mấy người như tui rồi nhưng vẫn thấy thì chả đi tới đâu... Chán lắm ông gái ơi !

(CÒN NỮA)

TRANH ĐẤU CHO DÂN...

MỘT NHÓM PHỤ HUYNH H.S. QUẬN NHÌ

Tố cáo hành vi tham nhũng

CỦA Ô. HIỆU TRƯỞNG TRƯỜNG NG-THÁI-HỌC

LTS. — Chúng tôi vừa nhận được bức thư của một số phụ huynh Học sinh Quận Nhì tố cáo hành động tham nhũng của ông Lê văn Lực, hiệu trưởng trường tiểu học công đồng Nguyễn Thái Học (Quận 2, Saigon).

Trong mục đích tranh đấu cho quyền lợi chánh đáng của người dân mọi giới, chúng tôi đăng tải bức thư nầy và sẵn sàng đành những cột báo nơi đây để ông Lê văn Lực trả lời, nếu ông muốn đăng bào Quận Nhì và chánh quyền nghe được tiếng nói của ông trong vụ.

C.T.

Saigon, ngày 15 tháng 9 năm 1969

Kính gửi :

Ban Thanh Tra Giám Sát Viên
Ông Đại Tá Đô Trưởng Saigon
Ông Giám Đốc Nha Tiểu Học
Ông Chánh Sở Tiểu Học Saigon.

Đây đây thành thang vậy tiền thiện sinh hoạt hành chánh, gép phần vào việc lành mạnh hóa cơ quan công quyền đúng thái bài trừ các tệ đoan, tham nhũng làm lũng đoạn thể chế Quốc gia.

Chúng tôi.

Một nhóm phụ huynh học sinh tại Quận Nhì Saigon, hằng lưu tâm theo dõi sự học của con em chúng tôi, với tư cách là kiều dân một số giáo chức thiện chí, đăng trân trọng trình lên Quý vị thẩm tường về tố cáo hành động tham nhũng của Ông LÊ VĂN LỰC, Hiệu trưởng trường Hiệu Trưởng trường Tiểu học công đồng Nguyễn thái Học (thuộc quận 2 Saigon).

Tờ người ông Lê văn Lực điều khiển trường TH Nguyễn Thái Học tới nay, chưng tôi, vì nếu bao vào của con em tại quận nhì, không thể làm ngơ trước những hành động của một vị chủ huy cơ quan văn hóa lại đây và lo ăn nhiều hơn qua các tệ đoan ghi nhận một cách khách quan như sau.

Như các niên khóa trước 1967/68 và 1968/69, các hành động công ngày càng là liều của ông Hiệu Trưởng đã làm cho chúng tôi chịu đựng nhiều hơn mong Ông sửa chữ thiện một phần nào lỗ lối làm việc lai, nhưng tiếc thay, các sự khiếm khuyết lại càng thể hiện qua niên học nầy :

A) TIỀN BẠC. Chúng tôi rất lấy làm thắc mắc về các số sách của chúng của quý nhà trường không được ghi chép phân minh.

1) NIÊN LIỄM : Hàng năm, chúng tôi đã đóng cho trường một số tiền là 45đ (không kể các phần tính tính) cho mỗi em học sinh, vì chỉ là 45 x 3000 = 135.000đ. Nhưng trong 2 niên khóa 66/67 và 1967/68 Ông không ghi vào sổ rành rẽ.

Ngoài việc cầy, ông đã không ngăn ngừ cầu kết để ăn chặn các món tiền nhỏ nhen ấy.

2) Trong niên khóa 1968/69, Ông đã chi phí cho phần nghề giúp vụ việc phát hành sách mới hoặc để thủ lao cho các em đến hát là 2.000đ. nhưng được ghi vào sổ hàng là 5.000đ và chỉ trả cho người phát hành Ông LÊ THÀNH-PHÁT, người tổ chức, do đó có vụ tranh cãi nhau tại Phòng việc mà người đó đã gặp thấy.

3) QUỸ BỘI HOÀN SÁCH : Mỗi năm, trường có cho học sinh mượn một số sách giáo khoa do Trung Tâm Học Liệu cung cấp và đến cuối năm, học sinh phải hoàn lại đủ số sách, nếu mất phải đền bồi đúng 154 một cuốn.

Thế mà trong niên khóa 1966/67 và 1967/68 số tiền bồi hoàn là 13.500đ. x 2 : 27.000đ. và trong niên khóa 1968/69 khoảng hơn 10.000đ. không được lập biên nhận và ghi vào sổ. Vậy số tiền trên được đưa về đâu ? Chi tiêu vào việc gì ? Mỉ năm nay học sinh chỉ mượn được một số ít sách bong bìa mặt trang.

4) TIỀN DỰ QUỸ BÁNH MÌ : Niên học qua khai giảng xong, trường có liên lạc với Bộ Xã Hội để xin bột mì và nhà trường tự lo liệu phần nướng bánh cho học sinh ăn sáng, với giá 0470 một 2, nhưng lại thâu nhận mỗi học sinh 3đ. Vậy số dư ấy là một số tiền đáng kể 2đ.30 x 3.000 : 6.900đ. TRONG MỘT TUẦN và trong suốt năm học. Như thế không thiếu thu trọn năm ấy được ghi vào sổ cho và ai kiểm soát ?

5) Y BA PHÍ HIỆU : Để kiểm toán việc kiểm soát học sinh, nhà trường đường như bắt buộc mỗi học sinh phải đeo phù hiệu vào áo và đóng y ba. Nhà trường đã xuất quỹ cho in và đặt các thứ ấy để bán lại cho học sinh với số lợi nhỏ. Theo nguyên tắc, món tiền nầy sẽ nhập vào quỹ nhưng không thấy Ông ghi vào sổ mà bắt tới đóng vào việc riêng.

6) TIỀN HÌNH : Mỗi cuối năm, khi thấy trò chia tay thường lưu niệm một vài kiểu ảnh. Một ông đến hình chuyên nghiệp hiến lạc với Ông để được đặc quyền chụp ảnh cho các lớp, và sau cùng đăng lại cho ảnh trường sẽ tiền nhỏ là 3000đ gọi là để giúp quỹ. Nhưng thật ra món tiền trên có được ghi vào đúng nghĩa hay lọt vào đâu ?

7) PHÁN TIẾP CỦ : Số sách nhà trường, chắc hẳn phải rành rẽ vì rất có thể bắt thân, nhân viên kiểm soát tài chánh đến khám mà còn được Ông thăng qua.

Vậy trong khoảng thời gian, trường làm Trung Tâm Tiếp Cử đồng bào Lên Trung Tâm Trường, hằng năng việc chi tiêu rộng rãi hơn, cho nên việc làm sổ sách chắc có nhiều điều lạm đụng bằng cớ cần con là trường có nhận được 100 bao bố không đóng gạo của chi xã hội Quận 2 và Bộ vấn hóa Giáo dục biếu cho nhà trường để bán lấy tiền chưa bằng ghé hư hại. Nhưng khi bàn xong Ông đã lấy tiền ấy đưng như là món tiền riêng mà các nhân viên trong trường đều than phiền.

8) Thế rồi cuối niên học, đề khóa lấp phần nào việc tham nhũng trên Ông đã dùng uy quyền của cấp chủ huy để ép buộc các ân công hay hội đồng Giáo Viên phê nhận các biên lai xuất chi mà không nên rõ xuất xứ lắm các Ông chức hoang mang phải ký, để hợp thức hóa việc chi tiêu.

B) ĐỘNG ỐC : Vì mải lo việc riêng học nên Ông xao lãng việc chỉ huy trường sở. Theo đường lối của Bộ Văn Hóa Giáo Dục, các tiểu học phải đi lấy đến chỗ [illegible] sách giáo dục, do đó sẽ số phát được gia tăng theo cấp số nhân mà trái lại Trường Tiểu học nay có số học trò hoang mang phải ký, để hợp thức hóa việc chi tiêu.

Tiểu học nay có số học trò hoang mang phải ký, để hợp thức hóa việc chi tiêu.

B) ĐỘNG ỐC : Vì mải lo việc riêng học nên Ông xao lãng việc chỉ huy trường sở. Theo đường lối của Bộ Văn Hóa Giáo Dục, các tiểu học phải đi lấy đến chỗ [illegible] sách giáo dục, do đó số số phát được gia tăng theo cấp số nhân mà trái lại Trường Tiểu học nay có số học trò hoang mang phải ký, để hợp thức hóa việc chi tiêu.

Lớp 1 là 3, 4 năm qua, số số tăng 5.000 đến 6.000 đến nay chỉ còn đó 2.500 em. Các phụ huynh học sinh viện nhiều cớ để bắt con em mình sang học trường khác vì sợ phải bị nhiễu sự đường hướng phân sự phạm của Ông Hiệu Trưởng.

1) PHÒNG HỌC : Trường lớp bị thâu bớt đến, hiện nay trường còn dư những 3 phòng trống và sĩ số mỗi lớp chỉ còn độ 50 em.

2) PHÒNG HỌC LÀM NHÀ Ở : Sau đó, Ông Hiệu Trưởng lại cho kết đề cho một số người là dùng phòng học làm nhà ở như trường hợp ô. NGUYỄN ĐỨC MINH đã mang cả gia đình và cả động sản phụ thuộc chiếm ngụ. Việc nầy đã được Ty Cảnh Sát Quận 2 đích thân đến xem xét và xa lánh trực xuất người chiếm ngụ bất hợp phápnhưng đương vụ cứ ở mãi.

Ông đã có tiếng đầu là Ông Hiệu Trưởng đã cho thuê phòng và đã được tra hỏi thăng bằng hiện kim hay hiện vật. Nếu không vì sao trường mở thêm các lớp Đệ Thất tân tạo. Ông Hiệu Trưởng không lấy lại phòng nầy cho con em học sinh mặc dầu có lịnh dưới của Cảnh Sát.

3) TU BỔ : Về việc tu bổ trường ốc, Ông Hiệu Trưởng đã không lo lắng gì cả, cho nên cứ mỗi lần cơn mưa đến là nước gạch đọng nước, các học sinh lại có dịp lội bì bõm, nếu lớp lớ lối (điều hình số 3 của trang phòng 1) sẽ có hại cho các học sinh nhỏ chạy giỡn.

4) NƯỚC UỐNG : Vì các ống nước bể hàng của chúa, nên nước uống cho học sinh đúng không được vệ sinh lắm. Ông không dự trù việc đưa ra nhằng lắm pin sẵng nước với điểm vệ sinh tối thiểu mà đề cho học sinh chen nhau kề miệng vào vòi nước, các chậy, cái không.

C) NHÂN VIÊN : 1) Nhân viên, chăng tôi hiểu ngay là Ô. Hiệu Trưởng chánh hiểu tí gì và thường hay bắt bẻ đặc cho nên trên các bao cần bao gồm cũng tôi đọc sổ lên nhân sự «thiếu nhân viên» chăng tôi lại hiểu có 3 giáo chức không có việc gì làm ;

— Ông VŨ ĐỨC TRONG (thường 8g30 mới có mặt)

—Ông LÊ THÁNH PHÁ («ngày mặt thường xuyên»)

— Ông CAO HỮU BẢO (có mặt đúng giờ)

Trong lúc các giáo chức có khả năng, thiếu chỉ nhưng kém xã giao với Ô. Hiệu Trưởng phải dám rách hai lớp cùng mặt lác nên số giáo chức con em chúng tôi phải giảm đi từ ngày nay qua ngày khác.

2) Hiện tại tình thân đoàn kết của các giáo chức cũng chưa đến nỗi bao hơn mức đầu bự được dự trù nhưng chức nhà giáo vẫn đầy đủ bổn phận nhưng không khỏi bất mãn khi Ông Hiệu Trưởng đối xử thiếu công bằng.

3) Ông đã ưu đãi một số người biết cúi lạm lộ ăng bằng mọi hình thức trong các lớp Đệ Tứ Đệ Thất, Giảng sinh, Tết v.v. mặc dầu họ tỏ ra kém hăng sáng phục vụ, đến lớp luôn luôn trễ giờ và vắng mặt cần an phép.

4) Trái lại, các giáo chức có kinh nghiệm, gương mẫu, nhưng phải tội ngày thăng chỉ biết lo cho việc học của lớ trẻ thơ ít biết đến vợ Ông Hiệu Trưởng lại được Ông «Trưa» bằng mọi cách khiến cho họ phải mai mối và tội hơn nữa, có người đến 4 năm mới lên một trật vì lời nói thẳng của của ông.

(Kính xin Quý Vị cho người điều tra viên xây và bài bắt cớ vị giáo chức nào sẽ rõ).

D) Phần Hành : « Quan Ô. Hiệu Trưởng chắc hẳn biết là đã quan niệm làm việc của ông Hiệu Trưởng giả đã được lưu dụng để chỉ huy trường nầy.

(MAI TIẾP)

ANH VĂN
SÁNG — CHIỀU — TỐI
Từ 1 đến ngày 4-10-69. Trường Hưng Long 298 Minh Mạng Cholon Khai giảng : Nhiều lớp mới từ sơ lòng đến luyện dịch bảo chí. Thực hành cấp tốc đề đi làm — dạy cần bản để đi thi. English for Today Book I, II, III, IV, V, VI.
Tiểu Học : Mở thêm lớp Nhất, Nhì, Ba Tư, Năm, Mãn Giáo, Luyện thi : Tốt ấn đam.
Lớp mới : 1-10, 15-10-69

Rừng Lịch
— BÍA TỐT — MẠ VÀNG
— Giá Hạ nhất
— Không nói Lào
Diệu Minh
682/51 Phan Thanh Giản Saigon.

VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH
TÉLÉVISION
Tân Tiên
311 Nguyễn thiện Thuật Saigon ĐT : 93794. Trung tâm sửa chữa có bảo đảm :
— Các loại TV Mỹ, Đức, Hòa Lan, Nhựt Bản v.v...
— Radio điện, Pile, radio xe hơi
— Magnétophone. Phono, Cassette.
Có chuyên viên đến tận nhà sửa máy cả chủ nhật và ngày lễ.

THÂU BẰNG
Tú - Quỳnh
Làu 1 CRYSTAL PALACE
(gần thang máy cuốn)
* Thâu bằng nhựa, CASSETTE, CARTRIDGE.
* Chọn bài và bằng thâu sẵn nhạc VN và ngoại quốc.
Kỹ thuật âm thanh đặc biệt.
Nhạc sĩ PHẠM MẠNH CƯỜNG trông nom.

Làm cho da mặt được mịn màng
Hết mụn trứng cá, tàn nhang.
HÃY DÙNG
MỸ DIỆN CAO
THUỐC XỨC MỤN
QUẢNG AN HÒA
Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Tự tuyệt mọn, vết nám, nhăn nhóm, sẩn, tàn nhang trên da mặt, ta nâng không nám đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cầu chứng tại Tòa Thương Mại, cấm bắt chước và giả mạo).
K.N. số 1520 ngày 28-9-58.
NHÀ THUỐC
QUẢNG AN HÒA
169, Lê văn Duyệt, SAIGON

CHÚ Ý :
TÂN KHOA
CHÂM CỨU
Tiêu nhi kinh phong, sài đẹn, ho gà bạch cổ, sốt, tê liệt bịnh mới phát. Phụ khoa huyết bằng, đau tử cung đây chăng, huyết trắng, hậu sản trùng phùng.
Bịnh mẫu độc, phong độc ngứa lở kinh niên, phong thấp tê bại, đau gối to, bán thân, đau lưng, đau thân, đau khớp xương.
NỘI NGOẠI TRÍ, mới phát, hay lan vào đều có thuốc trừ khỏi.
Việt Y SĨ NGUYỄN VĂN CHÍNH ky trung Ương T.H.Đ.Y.H.V.N.
Phòng chẩn bịnh tại số 259/6 Nguyễn tri Phương Ngã Sáu Cholon.

HÃNG GẠCH BÔNG
THANH-SON
Số 140, 142, 144 đường Nguyễn Trãi (Cholon) ĐT 36.706
— Gạch bông ốp bằng mầy điện mầu Đức Quốc, Ý, Nhựt Bản. Đẹp, Bền đảm bảo rằng nứt, không phai mầu.
— Có Lán Đá Mây, Đá Rửa, Bồn Đá trắng tốt, giá rẻ.
— Có lãnh làm mộ bia bằng đá Cẩm Thạch và làm hình bọc xa lên.
— Và làm mà bằng đá cẩm thạch và đá mài rửa bằng Gustos.

ĐÔNG Y SĨ
Huỳnh-Gia-Minh
Chuyên trị bịnh :
TIM, GAN, THẬN
ĐÀN BÀ kinh nguyệt hiếm con, huyết trắng, bạch huyết, Tiểu Sản. Đặc biệt dùng khoa CHÂM CỨU trị các chứng nan y. Địa chỉ 147 Nguyễn thiện Thuật SAIGON.

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM
Đau tim, lớn tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm choáng vàng mệt ngất : mất ngủ, đã mê hồn, hay giật mình hoảng hốt, thần thần hình ảm, đăng...
Thuốc bổ Tim
TÂM CHI BỬU
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 610 ngày 11

CÁC CHỨNG BỊNH : Tê thấp đau xương, đau gân, tê bại huấn gân đi dương khó khăn, người da tê lạnh, tê đau ngón chân, đau nửa thân mình, đau lưng nhức mỏi. Giả cả bàn đêm đau mình khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng :
Hoàn kiện đơn
LA VẠN LINH
2 LOẠI Hoàn mát và ngâm rượu
— Có bán ở các tiệm thuốc Bắc
Tổng phát hành 532 Đường Khánh Cholon K.N. số 606-608, ngày 11-8-66.

CÁC CHỨNG HO, HỒ KHAN, HỒ CÓ ĐÀM
Ho ran tức ngực, ho lâu ngày ăn ngủ không được, gầy yếu mệt mỏi hơ sẽ đem ho xuyễn, xán phụ, ho đây gừa không dứt, cần trị vội
PHẾ TẠNG BỬU
LA VẠN LINH
Có bán ở các tiệm thuốc Bắc và 552 Đường Khánh — Cholon.
K.N. số 607 ngày 18-12-63

Cơ thể bải hoãi
THẬN YẾU
Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi đau lưng. Di mộng hoạt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN
Thận Trung Bửu
LA VẠN LINH

Sang Độc
Mới phát hay kinh niên dùng SUUĐỘC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN».
Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

Cần đến
kinh kỳ, bán thân đã dược hay là đang hành kinh mà đau bụng, uống LỢI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» bán ở các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phú Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

PHONG NGỨA
Ghê chốc lở lói, gãi tới đâu máu lan tới đó, không phải thoa phết ngoài da mà hết, uống GIẢI PHONG Sát Độc Hoàn Ông TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIÊN PL Cholon

TAM TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN Số 2
VÕ VĂN VÂN
TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HUỘT TINH

QUÍ BÀ CÓ THAI
Ói mửa, trăng quận đau, ăn uống không ngon, bán thân đã dượi. Mệt mỏi mê, con dễ nuôi. Bà con nên dùng
BÁO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÕ VĂN VÂN số 11 (KN. số 1527)
KHI CÓ THAI
mà đau trăng đa dượi, đau thất ngang lưng, đường tiểu nóng gắt, nên uống BÁ ĐÀ AN THAI số 43 VÕ VĂN VÂN (KN. số 149)
ĐAU MẪU XANH MẶT
cần uống BÁ ĐÀ SƠN QUÂN TÂN VÕ VĂN VÂN số 1 Trừ hạch đã (KN. số 133)
TRỊ ĐAU VỊ
BÁO SANH HOÀN VÕ VĂN VÂN số 59. Thuốc uống khi sanh xản, ăn dược, ngủ được. Trị đau vị, ngừa các chứng bạo sản (KN. số 321)
HỎI CÁC TIỆM THUỐC ĐÔNG Y

Mỹ phẩm mới !
— ANNA Trị tàn nhang vết nám, chàm đen.
— LOLITA làm tiêu mỡ Thân hình thêm nhỏ, cô eo.
— MẶT XANH «BEL» Mặt xanh xao, trông hấp dẫn.
— DETILUX Tẩy trắng răng.
— ACNOBEL Trị mụn trứng cá.
— BARBARA Mọc lông nhanh.
Có bán tại các nhà thuốc tây

PHỤ KHOA BẠCH ĐÁI HOÀN TRỊ
(Chống đau tử cung và Bạch (huyết trắng) rất hiệu nghiệm.
— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng, nhức mỏi, bán thân, đã dượi.
— Qui bà, qui cô, nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên BÁCH - ĐÁI - HOÀN QUẢNG - AN - HÒA do Dược Sĩ LÝ-TRÁC bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung, bạch đái lâu năm, muộn con.
TỔNG PHÁT HÀNH
Nhà thuốc
QUẢNG AN HÒA
169, Lê-văn-Duyệt SAIGON, và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
K.N. số 2144 ngày 31-4-67

THUỐC GIA TRUYỀN
chuyên môn trị bảo dâm
Bịnh Hoa Liễu
(PHÔNG TÍNH)
LÂU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GIANG MAI, MỒNG GÀ, MẠCH LƯƠN, TRÍ
Biết sanh đau mình, uể oải, nhức đau trong đường tiểu, mong nhớ trong mình. Dương vật có mủ đục, nổi mụt ngứa lở, nước tiểu lựa cạn, đau bụng bột nổi.
Ai đã bị bịnh kinh niên nói trên đã trị đủ mọi mà không hết, ăn đã không ngon, uống rượu là trăng lại không tuyệt ngọc.
Nơi đây trị bằng thuốc gia truyền không cần ăn đồ phong, uống rượu mà vẫn tuyệt ngọc, chác chắn bảo đảm trăm phần trăm. Địa chỉ 160 Lê Lợi Saigon.

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ
Uống Sirop
RÉACTIN (BETA)
— ăn ngon, mau dầy
— lên cân nhanh chóng
— dễ ngủ yên (59M/QCDP)
— trị phong ngứa
Bán tại nhà thuốc tây

Mua Bán Đổi Sửa
AMPLI Hifi, Stéréo đã loại
TAPE RECOBDER Sony. Rkai, Teac, National. Ampex.
RADIO Transistes Prile, Điện TÉLÉVISION Mỹ, Nhật, Pháp. Đức. Đã có hàng hình, không sinh sáng, không âm thanh, xin đem ngay đến DU-DU-LU có chuyên viên đến tận nhà sửa các loại máy trên.
DU TÉLÉVISION 48 Lê Văn Duyệt (gần Chợ Đũi) Saigon.

DU LỊCH
HONGKONG
XIN ĐỂ Ý
Học Sinh bớt 25%
Hãng SAIGON-TOURS bán vé cho học sinh đi du học bớt 25% và lo các thủ tục miễn phí.
DU LỊCH :
SAIGON-HONGKONG : 7 đêm 8 ngày bao ăn ở và đu ngoạn bản thuế xuất ngoại là : 59.000đ.
Thủ tục miễn phí. Du khách có thể ở thêm 12 ngày nữa, nhưng phải tự đài thọ lấy. Mỗi tháng đều có phái đoàn đi.
9 đêm 10 ngày bao ăn ở, đu ngoạn luôn thuế xuất ngoại là : 65.000đ. Mỗ

Tác giả : TRẦN-THANH-VÂN ★ Dịch giả : HÀN-GIANG-NHÂN

QUÁI NHÂN THẤT CHỈ

(143) HỒI 47

MỞ HỘP NGỌC TIÊU LINH ĐUI MẤT

Tiểu Linh Tử nói :

— Tiểu muội mà không nắm chặt, đại ca giựt ra đi thì, tiểu muội,... làm sao tìm thấy được ?

Rồi hai hàng nước mắt tuôn xuống như mưa.

Vạn Đại Thánh thấy tình trạng Tiểu Linh Tử không khỏi thương tâm, chàng vội nói :

— Có nương hãy yên tâm ! Tại hạ không đi đâu cả.

Tiểu Linh Tử vẫn không buông tay. Nàng dương cặp mắt thật to với ý vượng nhìn thấy chết gì chăng, nhưng vô hiệu. Mắt nàng hiện thành mấu ánh lợt trông rất quái dị.

Vạn Đại Thánh không biết làm thế nào chỉ thở dài.

Tiểu Linh Tử hiểu lầm chàng đã chán nàng rồi nên vẫn nắm chặt tay nói :

— Vạn đại ca ! Đại ca đừng bỏ tiểu muội. Chẳng thà tiểu muội đưa Cửu Thiên Bí Lục cho đại ca.

Vạn Đại Thánh ngạc nhiên hỏi :

— Cô nương bảo sao ?

Tiểu Linh Tử đáp :

— Cửu Thiên Bí Lục là một thứ trong Bảng Môn Tam Bảo...

Tiểu Linh Tử nói tới đây bất giác ngưng lại, vì nàng nghĩ tới Bảng Môn Tam Bảo mà nàng lấy được ở trong tay Tây Tiêu Tử thì thành Truy Nguyệt kiếm đã bị gãy mất. Sau khi nàng lấy được Truy Nguyệt kiếm thật ở tay Khô Diệp lão nhân mới biết có chân giả. Rồi cũng vì thanh Truy Nguyệt kiếm mà nàng bị Bang Biện thượng nhân đoạt mất ngọi bộ pháp.

Đến cái hộp ngọc cũng tệ hơn nữa. Nó lâm cho nàng phải đui mắt. Giá tỷ lệ này ai có biện pháp gì làm cho cặp mắt nàng sáng trở lại thì bất cứ bao nàng làm việc gì nàng cũng ưng hết.

Nàng tự hỏi :

— Hai thứ trong Bảng Môn Tam Bảo đã lâm ta cay cực đến thế này. Chẳng biết Cửu Thiên Bí Lục có ích gì không hay cũng là vật hại người ?

Tiểu Linh Tử nghĩ tới đây rồi không nói nữa. Hiện giờ nàng đã đui mắt thì đã Cửu Thiên Bí Lục có hại, nó cũng chẳng thể trả lên đâu nàng được nữa, nhưng đưa nó cho Vạn Đại Thánh, biết đâu nó chẳng lâm hại chàng ?

Tiểu Linh Tử nghĩ lại từ khi lấy được Bảo Môn tam bảo kể ra cũng có mấy ngày vinh quang đến cùng cực, nhưng tiếc thực tế thì trong những ngày vinh quang đó ẩn nấp một cái kết quả cực kỳ tai hại như hiện nay.

Trong lòng nàng khó chịu không biết đến thế nào mà kể. Nàng chỉ thở bông bốc mà thôi gì nữa.

Vạn Đại Thánh thấy Tiểu Linh Tử đột nhiên nói tới Cửu Thiên Bí Lục rồi lại im miệng thì trong lòng rất đỗi hoài nghi. Chẳng không biết Cửu Thiên Bí Lục là một thứ Bảng Môn Tam Bảo ở trong mình nàng. Nhưng chẳng cũng an ủi nói :

— Cô nương hết tất phải buồn phiền. Có cô cho tại hạ hay không ghi tại hạ cũng chẳng bỏ cô đâu.

Tiểu Linh Tử hơi thở nhẹ lúc một cấp bách. Nàng nói :

— Không phải tiểu muội không muốn cho đại ca. Cái đó là vật hại người ta... tiểu muội muốn hủy nó đi.

Nàng vừa nói vừa thò tay vào bọc lấy Cửu Thiên Bí Lục ra. Một tay dang giữ Vạn Đại Thánh cũng buông ra mà xé cuốn sách.

Vạn Đại Thánh thấy nàng đột nhiên lấy sách trong bọc ra xé tan thì trong lòng rất lấy làm kỳ.

Chỉ trong chớp mắt cuốn Cửu Thiên Bí Lục đã bị xé thành những mảnh giấy vụn. Nhưng cũng chẳng bỏ ra trang Tiểu Linh Tử không nhìn thấy chưa bị xé nát đã bay xuống đất.

HỒI 48

SỢ NGƯỜI ĐI BANG TAY XÉ BÍ LỤC

Tiểu Linh Tử vừa xé sách vừa nghiến răng nói :

— Đỡ lâm chi cái vật hại người này ? Đỡ lâm chi cái vật hại người nữa ?

Lúc nàng mới được Bảng Môn Tam Bảo thì mừng rỡ như người phát điên. Giá tỷ khi đó có người bảo nàng là một ngày kia nàng sẽ xé Cửu Thiên Bí Lục ra từng mảnh thì nàng quyết chẳng tin nhé.

Vạn Đại Thánh đã nhiều biết rõ Cửu Thiên Bí Lục là vật kỳ trân có trong tay chàng chứ không phải tầm thường. Thế mà Tiểu Linh Tử lại xé tan. Chẳng chẳng hiểu ra sao cô ấy ngẩn ngơ nhìn nàng.

Tiểu Linh Tử xé sách rồi thở hổn hển hỏi :

— Vạn Đại ca ! Tiểu muội đã xé hết chưa ?

Vạn Đại Thánh nhìn xuống đất đáp :

— Còn ba tờ nữa có nương chưa xé.

Tiểu Linh Tử vẫn là người tính tế. Giá tỷ lúc bình thường nghe Vạn Đại Thánh nói vậy thì nàng lấy làm lạ. Vì nàng đã hết sức xé thật mạnh mà sao lại còn ba tờ chưa rách. Nhưng lúc nầy nàng chẳng nghĩ ngợi gì nữa liền bảo chàng :

— Vạn Đại ca ! Đại ca hãy lượm lên cho tiểu muội xé nốt đi !

Vạn Đại Thánh theo lời cô nhẹ xuống lượm ba trang sách đưa cho Tiểu Linh Tử.

Tiểu Linh Tử tay đã hết sức xé, nhưng ba trang nầy dai quá không rách. Bất giác nàng ngẩn người ra hỏi :

— Vạn Đại ca ! Ba trang nầy... có phải là giấy không ?

Vạn Đại Thánh thấy Tiểu Linh Tử xé giấy không rách, chẳng không khỏi vừng sắt gió cao ba trang sách lên coi thì ra không phải giấy mà là thứ lụa rất mỏng, lấp loáng có ánh sáng không hiểu dệt bằng gì. Nếu chỉ nhìn qua thì không biết là lụa mà tưởng là giấy.

Vạn Đại Thánh coi rồi đáp :

— Tiểu Linh Tử ! Ba trang nầy không phải là giấy là mà lụa, chẳng hiểu dệt bằng tơ gì nên có xé không rách là phải.

Tiểu Linh Tử động tâm nghĩ thầm :

— Sau khi ta lấy được Cửu Thiên Bí Lục đã lật coi nhiều lần và luyện mấy môn công phu sách sao lại không phát giác ra ba trang giấy lụa nầy ? Chắc trong đó có điều chi bí ẩn.

Nhưng nàng chỉ nghĩ thế thôi rồi bảo Vạn Đại Thánh :

— Vậy đại ca chăm vào lửa đốt đi.

TRUYỆN DÀI

HẠNH PHÚC BUỒN

(143) ✿ của THANH NAM

Thím Sáu cười lạ :

— Anh bắt tôi ở lại đây sao nói ? Tôi muốn đi đâu hay ở lại cần nhà nầy là quyền của tôi. Anh nghe có chưa ? Tôi với anh lấy nhau đâu có bằng thơ hôn thú gì mà anh...

Chú Sáu ngẩn lên :

— Cô tưởng là k'ông có bằng thơ thì cô muốn bỏ tôi lúc nào cũng được hay sao ? Đâu có chuyện dễ dàng như vậy được ?

— Dễ hay không, tôi không cần biết. Tôi đã chán anh lắm rồi, tôi không muốn nói chung nói anh nữa.

— Không muốn nói chung cũng phải nói !

Trâm kêu lên :

— Thôi tôi ra ngoài nhà. Chuyện nầy không có liên can gì tôi.

Chú Sáu đưa tay lên phắc một cái chỉ giữ Trâm ở lại :

— Đừng ra ngoài vội. Đây gia chủng ta mới bắt đầu vào chuyện...

Trâm cau mày :

— Chúng ta ? Tôi đâu có can dự gì vào chuyện nầy mà ba lại dùng đến tiếng chúng ta ?

Chú Sáu giết đầu :

— Cô nghỉ lại chốt nửa rồi sẽ rõ.

Thím Sáu toan nói chi thì Sáu đã chặn trước :

— Hãy tạm để câu chuyện của cô và Tư Hoành qua một bên, giờ mình nói chuyện khác. Chuyện có lợi cho cả ba người ở đây.

Trâm vụt hỏi :

— Ba muốn nói về chuyện giữa tôi và ông Thiệt ?

Cả Sáu cười :

— Đúng vậy. Cô cũng thông minh đó.

Trâm nhìn ngay :

— Tại sao đang từ chuyện nầy ba lại chuyển qua chuyện kia ?

Chú Sáu đáp ngay :

— Vì hai chuyện có liên quan mật thiết với nhau.

— Tôi không thấy hai chuyện có liên quan gì với nhau hết.

Trâm nói vẻ đưa mắt nhìn mợ. Thím Sáu cũng lộ vẻ ngạc nhiên nhìn lại Trâm, tỏ ý không hiểu gì hết.

Chú Sáu lấy một điếu thuốc mới nói lửa mồi tiếp rồi thổng thẳng nói :

— Sở dĩ bữa nay tôi nói hết mọi chuyện ra đây là vì không muốn để cho kẻ khác hưởng sẵn tất cả công trình của tôi trong vụ nầy. Phải, vụ nầy là do tôi, một mình tôi nghĩ ra, tự tay tôi bố trí xếp đặt và sắp sửa thành công nên tôi không muốn cho kẻ khác hưởng sẵn...

Cặp mắt như như dao của chú Sáu liếc nhìn mợ. Thím Sáu tái mặt và lăng trành cái nhìn đó. Thím đã hiểu chồng ám chỉ đến việc gì rồi vì không còn ngạc nhiên khi thấy chồng đã cố ý giữ Trâm ở lại trong phòng nữa. Thì ra mọi chuyện chỉ vì vụ Thiệt mà thôi.

Chú Sáu là chưa hiểu chuyện gì hết. Nàng khó chịu :

— Tôi không muốn nghe chuyện nầy. Tôi đâu phải là một món đồ để các người mang ra làm chuyện mua bán, đổi chác ?

Chú Sáu vẫn nhìn vợ :

— Cô không muốn nhưng vẫn có kẻ khác lâm lo tính chuyện đó thì sao ?

Trâm cười gằn :

— Kẻ khác đó là ai ? Có phải là ba không ?

Chú Sáu cười khẩy :

— Có hai mà cô thì rõ kẻ đó là ai !

Thím Sáu lớn tiếng :

— Anh khỏi phải xui nó. Nó biết rõ quá rồi mà. Ai ở trong cái nhà nầy muốn cho nó lấy lão Thiệt để hưởng lợi thì đã nhìn thấy rõ việc gì cho phải bối nữa !

Chú Sáu vẫn thản nhiên :

— Tôi đâu có chối ! Tôi là người thu xếp chuyện nầy thì cũng nhiên là tôi muốn như vậy, có gì lạ đâu. Có là chẳng là hay giỏi lại có một kế thứ ba ở ngoài cũng lại nhập vô tính lâm tay trên đó.

Trâm đã đoán được phần nào câu chuyện nên nóp qua mợ rồi hỏi chú Sáu :

— Ba định nói Tư Hoành phải không ?

Chú Sáu hà hàm qua phía vợ :

— Hãi mà có thì rõ.

Thím Sáu áp dụng :

— Chuyện nầy không dính dáng gì đến Tư Hoành hết.

Chú Sáu cau mày :

— Cho tôi giữ phải nầy mà cô còn chối cái nữa sao ? Cô có muốn tôi phanh phui ra đây tất cả những mưu mô gửa cô và thằng chó ghẻ đó không ?

Thím Sáu hăng hỏ :

— Lúc nầy anh muốn nói gì mà chẳng được anh bịa đặt ra chuyện gì mà không được, ai cấm anh đâu !

Chú Sáu liếng chiếc đũa dựng tàn thuốc vào mặt vợ nhưng thím Sáu đã lanh mắt né tránh được. Chiếc đũa dựng tàn vô mạnh vào vách rồi rớt xuống, tan tành trong tiếng kêu thất thanh của Trâm. Nàng ôm lấy mặt, không dám nhìn xuống những mảnh thủy tinh vỡ dưới đất.

Cơ tưởng thấy bàng ý mình vụa kia mà trông vào mặt thím Sáu thì thấy Trâm đã lanh khắp người. Thím Sáu thoạt đầu cũng hơi hoảng sợ một chút nhưng sau đó lại bình tĩnh lại ngay. Thím nhếch vai cười thách để lại lòng yêu mến và sự kính phục của tôi như ngày xưa thì đừng hòng ! Tôi nhắc lại một lần nữa, tôi chán ghét, tôi ghê tởm anh lắm rồi !

— Con ! ! Fao sẽ chết bay đâu hả đứa mày !

Chú Sáu rít lên và đưa mắt nhìn chung quanh như muốn một vật gì để liệng vào người vợ một lần nữa. Trâm kêu lên :

— Thôi hai người đừng gây lộn nhau nữa ! Tôi sẽ đi, tôi sẽ đi khỏi nơi nầy.

Nàng bỏ ra nhà ngoài sau câu nói đó.

Chú Sáu quát :

— Cô mày nữa. Trâm ! May cũng đừng hòng qua mặt tao...

★ ★ CÒN NỮA

MÙA RỤNG LÁ XANH

TRẦN THANH

(38) CHƯƠNG III

Bà Tuấn Hải đã bước xuống nhà dưới, giọng bà nói vọng lên như có cho Hải nghe :

— Ủi ! Đợi chút ! Chẳng gì ? Chẳng đi đâu hết chứ nào ai mà biết ! Tối ngày nhậu tay bê bết, cha cố bộ cả không biết sao mà lâm bộ. Cả bận gì thì nói đợi ra một lát nữa ăn sao lại phải nói chỗ nói đợi làm chi ?

Hải đã hết chịu đựng nổi cái không khí ngột ngạt nầy, chàng nhớm dòng dậy trong thì nghe bà Tuấn Hải hỏi tiếp :

— À, ông Thiếu đy bỏi chi đó ? Sao mấy không nói lì ba mấy đi vắng ?

Cái lối lâm lo như không biết đi đuổi Hải của bà ta lâm Thủy bùng giận. Nàng không nhẫn nhịn nổi nữa nên đáp lớn :

— Anh ấy là bạn của con.

Cô giọng ngạc nhiên gắt tạo của bà Tuấn Hải :

— Bạn của mầy hả ? Hèn chi...

Vừa nói bà từ thuở bếp bước lên nhìn Thủy với vẻ dửng cợt. Hải giận lắm rồi, chẳng tiếp mình cho phải lên tiếng lác xác để tránh những lời đáng tiếc mà bà Tuấn Hải có thể sẽ nói ra. Chàng đứng dậy lẽ phép nhưng đông dạc :

— Thưa bác, thì là thiếu đy Hải, bạn cô Thủy. Hôm nay tôi xin được phép tới thăm cô Thủy và hai bác tận nhà.

Những lời nói đầu hoàng và dông điệu của Hải làm bà Tuấn hai hoi chút lại.

Bà biết mình không thể đi quá trớn hơn nữa nên vả là :

— À... Tôi có nghe con Thủy nói tới. Mới thiếu đy ngồi chơi tự nhiên.

Bà quay lại Thủy và Ái :

— Sao tụi bây không rót nước mời ông thiếu đy ?

Thủy chưa kịp đáp thì đã có tiếng của bà Tư bên hàng xóm hỏi :

— Chị Tuấn à, chị cố ở nhà không đó ?

— Chi vậy chị Tư ?

Bà Tư bước vào, thấy Hải thì bơi ngạc nhiên rồi cuối đầu chào đáp lễ chăng.

Bà ta quay sang bà Tuấn Hải :

— Hai sang mượn chị chút đầu ăn. Nhà ở bên hết rồi mà không hay. Hôm nay đi chợ lại quên mua đồ kho.

— Cho, xuống đây lấy.

— Vừa nói bà Tuấn Hải vừa kéo bà Tư xuống bếp. Bà Tư liếc nhìn Hải rồi tỏ mà hỏi bà Tuấn Hải :

— Ai vậy chị ?

Bà Tuấn Hải lớn giọng :

— Ông Thiếu đy bạn của con Thủy đó. Đi xem hây giờ con trai con gái quá tuổi thiệt. Ngày xưa mình đâu dám vậy... Mà nó đã lớn gì cho cam.

Rồi bà đổi giọng mỉa mai :

— Đây cũng nhờ ông nhà tôi... Khéo dạy con.

Hải lâm lo như không nghe thấy những lời bà Tuấn Hải nói, chẳng quay lại hỏi Thủy :

— Mấy em đi vắng hết không ? Mấy hôm rày bỏi vô ra vậy ?

Thủy đáp dầy vẻ chán nản :

— Có anh ấy, ngày mai em đi học buổi chiều. Nhưng [illegible] cứ lo ra hoài, chắc kỳ sau nầy em cũng rớt luôn quá.

Hải nhìn cười an ủi nàng :

— Phải cố lên chứ ! Thế nào em cũng đậu. [illegible] cô sẵn. Mình phải tự tin ở mình chứ.

Đợi lúc chẳng đông dậy bảo Thủy :

— Thôi anh về nghen, mai anh lại đón em ở nhà Tuyết.

Thủy vừa phát một cử chỉ từ chối thì Hải đã nói ngay :

— Ở đây coi bộ không được... Bà đi em...

Nghe Hải nói vậy, Thủy ngưng ngập, nàng miễn cưỡng gật đầu và đưng dậy tiễn Hải ra về.

Tới cửa Hải chợt nắm tay Thủy và nhìn nàng thật đăm đuối.

Thủy giật mình bối rối nhìn vào trong nhà, thầng thốt :

— Kia... Anh...

Hải buông tay nàng ra, bên gió rồi nhắc :

— Nhớ mai lại nhà Tuyết nghen.

Thủy đã khẽ, Hải bước ra xe, nhưng quay nhanh vào.

Biết Hải đã ra về, bà Tuấn lớn tiếng nói với bà Tư :

— Đó bà coi, nói ra ngoài ta bảo mình ác đó. Đây bao nhiêu là đồ rước trai về nhà. Nó coi nhà này như không có ai vậy. La lớn thì ta điều ác, mà không là thì mai mốt đây nó đâm làm tới nữa lắm.

Thấy đã bực tức lắm, nhưng cũng nói cũng bà ta như đã đâm thêm cho lửa, khắt là lúc Hải đã ra về.

Nàng đáp với bà Tuấn Hải :

— Dì nói chi kỳ vậy ? Bạn bè của con tới thăm cũng không được ? Tôi có làm điều gì quấy chưa mà dì đã vội bảo sao ?

Bà Tuấn Hải gân lên :

— Đó, các người xem, nó đâm trai về nhà thì chưa nói một lời chu nhân. Hay nó cậy nó quen, lâm tính với nhà bình, với quan thầy cy nhà cố nên nó coi thì không ra gì nữa. La lớn thì

Thủy ngất lời mẹ ghẻ :

— Dì đừng có đổ oan cho tôi ! Tôi kính nể dì thì dì nên đối cho tôi kính nể.

— Tao không cần thứ mày kính nể. Thứ «đi» cố gắ ti ni mà [illegible] mà với tao ? Phúc đức [illegible] ngày mai đi ăn nên bao giờ mầy mới thôi trai...

Thủy nói ra khi nghe mẹ ghẻ nhắc tới mẹ mình nàng giọng ác [illegible] Nàng [illegible] tiếng :

— Dì đừng nói vậy, cô gì lạ đâm. Cô là chẳng là hay giỏi lại có một kế thứ ba ở ngoài cũng lại nhập vô tính lâm tay trên đó.

Trâm đã đoán được phần nào câu chuyện nên nóp qua mợ rồi hỏi chú Sáu :

— Ba định nói Tư Hoành phải không ?

Chú Sáu hà hàm qua phía vợ :

— Hãi mà có thì rõ.

Thím Sáu áp dụng :

— Chuyện nầy không dính dáng gì đến Tư Hoành hết.

Chú Sáu cau mày :

— Cho tôi giữ phải nầy mà cô còn chối cái nữa sao ? Cô có muốn tôi phanh phui ra đây tất cả những mưu mô gửa cô và thằng chó ghẻ đó không ?

Thím Sáu hăng hỏ :

— Lúc nầy anh muốn nói gì mà chẳng được anh bịa đặt ra chuyện gì mà không được, ai cấm anh đâu !

Chú Sáu liếng chiếc đũa dựng tàn thuốc vào mặt vợ nhưng thím Sáu đã lanh mắt né tránh được. Chiếc đũa dựng tàn vô mạnh vào vách rồi rớt xuống, tan tành trong tiếng kêu thất thanh của Trâm. Nàng ôm lấy mặt, không dám nhìn xuống những mảnh thủy tinh vỡ dưới đất.

Cơ tưởng thấy bàng ý mình vụa kia mà trông vào mặt thím Sáu thì thấy Trâm đã lanh khắp người. Thím Sáu thoạt đầu cũng hơi hoảng sợ một chút nhưng sau đó lại bình tĩnh lại ngay. Thím nhếch vai cười thách để lại lòng yêu mến và sự kính phục của tôi như ngày xưa thì đừng hòng ! Tôi nhắc lại một lần nữa, tôi chán ghét, tôi ghê tởm anh lắm rồi !

— Con ! ! Fao sẽ chết bay đâu hả đứa mày !

Chú Sáu rít lên và đưa mắt nhìn chung quanh như muốn một vật gì để liệng vào người vợ một lần nữa. Trâm kêu lên :

— Thôi hai người đừng gây lộn nhau nữa ! Tôi sẽ đi, tôi sẽ đi khỏi nơi nầy.

Nàng bỏ ra nhà ngoài sau câu nói đó.

Chú Sáu quát :

— Cô mày nữa. Trâm ! May cũng đừng hòng qua mặt tao...

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

(143) ✿ của AN KHÊ

KIẾP LÀM THÂN

CHƯƠNG VII

TÌNH YÊU NHIỀU TRẬN TUYẾN

Hai cặp chưa vào hai lớp học khít sách cùng tạo thêm tình thế rối rem, sôi động hơn nữa !

Nhưng Lành cũng thở được nhẹ hơi vì nàng đã hiểu lâm về việc Công muốn tìm chỗ khác để mà của lớp học. Tế ra Công không hề nghĩ ngờ gì cả về cô vợ chưa cưới của chàng. Chàng muốn tìm một chỗ sạch sẽ và kín đáo để tự tình với cô đâu kẻ mà thôi !

Dầu sao, sớm sết cũng chưa nổ lên lắc ấy ! Sự quy hiểm cô thể không tránh được, song vẫn còn ở xa...

Lành nghe Công đọc đã :

— Kia, sao mấy đứng đực mặt ra như vậy, không đi cho lẹ lẹ ?

Lành hối hả đi ra khỏi cửa trường. Bất giác, nàng cười khan lên mấy tiếng cho hả hơi cô nên nầy giờ...

Đời nay có những chuyện trên cũng ngẫng hết sức ! Rồi đây, hai cặp tình vừa được yên vả cái [illegible] ký, sẽ giải quyết với nhau như thế nào ?

Công bảo Lành đi sang, liền ngăn nàng Cúc bằng ghế hoc trí gần cửa vào, hai tay sau rèo nhau với vẻ đắc chí.

Chàng lâm hâm với vẻ bí hà :

— Chỉ, cái công của mình mà k khéo tân tình yêu nầy lưỡi mới được nàng nhận lời đến đây thật là k'ông uổng chút nào ! Nàng là đào kép của ta, hèn gì phải khó hơn các cô gái khác...

Bên phòng học kia, Trọng Đức và Kim Hoa đã nghe hết được những lời nói của Công. Bạn đâu, hai người tưởng Công đến bắt gian anh ấy cô công sự hẳi mà tìm quyền lấy nhau. Đến sau, cả hai cùng vỡ lẽ ra Công đến đây chỉ là để bọn bà với Nguyệt Hồng thôi. Cả hai bỗng đâm ra tức bực và gạnh hơn ngượi nhau.

Trọng Đức như thể muốn nói với Kim Hoa :

— Đây ! Lại anh chồng chưa cưới của cô tác quái nữa đó ! Sao cô không giữ anh ta lại, để lâm khổ bạn nhiều đau là rồi ?

Kim Hoa lườm lại chàng, như trách móc :

— Cô vợ chưa cưới của anh đi thường đưc hạnh lâm không ? Cô ở cùng chỉ là phương xuống cơ sở bọn, đi đến đâu lâm cho trai trăng phải mê tít thì là ! Tôi ơi, tôi muốn tăng vách mà qua bên, chớ nó đến xé tan xác nó ra.

Trọng Đức trông thấy nàng long dài mắt đẹp lên sáng ngời và trong ánh mắt như sao có tàng ân sát thì. Nàng tức rung cả người, hơi thở đều đặn vì vùng ngực của nàng như không chịu nổi không khí ở đây nổ phập phồng lên xuống theo những lăng sóng cuồng ở miền lụa rung rinh, chập chùng bông sắc vương cao...

Chàng sợ cho nàng giận quá mà thành nổi khùng. Nàng đâm lâm ăn chuyện lên khiến cho mọi người biết được bí mật giữa chàng và nàng...

Chàng liền nín tay nàng, vuốt nhẹ bên lưng và khẽ giọng nói :

— Em ơi, rán nhịn đi em ! Đừng lên tiếng mà chết cả hai... đứa !

Kim Hoa nghẹn ngào vuốt ngực :

— Em sao... nghẹn thế !

— Ủy, mầu ơi phải rán lâm sao cho Em khỏi [illegible] nổi lên thì ở đây là cô [illegible] anh [illegible] Cô giữ giữ lại sự hãn thù đó...

Dường như những vuốt ve của chàng có hiệu lực [illegible] Kim Hoa chỉ thoáng thấy xây xâm mặt mày và tối sầm ở trước mắt một chút mà thôi. Nàng thở phào ra được một hơi dài, con tức nghẹn ha [illegible] xuống và vùng yếu dưới tay người sao bên ngực Trọng Đức :

— E ! Đỡ quá, anh ơi !

— Không [illegible] Cô anh vâng... khờ như em.

Kế đó [illegible] Công lại... cầm vòng em !

MAI TIẾP

TRUYỆN DÀI PHIÊU LƯU DÃ SỬ

★ TRONG NGUYÊN

HẬN TÌNH trên HẢI ĐẢO

(143)

CHƯƠNG XI

Nàng cũng tỉ lâm lo ngại, nếu rồi đây Trương Bảo phong nhiễu đến cuộc hôn nhân giữa nàng và Đỗ Anh thì nàng phải xử lại như thế nào ? Nàng có nên nhận lời lão hay cương quyết khước từ ?

Vì lo nghĩ như vậy mà nàng hết thâm mong cho Trương Bảo Phong đang đến gấp mà nàng nữa, nếu thâm mong cho lão đến để dứt khoát cho xong, khỏi phải kéo dài tình trạng mà mệt nhọc.

Nhưng Trương Bảo Phong không đến mà chính Từ Á Bảo lại đến với nàng.

Nguyên do là vì Trương bảo Phong đã bảo lão ta, khi trở về Tây doanh trại, nên có tiện thì ghé thăm Văn Nương và Ánh Hoa một tối, xem có chuyện gì là xảy ra cho hai người chăng Trương Bảo Phong nào ngờ lão đã đa thâm một cơ hội hiếm có để gặp Văn Nương, một cơ hội mà bấn đã đường của mong cũng không được.

Bởi vậy, khi vừa trở về Tây doanh trại, việc đầu tiên mà Từ Á Bảo nghĩ tới là đi ngay đến nhà Văn Nương để gặp nàng.

Nhưng lúc bấn đến nhà Văn Nương thì Ánh Hoa cũng đang có mặt nơi đây.

Chợt nghe tin có Từ Á Bảo đến Ánh Hoa rất lấy làm mừng rỡ. Nàng nộ vàng đi ngay ra cửa để tiếp đón bấn ta và bắt ngay :

— Anh đến đây có việc gì chăng ?

Từ Á Bảo đáp :

— Phụ thân em sai anh đến đây để thăm Văn Nương, xem rằng có được lo đó mạnh và đã lấy lại tinh thần như trước chưa.

Ánh Hoa liền hỏi tiếp :

— Phụ thân em muốn biết Văn Nương đã lấy lại tinh thần hay chưa để tính đến chuyện thành thân cùng Văn Nương phải không ?

Từ Á Bảo lắc đầu :

— Anh không biết, vì phụ thân em không hề nói với anh chuyện ấy. Người cô lại đến anh nếu được thuận tiện thì sang thăm Văn Nương, thế thôi.

Nhưng lúc bấn đến nhà Văn Nương thì Ánh Hoa cũng đang có mặt nơi đây.

Chợt nghe tin có Từ Á Bảo đến Ánh Hoa rất lấy lâm mừng rỡ. Nàng nộ vàng đi ngay ra cửa để tiếp đón bấn ta và bắt ngay :

— Anh đến đây có việc gì chăng ?

Từ Á Bảo đáp :

— Phụ thân em sai anh đến đây để thăm Văn Nương, xem rằng có được lo đó mạnh và đã lấy lại tinh thần như trước chưa.

Ánh Hoa liền hỏi tiếp :

— Phụ thân em muốn biết Văn Nương đã lấy lại tinh thần hay chưa để tính đến chuyện thành thân cùng Văn Nương phải không ?

Từ Á Bảo lắc đầu :

— Anh không biết, vì phụ thân em không hề nói với anh chuyện ấy. Người cô lại đến anh nếu được thuận tiện thì sang thăm Văn Nương, thế thôi.

Ánh Hoa tỏ vẻ bất bình, nói :

— Em không hiểu sao mấy lâu gần đây, phụ thân em chẳng hề ngó ngàng gì đến gia đình cả, kể cả lần với ngày xưa. Chẳng riêng gì phụ thân em mà cả người và Văn Nương, mà cả nữa để bàn nhân của em, người cũng chẳng hề nghĩ tới. Hình như người không cần biết tăng chăm sóc gì lắm cho con người ta cần cần đi, và tuổi thanh xuân rồ sẽ tàn đi chứ chẳng bao giờ lâu lắm vậy cả !

Từ Á Bảo khẽ khẽ nói :

— Không phải thế đâu, em ! Nguyên do là vì mấy lúc gần đây Cát vân Phi đã đem quân đến đây mình tấn công, đồng thời bấn còn sai cả Đỗ vân Anh trà hàng để âm thầm lén cuốc các anh em quân vì lâm việc cho bấn nữa thì lâm sao phụ thân em không bận rộn vì lo đối phó với bọn chúng được ? Em nên hiểu điều đó mà chớ có trách phụ thân em như thế.

Từ Á Bảo cố sang liền bước thẳng vào phòng Văn Nương.

Vừa trông thấy Từ Á Bảo, Văn Nương tuy ngoài mặt tỏ vẻ rất điềm tĩnh, nhưng thật ra trong lòng nàng không sao tránh khỏi sẩn sao một cảm giác rất là thương.

Rồi may cho Từ Á Bảo là ngay lúc ấy, bất ngờ bên nhà Ánh Hoa, bà Ánh Nguyệt đang tức giận điều gì mà khóc thét lên, nên nàng buộc lòng phải chạy vô nhà để dỗ em, thành thử trong phòng lúc bấy giờ chỉ còn có Văn Nương và Từ Á Bảo mà thôi.

Từ Á Bảo bèn lợi dụng cơ hội hiếm có ấy mà tiến tới, đưa tay ôm chàng lấy Văn Nương để hôn nàng một cái cho thỏa niềm khao khát bấy lâu.

Nhưng Văn Nương vội vàng lách mình qua một bên và đẩy bấn ra, cất giọng :

— Anh đừng hiểu sao mấy lâc gần đây, phụ thân em chẳng hề ngó ngàng gì đến gia đình cả, kể cả lần với ngày xưa. Chẳng riêng gì phụ thân em mà cả người và Văn Nương, mà cả nữa để bàn nhân của em, người cũng chẳng hề nghĩ tới. Hình như người không cần biết tăng chăm sóc gì lắm cho con người ta cần cần đi, và tuổi thanh xuân rồ sẽ tàn đi chứ chẳng bao giờ lâu lắm vậy cả !

Từ Á Bảo khẽ khẽ nói :

— Không phải thế đâu, em ! Nguyên do là vì mấy lúc gần đây Cát vân Phi đã đem quân đến đây mình tấn công, đồng thời bấn còn sai cả Đỗ vân Anh trà hàng để âm thầm lén cuốc các anh em quân vì lâm việc cho bấn nữa thì lâm sao phụ thân em không bận rộn vì lo đối phó với bọn chúng được ? Em nên hiểu điều đó mà chớ có trách phụ thân em như thế.

Từ Á Bảo cố sang liền bước thẳng vào phòng Văn Nương.

Vừa trông thấy Từ Á Bảo, Văn Nương tuy ngoài mặt tỏ vẻ rất điềm tĩnh, nhưng thật ra trong lòng nàng không sao tránh khỏi sẩn sao một cảm giác rất là thương.

Rồi may cho Từ Á Bảo là ngay lúc ấy, bất ngờ bên nhà Ánh Hoa, bà Ánh Nguyệt đang tức giận điều gì mà khóc thét lên, nên nàng buộc lòng phải chạy vô nhà để dỗ em, thành thử trong phòng lúc bấy giờ chỉ còn có Văn Nương và Từ Á Bảo mà thôi.

Từ Á Bảo bèn lợi dụng cơ hội hiếm có ấy mà tiến tới, đưa tay ôm chàng lấy Văn Nương để hôn nàng một cái cho thỏa niềm khao khát bấy lâu.

Nhưng Văn Nương vội vàng lách mình qua một bên và đẩy bấn ra, cất giọng :

— Ở đây coi bộ không được... Bà đi em...

Nghe Hải nói vậy, Thủy ngưng ngập, nàng miễn cưỡng gật đầu và đưng dậy tiễn Hải ra về.

Tới cửa Hải chợt nắm tay Thủy và nhìn nàng thật đăm đuối.

Thủy giật mình bối rối nhìn vào trong nhà, thầng thốt :

— Kia... Anh...

Hải buông tay nàng ra, bên gió rồi nhắc :

— Nhớ mai lại nhà Tuyết nghen.

Thủy đã khẽ, Hải bước ra xe, nhưng quay nhanh vào.

Biết Hải đã ra về, bà Tuấn lớn tiếng nói với bà Tư :

— Đó bà coi, nói ra ngoài ta bảo mình ác đó. Đây bao nhiêu là đồ rước trai về nhà. Nó coi nhà này như không có ai vậy. La lớn thì ta điều ác, mà không là thì mai mốt đây nó đâm làm tới nữa lắm.

Thủy đã bực tức lắm, nhưng cũng nói cũng bà ta như đã đâm thêm cho lửa, khắt là lúc Hải đã ra về.

Nàng đáp với bà Tuấn Hải :

— Dì nói chi kỳ vậy ? Bạn bè của con tới thăm cũng không được ? Tôi có làm điều gì quấy chưa mà dì đã vội bảo sao ?

Bà Tuấn Hải gân lên :

— Đó, các người xem, nó đâm trai về nhà thì chưa nói một lời chu nhân. Hay nó cậy nó quen, lâm tính với nhà bình, với quan thầy cy nhà cố nên nó coi thì không ra gì nữa. La lớn thì

Thủy ngất lời mẹ ghẻ :

— Dì đừng có đổ oan cho tôi ! Tôi kính nể dì thì dì nên đối cho tôi kính nể.

— Tao không cần thứ mày kính nể. Thứ «đi» cố gắ ti ni mà [illegible] mà với tao ? Phúc đức [illegible] ngày mai đi ăn nên bao giờ mầy mới thôi trai...

Thủy nói ra khi nghe mẹ ghẻ nhắc tới mẹ mình nàng giọng ác [illegible] Nàng [illegible] tiếng :

— Dì đừng nói vậy, cô gì lạ đâm. Cô là chẳng là hay giỏi lại có một kế thứ ba ở ngoài cũng lại nhập vô tính lâm tay trên đó.

Trâm đã đoán được phần nào câu chuyện nên nóp qua mợ rồi hỏi chú Sáu :

— Ba định nói Tư Hoành phải không ?

Chú Sáu hà hàm qua phía vợ :

— Hãi mà có thì rõ.

Thím Sáu áp dụng :

— Chuyện nầy không dính dáng gì đến Tư Hoành hết.

Chú Sáu cau mày :

— Cho tôi giữ phải nầy mà cô còn chối cái nữa sao ? Cô có muốn tôi phanh phui ra đây tất cả những mưu mô gửa cô và thằng chó ghẻ đó không ?

Thím Sáu hăng hỏ :

— Lúc nầy anh muốn nói gì mà chẳng được anh bịa đặt ra chuyện gì mà không được, ai cấm anh đâu !

Chú Sáu liếng chiếc đũa dựng tàn thuốc vào mặt vợ nhưng thím Sáu đã lanh mắt né tránh được. Chiếc đũa dựng tàn vô mạnh vào vách rồi rớt xuống, tan tành trong tiếng kêu thất thanh của Trâm. Nàng ôm lấy mặt, không dám nhìn xuống những mảnh thủy tinh vỡ dưới đất.

Cơ tưởng thấy bàng ý mình vụa kia mà trông vào mặt thím Sáu thì thấy Trâm đã lanh khắp người. Thím Sáu thoạt đầu cũng hơi hoảng sợ một chút nhưng sau đó lại bình tĩnh l

Chuyện Nhi Đồng Quốc Tế

● LINH LAN kể

LỊCH SỬ THÀNH «ROME»

(TIẾP THEO)

Ngày tháng trôi qua như giòng thác lũ, dân chúng thành Am chẳng cho thấy anh sáng bông tươi rạng của mặt trời buổi mai.

Họ kinh khủng lo sợ, vì bốn nay người ta gây lại ngọn lửa Thánh, nếu bầu trời cứ âm u như thế nầy mãi, làm sao ?

Bao nhiêu tiếng hô hét, câu nguyện vang động rền trời thế mà Công Chúa Sinh Hoa nằm im lìm như người kiệt hết, đợi giờ chết nằng chẳng nghe một tiếng, một nhỉ gì cả.

Nàng chỉ đợi từ thần đến rước linh hồn đưa về địa ngục hay đâu đâu, chẳng cần để ý đến, nhớ đến làm gì.

Trong âm u, đen tối yên lặng, không một tiếng động nào, thình lình Sinh Hoa nghe từ tiếng động một tết mạnh vọng vào tai.

Nàng vùng ngồi dậy, mắt mở lớn miệng hét to.

— Cái gì đó, ai làm gì lạ thế nầy?

— Em, Anh tao, nói nhỏ nhỏ, em đến cứu chị đây chị Sinh Hoa yêu quý và phúc của em.

Như trong giấc mộng, Sinh Hoa như người chết vừa sống lại chạp chôn vàng vàng bên tai tiếng nói trong trẻo, dịu dàng của người em yêu quí.

— Em, Anh Tao chị yên dợi, em tới cứu chị đây, Đông nói lớn tiếng. Nói lặng đi. Cả Hoàng Thành đâu chúng đều đi dự lễ gây lửa Thánh, một mình em lén ở lại cứu chị...

Thế là Sinh Hoa được giải thoát khỏi ngục tối. Anh tao đem giấu nàng trong một phòng nhỏ, trong gốc đồn xa, nơi mà chẳng bao giờ ai đã chân đến đó làm gì.

Vẻ mỗi ngày, chỉ có AnhTao lén đến thăm chị và đem đồ ăn uống, quần áo cho chị thay đổi.

Ngày qua ngày... Hoàng tử Bê Lít đã ý thấy con gái thay vì ở rầu buồn bực như trước nay có vẻ vui tươi tự nhiên.

Muốn biết rõ sự thay đổi bỗng ấy, Bê Lít rình từ cử chỉ của Anh Tao và theo dõi nàng.

Ông ta khám phá ra Sinh Hoa Công chúa chẳng sống, chẳng chết khó dưới hầm đất. Ra bởi Anh Tao nâng thế thật tốt cả :

— Ừ, phải rồi, đáng con cứu chị con đó. Giờ chị Sinh Hoa là riêng của con, ai đã đặng đến chị là người ấy sẽ chết con không chịu thua đâu !

Thấy sự liều lĩnh cứng rắn của con gái, Hoàng tử Bê Lít nhượng bộ, phải ậy con :

— Ừ, phải, phải, tính mạng Sinh Hoa là của con, đã đành rồi, nhưng con cha nể là của cha phải không ? khi nó sanh con giao cho cha nuôi cha cố quyền khai sanh hay khai tử chẳng phải không ?

— Ừ, cha muốn thế cũng được.

Nói xong Anh Tao xây lưng đi mau đến phòng Sinh Hoa. Đã Hoàng tử Bê Lít đứng nhìn chăm chăm với đôi mắt tức giận, đâm chiêu suy nghĩ...

Lửa thành đã cháy đến đêm ngày, cuộc đời bình thường đã trở lại với dân chúng, câu chuyện Công chúa Sinh Hoa người Thánh Nữ phạm tội tử hình cũng lãng mất vào thời gian trôi qua mau lẹ, chẳng ai còn nhớ đến, nhắc nhở đến.

Và bốn nay Sinh Hoa Công chúa đã cho ra đời hai trai mập mạnh, thay vì có một như thường tình thiên hạ. Vì Công chúa đã sanh đôi. Theo lời hứa, Bê Lít cho một người đến nhận hai đứa trẻ sơ sinh.

Sinh Hoa quấn hai trẻ vào hai tấm vải trắng thêu bông, để nằm trong giỏ bằng mây trắng chạy chỉ vàng trên miệng.

Nàng ôm hun hai con rồi lấy, đoạn nắm áp mặt xuống đất nức nở khóc khi tên quản xách giỏ đi ra.

Công chúa tên rằ :

— Thế là ta chẳng sẽ gặp mặt con ta nữa ... ôi ! đau đớn khổ sở cho mẹ là con... cho gì nữa..

— Tâu Hoàng tử, dạy.

Vừa nói tên quản vừa đưa cái giỏ mây, trên có quai xách bằng chỉ đồng vàng, phủ kín miệng một miếng vải hồng thêu.

— Chúng nó ở trong cái giỏ đó... hai đứa...

— Hai đứa, sanh đôi à ? trai, gái ?

— Dạ, hai trai.

— Ô, ta không muốn thấy mặt chúng, đem đi mau, khỏi Hoàng thành — và cho chúng chết liền nội ngày nay cho rảnh lo.

Đi, đem đi, quăng xuống sông, hay đem vào rừng cho cọp sói ăn cho rồi, tùy phương tiện. ý muốn của mị; Đem, đem đi, đi cho xa mau. Hãy tự ngươi giết chúng chết cho chắc tay hơn. Và khi mi trở về đây, là mọi việc xong xuôi rồi. Chúng đã chết mất rồi.

(CÒN TIẾP)

LỜI CHÂU NGỌC

● *Ở đời không việc gì không khó mà nên,*
VĂN TRUNG TỬ

● *Ghìm tuy yếu cũng mạnh, tuy ngu cũng phải khôn.*
TĂNG QUỐC PHIÊN

● *Nương người nói «NGÀY MAI» bao giờ cũng thất bại.*
QUAN DOÀN TỬ

ĐỘC THOẠI

của HOÀNG GIANG NGÂN

Ba.

Bây giờ con không biết ba đang ở đâu nhưng con tin chắc rằng ba vẫn còn ở đó, ở cái đất mà ba vẫn bỏ bao tinh cảm vướng bận thuở bao niên để vui cảng hạnh phúc mới.

Ba ! có bao giờ ba tưởng tượng đến là hiện giờ con của ba, con thân của ba đang nhớ về ba và nhớ thật nhiều hơn ba ? trong lúc mà con đang yêu giấc nồi xanh vật ở vùng ngoại ô thành phố nầy cùng đang chìm vào mộng mị của mẹ đêm, cảnh vật quanh đây im vắng lạ lùng im vắng đến sợ người. Một cowgirl thoáng qua con khó rên mình, trời lúc nầy đã sang mùa mưa rồi đó ba, lúc nầy con nhớ ba hơn bao giờ hết, ba, có khi nào ba nhớ đến mẹ và con của ba hôn ba ?

Chắc lắm là có rồi ba nhỉ ? Vì đó sau cùng tình nghĩa xưa nay, vẫn lại ba và mẹ đã sống với nhau 3 năm hạnh phúc—ngày kỷ thời gian chẳng lẽ không gây cho ba một kỷ niệm một nhớ nhung nào sao ?

Con tin là ba không đến nỗi đông đưng như vậy, mà ba vẫn tại sao ba lại lạnh lùng gắt bỏ bình ảnh ấy ? người đàn bà đã cướp ba trong tay mà đem đến đau mà có thể quyền rũ ba đến thế ? Chắc có là là tại sẽ phận trời đành cho mẹ cho con đó phải hòa ba ?

Mẹ vẫn cho đây con ba nỗ bỏ đi lúc con mới mất chào đời vừa trên 7 thái nói — 12 tháng thôi.

Hồi xưa lúc mơ màng biết suy nghĩ thế nào là cha, là mẹ con có hỏi mẹ là ba đâu? nhưng mẹ chỉ thở dài, im lặng rồi thở dài,sao thấy cặp mắt mẹ chứa đựng cả I vùng u uất rồi con vẫng lời mẹ là thôi không hỏi hay nhắc đến ba nữa. Đến 16 năm thăm thoát trôi qua con trai cha ba hãy giờ đã 17 tuổi con lớn rồi phải không ba ? Con trưởng ba hãy giờ biết suy tư rồi kia mà. Chonên con đã kịp nhận mình là 1 thằng con trai thiếu 1 tình thương thiêng liêng, cao cả mà con không thể van xin hay tìm kiếm ở người nào khác ngoài ba.

Biết suy nghĩ là con biết khó cho nhiều đêm con đã khóc. Nghĩ mình sau vẻ phức cũng có cha như ai mà chẳng có lần nào được gọi tiếng ba trìu mến. Ở đời có mấy ai chịu hiểu thấu tâm tình của một đứa trẻ không cha đâu.

Ba ! Có người cha nào lại nhẫn tâm bỏ con mình khi vừa mở mắt chào đời vừa nhận diện nó đâu ba ? nhưng đã có từ chối đi nữa thì con vẫn nhận diện được sự phũ phàng.

Mà cũng như con đang gánh chịu một sự bất công của tạo hóa. Nhưng mà con vẫn sống trong chăm êm nệm ấm chớ có thiếu thốn thua kém ai đâu? nhưngchỉ có những cái đó là đủ công lao trời biển của mẹ trong suốt 16 năm càng nghĩ đến ba, con càng thương mẹ nhiều hơn nhưng con nẩy đâm trách chi ba đâm bỏ đi cố tình bỏ rơi bỏn mẹ mà chính ba đã tạo ra nó.

Con lớc nầy lại sanh tật hết rất nhiều thước lắc—nhất là những đêm lạnh như đêm nay—người ta nói con không cha là con hư, con của ba có hư hèn ba ? Kẻ mà con vẫn cho nguyên thủy và đúng nghĩa tiếng «cha» của ba mà ?

Ba ơi ! Con biết sống từ đây cha đến chết con vẫn mở cửa không bao giờ gọi lại ba nữa, nhưng hình ảnh cha ba vẫn số ý luôn ở trong con vẫn đêm con vẫn nhớ về ba, mà nghĩ thương nhớ ngập lòng.

Sáng tác Tuổi Vàng

HỘP THƠ

HUỲNH NHUNG, MyTho : Không biết bức thơ đề n.ày 30-7 của em chui ở xó nào mà mãi tới bây nay chị mới nhìn thấy trong lúc trả lời thơ cho các anh trong xóm TV. Đã vậy trong thơ, em lại chỉ xưng tên là Nhung thôi, bảo hại chị phải lôi mấy bài thơ ký tên Huỳnh Nhung ra, nhờ mấy chú ở Tòa Soạn «giúp tụi xem có đăng tác giả bức thơ là Huỳnh Nhung không.

Thơ trẻ trẻ, nhưng bài em đã đăng từ trước rồi, chắc em của chị cũng chẳng phiền hà gì, phải hảo ?

Mong thơ và những mẩu chuyện viết về xứ Mỹ của em.

NGỌC YẾN, Bình Dương : Nhận được thư Yến trễ nên chậm trả lời, chắc Yến của chị sắp rượt lớn phải không ? Chị đã đọc xong mấy sáng tác của em. Yến viết khá lắm, chị sẽ đăng bài của Yến sau nầy.

HẢI HỒ, Vũng Tàu : Bài «Tha hương» của em... viết ít lắm, nhưng tiếc là ngắn quá. Mong sáng tác khác của em. Chị đọc cái tên thấy (hay bút kiệu ?) chị cũng đã biết em của chị đang nuôi mộng ước gì rồi.

Thơ Tuổi Vàng

MƠ ƯỚC

* *Bằng đóa hoa màu hồng*
em tế tình yêu thương
của lòng mẹ bao là

* *bằng đóa hoa màu xanh*
em tế niềm hy vọng
trong mối lòn thì cỏ

* *bằng đóa hoa màu đỏ*
em dâng cho nụ cười
của lòn tuổi ngây thơ

* *bằng đóa hoa màu tím*
em ghi niềm ra đi
mặt lòn thái xa xánh
ôi nỗi buồn thiên thu

* *bằng đóa hoa màu vàng*
em tế về mùa Thu
êm đềm và mơ mộng
trong mắt biếc long lanh

THÚY CHÂU

CHIỀU MƯA

Tình ly Mộ Tho
Một khiếu thủ bấy
Mưa giăng khắp lối...
Đại lộ Lê Lợi
Dài hun hút...
Vội hai hàng me
Đóng ủ rũ bên lề đường
Trông buồn...hoang dại
Con đường nhỏ em
Dưới màn mưa dầy đặt...
Trở nên mơ ảo
Trong mặt chiều cuối tuần.

* LÊ THỊ HUỲNH NHUNG

MỘT căn phòng bệnh viện, toàn trắng ở ngoại ô thì đã.

Một khu vườn khá rộng bao quanh bệnh viện vô, vào tháng hai nầy, mùa xuân đã chiếm ngự xong khu vườn, cái rải rác trên hàng lăm cây bụi cả những bông hoa đủ màu sắc.

Trên giường kê giữa gian phòng, một đứa trẻ 13 tuổi đang sốt ruột chờ cha và chị nó, chị Trúc Vân, người thay thế mẹ nó trong gia đình, đã xâm xuống vinh viễn sau một cơn bạo bịnh cách nay hai năm.

Cậu bé đó tên Ly. Nó có gương mặt gầy vô xanh, mắt sâu và tóc mọc dài phủ vách tai. Ngày trước nó là một đứa bé mạnh khỏe lũng thông nhưng năm lên bảy tuổi nó bắt đầu biết thế nào là thứ vui của thiếu-nhi, đi xe đạp, bơi lội, đá bóng... thì một chứng bịnh quái ác xâm chiếm lấy người nó.

Một trong số những con vì trăng có những cái tên rất khó nhớ đã đặt nhập vào cơ thể của nó.

Trong nhiều ngày và nhiều đêm, gia đình nó tưởng nó không còn qương dậy được nữa. Nhưng rồi một đêm kia, cơn sốt bắt đầu nổi và sáng hôm sau, bé Ly đã có thể mỉm cười đón mẹ nó, người mẹ đã không rời giường bịnh của nó một bước và nó từng gọi lên trong cơn sốt mê sảng không biết rằng bà vẫn ngồi cạnh bên nó đêm ngày.

Bé Ly khỏi bịnh, nhưng buồn thay con vì trăng quái ác đã phá hoại một nơi nào đó trong bộ thần kinh kỳ của nó, khiến cho đôi chân của bé Ly, ngày xưa chạy khoẻ lắ thế, giờ đây trở thành tê liệt, mặc dù cậu bé cố gắng sai khiến hoạt động.

NHỮNG NIỀM VUI NHỎ

● CỦA THÚY-TRANG

Năm 7 tuổi, bé Ly đã bị bại cả hai chân, và mặc dầu cha mẹ nó đã chạy chữa hết thảy kết thuốc, đôi chân bé vẫn từ chối hoạt động và không đủ sức chịu đựng thân hình mảnh khảnh của nó nữa.

Đối với bé Ly, một cuộc sống mãn đen bắt đầu. Trong đó có đi văn, ghế đựa, nạng chống với một chiếc xe nhỏ.

Ly phải lăm quen với những đồ phụ tùng của những bịnh nhân lớn tuổi và bắt đầu từ bước đầu,bị vô mất tết cả những thứ vui của tuổiđại, nó phải ngồi ngắm nghía từ xa với đôi mắt thèm thuồng những đồ chơi, những thứ vui của anh chị bạn bè trang lứa nó. Nó chứng kiến những sự việc xảy ra chung quanh người nó như một người vô phúc bị gạt bỏ bên lề cuộc đời. Niềm bất hạnh của nó không chỉ có chừng đó. Hiểu cảnh trong đó nó bị giam hãm không có cách nào thoát ra, đã lần hồi xua đuổi đi khỏicongười nó tất cả những tính tốt hồn nhiên đã mang lại thay thế vào đó đủ thứ tật xấu Cau cú, gắt gỏng, ích kỷ, bi quan, thèm khát.

Dần dần nó không còn hòa thuận với anh và ba chị của nó nữa, cả đối với chị Vân cũng vậy, chị Vân thay thế cho mẹ nó từ ngày bà chăm mất từc tuổi, bé lại ấm con thơ nhưng khác. Ly không từ bỏ một dịp tốt nào để gắt gỏng, nặng lời với chị.

Ban đầu thì các anh chị nó cần kiên nhẫn chịu đựng những tính xấu của bé Ly. Nó là một kẻ bịnh hoạn là một kẻ tàn tật cần được an ủi, thương hại nhưng rồi những lời lẽ hàn học kéo theo những vụ đánh đá, xâu xé nhau.Bé Ly thẳng tay vô vào người chị nó tất cả những món vật nào nó nhặt được trong tầm tay mà không cần biết hậu quả của hành động nóng nảy của nó rồi sẽ gây ra tai nạn gì.

Có những hôm mà bầu không khí của những từ tung lăng xăng, và cảng phải căng thẳng trương đến nỗi người cha phải tách rời bé Ly ra khỏi anh chị nó để tránh thảm họa có thể xảy ra.

Cảlaqthầnt cé lần Ly đã vết vào mặt em gái nó, bé Trúc Mai, một con đau nhỏ làm đổi mặt vết khá sâu bằng tay của bé đang đưa lên để che mặt.

Cộ đôi khi Lyđăng thấy bất hòa, nhưng rồi chẳng nào vẫn tật Ly nổi khi nó thấy anh chị nó chạy, nhảy, đi đứng tây ý trong khi nó phải luôn nghỉ một chỗ, chờ cho tới khi có một người nào đi qua nó nhờ đẩy hộ chiếc xe xa càng viên quanh nhà, nơi lề trả trong xóm hợp nhau đùa giỡn như ông vỡ tổ.

Nhiều khi trẻ vẽ nhà sau một buổi đi xe đạp chỗ chị nó đây, nhìn xuống hai đôi giầy thật xuống được phủ trong vo là đôi chân của nó, bé Ly mối lòng khóc rầm rức. Đầu xanh như nó đã tội tình gì

Mượn ba tuổi bé Ly là một đứa trẻ đáng được thương hại nhưng cũng rất hung dữ vì cha nó, giờ đây đang bồngtrongcảnh gà trốngnuôi con nhiều lắc gần như tuyệtrong vì không tìm được cách nào để đặt tâm tính của đứa con tật nguyền — thằng bé có vẻ trơ như đá trước bao nhiêu rai vọt và những lời trách mắng lọt vào tai nó như nước đổ lá khoai. Lâm quá lâm thì nó tự chửi trẻ lắc, từ chối cả ăn, cả ngủ. Những tính nẩu đã càng ngày càng I ám hạicho sức khỏe của nó và sau một cơn khóng hoảng như vậy, nó càng sanh xao hơn, càng gầy guộc thêm.

Nhưng rồi một ngày no, hạnh phúc tìm đến gõ cửa nhà đầy sóng gió đó, Một người bạn thân cũ của nhà Ly ghé thăm đang cùng với một bác sĩ người ngoại quốc. Giữa bữa tiệc đưa ra đề thiết đãi đang khách quí, ông bác sĩ muốn được biết tết cả những người trong nhà.

Bé Ly được đưa ra giới thiệu với ông khách trên chiếc xe đẩy tay của nó, như là một cô ấy trong gia đình.

Điều lâm thằng bé ngạc nhiên hơn hết là vị bác sĩ có vẻ như chú ý tới nó mà thôi. Ông hỏi cha Ly về tình trạng của đứa bé và ngắt y muốn khám bịnh nó tại bịnh viện, nơi ông làm việc.

(CÒN TIẾP)

TUỔI VÀNG HỌC HỎI

V.N có bao nhiêu sắc tộc thiểu số ?

(TIẾP THEO)

Người Gia lai cây lúa trồng ngô, thuốc lá, vùng sông mạch đúng để chế rượu cần Ho biết dệt vải bông, chế tạo khí cụ bằng sắt và nung đồ gốm.

NGƯỜI MÔNG sống ở phía Nam cao nguyênDarlac chuyên nghề săn voi. Người Mông thập bé hơn người Ra đê, mặt đẹt và quê kệch. Họ nói tiếng Môn khơ me, ở nhà sàn thấp bé. Cách phục sức cũng tương tự như người Ra đê.

NGƯỜI CHU RU nói tiếng Chàm, giống người tục Chàm. Họ sống trong các khu rừng rậm, biết cày ruộng, đào mương dẫn nước để trồng lúa trên ruộng sâu.

NGƯỜI CHÂU MA (độ 3.000) ở miền Đinh quán, Tu Lai. Họ ăn mặc hơi giống người Ra đê, thích đeo vòng bằng ngà hoặc xương ở cổ tay cổ chân, vòng cổ hình lò xo, xoắn ốc.

Họ ở nhà sàn rất rộng rãi, nói tiếng Môn Khơ me và theo chế độ mẫu hệ. Tay chuyên về nông nghiệp, người Châu ma là những nhà thiện xạ.

(CÒN TIẾP)

PHONG-NHÃ

Khi hậu ở Việt-Nam thay đổi bất-thường ngày nóng đêm lạnh, khi mưa khi nắng khi trở trời hay sinh các chứng : CẢM CÚM_NHỨC ĐẦU_SỔ MŨI NÓNG LẠNH_ĐAU NHỨC khiến cơ-thể bần-thần khó chịu.

BÔNG VÀNG CỔ 2 LÁ XANH

CONAN

thuốc giải nhiệt và trị đau nhức

CẢM CÚM _ NHỨC RĂNG
NHỨC ĐẦU_NHỨC BẮP THỊT
NHỨC KHỚP XƯƠNG
PHONG THẤP

Nhớ uống CONAN để làm dịu cơn đau

CONAN được bọc trong giấy nhôm in hình bông vàng cổ 2 lá xanh

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Viện Bào-chế CONAN SAIGON

Hiệu kính thước KÍNH-TIẾN
274 - HAI BÀ TRƯNG - SAIGON
(XÉO NHÀ THỜ TÂN-ĐỊNH)

do sự điều-khiển của Quang học gia chuyên nghiệp _ tốt nghiệp trường quốc-gia quang học Pháp quốc

Chuyên môn thử mắt theo lối khoa-học và bán đủ các loại kính cận-thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời

Phù TÂN THÌ

90.414 ?
TI-VI HƯ
gọi ngay ĐT: 90.414
Hãng VIỆT-TUYẾN Radio
13, ĐOÀN THỊ ĐIỂM — SAIGON

● Xưởng sửa chữa tất cả các loại máy điện tử trên 20 năm kinh nghiệm, có giấy phép sửa chữa máy truyền tin, truyền hình.

● Chúng tôi sẽ gởi ngay chuyên viên đến tận nhà chăm sóc máy móc cho quý khách, hoặc máy bị hư sẽ được mang về xưởng sửa chữa và giao lại tận nhà.

● Sửa chữa thành thật, nhanh chóng, giá phải chăng, bảo đảm.

Nguyên tác : KIM DUNG

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 30

Thiên Thu Vạn Tai

Phương Chứng Đại Sư đến Hằng Sơn một cách đột ngột

Lệnh Hồ Xung suy khuớt xuống nói. Lúc chàng tính rượu thì đã quá nửa đêm và hãy giờ chàng mới biết mình đang ở ngoài hoang dã.

Quán đã tọ phải Hằng Sơn ngũ ở phía xa xa đã cạnh gần.

Lệnh Hồ Xung đưa mắt nhìn khắp bốn bề. Chàng nghĩ tới từ nay trở đi khó còn cơ hội được tái ngộ Doanh Doanh, bất giác lòng đau như cắt.

Đoàn người chưa về đến ngọn Kiến Tính nơi Hằng Sơn đã thiết lập linh vị bà tổ sư thứ Định Nhàn, Định Tĩnh và Định Dật đã tế cáo nỗi đại thù đã trả xong.

Mọi người nghĩ tới bọn Triều Dương Thần Giáo sớm muộn gì cũng đến tìm cùng và sao cuộc chiến sắp tới nay là phái Hằng Sơn nhất định sẽ bị tiêu diệt thì trong lòng không khỏi bùi ngùi. Nhưng sau khi nghĩ rằng cuộc thắng bại đã rõ rệt, chẳng buồn bận tâm cho một trí nên không lo âu gì nữa.

Vợ chồng Bắc Giới hòa thượng, Nghi Lâm và Điền Bá Quang bốn người ở chân núi Hoa Sơn đã cùng mọi người tương hội rồi cùng trở về nơi Hằng Sơn.

Lệnh Hồ Xung liếc trước vợ chồng Bắc Giới rồi không khỏi bồn gió tự đưa nhau, lính ngũ nên cùng không khuyên can nữa.

Mọi người đều cho là đã có khổ luyện võ công, bất quá cũng chỉ giết thêm được mấy tên giáo chúng trong Triều Dương Thần Giáo là cùng, chứ thắng lợi ai cho đại cuộc, nên lo chẳng buồn luyện kiếm pháp nữa. Những người thành tâm ở lại trong am hàng ngày chăm chỉ niệm kinh, của người ta đều đi du ngoạn tiêu nhiêu.

Giới luật phái Hằng Sơn rất sâu nghiêm. Chiều hôm ban sớm khóa cùng Phật sẩn đều, không giải đại chết nào. Mấy bữa nay đệ tử mới được một phen cởi mở thành thơi.

Sau mấy hôm bỗng có mười nhà sư lên nơi Kiến Tính. Người đứng đầu đoàn là Phương Chứng đại sư, Phương trượng chùa Thiếu Lâm.

Lệnh Hồ Xung đang ở trong am chính rót rượu uống một mình. Chàng vừa uống vừa gõ bàn hát nghêu ngao cho khuây khoả nỗi lòng.

Chàng nghe tin Phương Chứng tới nơi thì trong lòng vừa kinh ngạc vừa vui mừng, vội chạy ra nghênh tiếp.

Phương Chứng đại sư thấy chàng đi chân không chưa đi giầy dép chỉ hết mà mặt mũi say rượu đỏ hồng liền mỉm cười nói :

— Cả nhân thấy khách đến vội quá xô giầy ngược đế ra nghênh tiếp nhưng cũng cho nhớ được chuyện xả giầy. Nay Lệnh Hồ chưởng môn chắc không kịp xô giầy để chạy ra nghênh tiếp thì cách đãi khách của thành tâm hơn là cổ nhân.

Lệnh Hồ Xung thoan lưng thi lễ đáp :

— Phương trượng đại sư pháp giá quang lâm, Lệnh Hồ Xung nếu không được ra xa đón tiếp, trong lòng rất lấy làm sự hãi. Ở kia ! Cả Phương Sinh đại sư cũng tới a !

Phương Sinh đáp lại bằng một nụ cười.

Lệnh Hồ Xung thấy tám nhà sư kia cũng đều tàn bạc phất phơ, liền cái đầu hói phép hiệu thì quả nhiên đều là những vị cao tăng chùa Thiếu Lâm đứng vào hàng chữ «Phương»

Lệnh Hồ Xung nghênh tiếp các vị cao tăng vào am, mời ngồi xuống hỏi đoàn.

Am này trước là nơi tĩnh tu của Định Nhàn sư thái, vì thế mà rất tinh khiết không một mảy bụi. Từ khi Lệnh Hồ Xung vào ở đây thì đầy nhà toàn hơi rượu cùng chén các rất ngổn ngang.

Lệnh Hồ Xung thẹn đỏ mặt lên đáp :

— Tiểu tử thật là có lỗi. Xin các vị đại sư miễn thứ cho.

Phương Chứng đại sư mỉm cười nói :

— Bần sư lên tăng đến hai sơn là có điều muốn thương lượng với Lệnh Hồ chưởng môn. Chưởng môn hết tất phải khách sáo.

Nhà sư ngừng lại một chút rồi tiếp :

— Nghe nói Lệnh Hồ chưởng môn vì muốn bảo vệ phái Hằng Sơn mà không chịu nhận chức Phó giáo chủ Triều Dương Thần Giáo, cố nhiên Lệnh Hồ chưởng môn đã gạt bỏ mọng sang quyền không gì đi đến, lại cam nguyện cắt đứt tơ tình với Nhậm đại tiểu thư, một người bạn đồng tâm sinh tử cố nhân. Những cử động của chưởng môn khiến cho đáng đẹp vô lâm vô cùng kính phục.

Lệnh Hồ Xung cúng sát nghĩ bụng :

— Ta không muốn vì một phái Hằng Sơn mà để liên lụy đến đồng đạo vô lâm, nên đã cầm đệ tử bên phái không được tiết lộ tin này ra ngoài để khỏi phiền hai phái Thiếu Lâm và Võ Đương đưa người đến viện trợ là ý tránh một cuộc giao tranh khốc liệt gây nên nỗi xương máu, để tâu Phương Chứng đại sư đã hay tin này rồi.

Chàng đáp :

— Đại sư tán dương như vậy khiến vãn bối càng thêm hổ thẹn. Giữa vãn bối và Nhậm giáo chủ ở Triều Dương Thần Giáo là việc tư nhân cá biệt, quan điểm nhiều chuyện ơn oán không thể một lúc mà nói hết được. Vãn bối bất đắc dĩ mà phải phụ lòng Nhậm đại tiểu thư, nay đại sư đã không quở trách, lại còn ca ngợi thì vãn bối yên tâm thế nào được?

Phương Chứng đại sư bảo :

— Lão tăng được tin Nhậm giáo chủ loan truyền sẽ đến giáo chúng Hồng Sơn khi đã rõ với quý phái. Hiện nay bốn phái Tung Sơn, Thái Sơn, Hành Sơn và Hoa Sơn đều đã suy vi kiệt quệ. Nếu một phái Hằng Sơn không có ngoại viện mà Lệnh Hồ chưởng môn cũng không phải người tới tay, đưa tin, thì ra tăng chúng phái Thiếu Lâm đều tham sống sợ chết không hiểu gì đến nghĩa khí giang hồ hay sao ?

Lệnh Hồ Xung đứng lên đáp :

— Vãn bối thật không khi nào dám có ý nghĩ như vậy. Ngày trước vãn bối không tự kiêm điểm, đã kết giao với nhân vật đầu não ở Triều Dương giáo. Bao nhiêu mối hoạ ngày nay đều do vụ đó mà phát khởi. Vãn bối nghĩ rằng : Mình lâm nên tội thì phải gánh lấy. Để liên lụy đến toàn phái Hằng Sơn cùng đã đau lòng. Có lẽ đâu kinh động đại sư cùng Xung Hư đạo trưởng ? Giá tế hai phái Võ Đương và Thiếu Lâm vì lòng trượng nghĩa kéo đến viện trợ đã tiêu thất nhân mạng thì vãn bối có muốn thác cũng không đủ đền tội.

Phương Chứng đại sư mỉm cười nói :

— Lệnh Hồ chưởng môn nói vậy là sai. Ma giáo muốn hãy diệt Thiếu Lâm, Võ Đương và Ngũ Nhạc kiếm phái là việc xây ra từ bao trăm năm trước đây. Tới bây giờ bộ sẩn chưa bỏ ý nguyện đó. Kể từ ngày bắt đầu thì lão tăng cũng chưa ra đời. Vậy nay có liên quan gì đến Lệnh Hồ chưởng môn ?

Đào Các Tiên ngàn dặm đưa thơ

Lệnh Hồ Xung gật đầu đáp :

— Ngày trước tiên sư cũng thường răn dạy : Tự cổ chí kim hai phe chính, tà chẳng thể nào sống chung được. Cuộc chiến đấu giữa Ma giáo cùng các môn phái trong chính giáo lâu nửa không bao giờ chấm dứt. Vãn bối kiến thức nông cạn vẫn cho là mỗi bên nhượng bộ một chút thì có thể đi đến chỗ điều giải được cuộc xích mích. Nếu đau mối quan hệ giữa Nhậm giáo chủ và vãn bối thêm trọng là thế rồi chung quy vẫn phải nói chuyện bằng gươm đao.

Phương Chứng nói :

— Lời Lệnh Hồ chưởng môn nói mỗi bên chịu nhượng bộ một chút là có thể hóa giải được mối xích mích kể ra cũng đúng. Thực tình thì Triều Dương Giáo cùng các phái trong chính giáo trạnh đều liên miên không phải chỉ vì thù nghịch muốn giết chết nhau, các vị thủ lĩnh cả hai bên đều muốn đặc bề vô lâm mà tiêu diệt đối phương. Bởi trước lão tăng cùng Xung Hư đạo trưởng, Lệnh Hồ chưởng môn ba người chúng ta đã thương nghị với nhau triệu chứa Hoạch Không. Chúng ta hiểu rõ Tả chưởng môn phái Tung Sơn lấy việc thống nhất Ngũ Nhạc kiếm phái làm khởi điểm cho công cuộc đặc bá vô lâm. Cái đó tâm của ý là chẳng có.

Nhà sư buồng tiếng thở dài chầm rồi tiếp :

— Nghe nói ở Triều Dương Thần Giáo có câu «Muốn nắm trường trị, nhất thống giang hồ ở đó. Hộ đã sum đủ sẵn vây thì trong vô lâm chẳng ngày nào yên tĩnh được ? Ta nên biết trên chốn giang hồ đã có môn phái khác nhau thì vô công cũng bất đồng. Cả tên chỉ hành động và sự yên ghét cùng không giống nhau. Việc thống nhất giang hồ chẳng bao giờ thực hiện được.

(CÒN NỮA)

BÀI CẬY ĐĂNG

TIẾP THEO **E** TRANG 1

Thay mặt cho Tăng Tín Đường Tính đang bận hoàn chỏ đến Tổng Thống hoàn cách lúc lượt thành lập Tổng Nha Miền Vy, Bắc Tăng Tính xin đạo đại tên Tăng Thống hàng tri tân ân xa của toàn thể Chư Đại Đức Tăng và Phật Tử trong toàn Tỉnh, Trung bước hôm nay, Sư Sãi và Phật Tử cũng soát xét tính khinh Phật sự tại Tỉnh Vĩnh Bình và nhận thấy cần trình lên Tổng Thống những thực hiện tối đa của Chánh Phủ trong lãnh vực Tôn Giáo và An Ninh mà đồng bào Phật Tử Việt gốc Miên tại Tỉnh được trực tiếp thụ hưởng.

Trong lãnh vực Tôn giáo, các chùa chiền không may bị thiệt hại vì chiến sự, đã được Tỉnh Trưởng đặc biệt lưu ý trợ cấp đến mức tối đa trong thời gian kỷ lục. Sự trợ cấp ấy theo sự nhận xét của Giáo Hội chứng tỏ qua những cuộc thăm viếng các Chùa ở trong Tỉnh khác thì cả phần khanh chúng và trội hơn rất nhiều. Mặt số Tăng ni và trường hợp Đạo cũng được Chánh Quyền tự giúp tu bổ lại để thăm tiếp nghỉ cho các Tăng sinh ta học.

Song song với những hỗ trợ cho Đạo, Chánh quyền Tỉnh cũng đã đầu hết sở lực đẩy mạnh công tác Bình Định và Xây dựng Nông thôn vào bài an ninh, đem lại sự sung túc cho đồng bào các chân đạo. Đặc biệt tại Quận Trà Cú (Vĩnh Bình), trên 80 ấp đói mới được xây dựng xong là nơi đã xảy ra Đồng bào Việt gốc Miên sinh sống quanh 40 ngôi chùa cổ kính.

Từ tình trạng rối ren sau Tết Mậu Thân, sau tình hình tại đây vừa qua đã bảy chiến trị, an ninh, bình tế, và xã hội đã thật sự sáng sủa mà từ bao năm trước tới nay chưa khi nào đạt được, các Phật Tử nông thôn đã được vui sống trong an ninh và tự do, quý sư sãi được yên tâm tu học và các lễ lạc theo Đạo Giáo cũng đã được tổ chức đúng theo nghi thức trong vòng an ninh và trật tự.

Các đường hương lộ cũng đã được khai thông và trù tu, cầu kỳ được tái thiết và tu bổ giúp cho sự liên lạc chùa chiền và Tỉnh thành được dễ dàng.

Nếu tại Vĩnh Bình, đồng bào Việt gốc Miên đã hưởng những gì, chúng tôi quan niệm đó là một thành quả tốt đẹp của một đường lối tích hợp của Chánh Phủ trong lãnh vực Binh Định và Xây dựng thực thi chánh sách Dân chủ pháp trị.

Trước những thực hiện cao đẹp ấy, Giáo hội chúng tôi, đại diện cho Tăng Tín Đồ Phật Giáo Việt gốc Miên Vĩnh Bình, xin ghi tạc công ơn của Chánh Phủ và nguyện cầu cơ linh Đức Tam Bảo hộ trì Tổng Thống được mọi sự an lành và thắng lợi trên đường cứu quốc và kiến quốc.

Trân trọng kính chào Tăng Thống,

Vĩnh Bình, ngày 27 tháng 9 năm 1969.

Đại Đức Nếkon,

Không thể hoãn dịch cho học sinh 18 TUỔI THI RỚT TỨ TÀI I...

TIẾP THEO **A** TRANG 1

Việc thay thế Quân lực Đồng minh sẵn trong kế hoạch đã được nghiên cứu từ lâu cho nên năm nay thay thế 60.000 quân Hàn Kỳ sẽ không có ảnh hưởng gì tai hại tới tình hình an ninh của Việt Nam Cộng Hòa.

Trung Tướng Nguyễn văn Vỹ đã tỏ ý lạc quan trước kế hoạch hiện đại hóa tối đa của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa.

Vẫn theo Trung Tướng Tổng Trưởng Quốc Phòng, tình hình quân sự hiện nay rất khả quan. Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và Đồng minh đang nắm thế chủ động trên khắp chiến trường Miền Nam.

Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và Đồng Minh đã hủy diệt hoàn toàn âm mưu tập trung của địch ở biên giới Miên, Lào. Việt minh tăn công vài tỉnh ly biên phòng của Việt Nam Cộng Hòa.

Ông cũng nhấn mạnh rằng Cộng quân chỉ còn khả năng mở các vụ tấn công nhỏ và phân kích mà thôi.

Trung Tướng Tổng trưởng nhấn mạnh : «Về tình hình quân sự, chúng tôi thấy thích nhận định sáng ta đang nắm thế chủ động tấn công».

Không thể hoãn dịch cho học sinh 18 tuổi thi rớt Tú Tài I

Được hỏi về vấn đề Ủy ban Quốc Phòng Hạ viện gửi văn thư yêu cầu Bộ Quốc Phòng xin hoãn dịch cho các sinh viên thi rớt Tú tài I, Trung Tướng Tổng trưởng Quốc Phòng nói «Bộ Quốc Phòng không thể nào tiếp tục cho các học sinh 18 tuổi, sinh năm 51, hoãn dịch nữa».

Ông giải thích : «Luật Tổng động viên đã được chiếu phù quyền định tuổi tối đa cho học sinh học sinh năm 1951 vừa rớt Tú tài I, mà cho họ hoãn dịch thêm một năm nữa, thì sẽ gây ra một bất công rất lớn đối với những thanh niên đúng tuổi đã nhập ngũ từ đầu năm nay.

Sẽ biệt phái những giáo chức hiện là quân nhân về Bộ Giáo Dục theo từng đợt

Đề cập tới vấn đề biệt phái giáo chức hiện ở trong quân đội lên năm về Bộ Giáo Dục, Trung Tướng Vỹ nói : «Bộ Quốc Phòng tiếp tục cứu xét đề nghị biệt phái cho các giáo chức và cựu giáo chức ở trong quân đội lên năm». Trong tương lai những giáo chức chưa được biệt phái thì sẽ sử dụng Bộ Quốc phòng cho biệt phái thành từng đợt.

Tuy nhiên, theo Trung tướng Nguyễn văn Vỹ, trong số giáo chức quân nhân này cũng có thành phần đã ở lâu trong quân đội nhưng hiện thời đang được quân đội xử dụng trong ngành chuyên môn sư phạm của họ, hy đang là Giáo sư của các trường Quân đội như trường Đại học Chiến tranh Chính trị, trường Võ Bị Quốc gia, Trường Thiếu Sinh quân hay các trường Văn hóa Quân đội thì các anh em này còn phải chờ một thời gian nữa.

Trung Tướng Tổng trưởng Quốc Phòng cho hay : «Giữa nhu cầu quốc phòng và nhu cầu giáo dục, đối với những giáo chức không được xử dụng theo đúng chuyên môn sư phạm của họ, Bộ Quốc Phòng đặt ưu tiên cho bên giáo dục, ngược lại một số ít trong quân đội họ đã được xử dụng theo đúng chuyên môn sư phạm của họ thì sẽ phải đặt ưu tiên cho quốc phòng» không được bảo toàn công bằng và có nhiều anh em giáo sư giáo chức đã nhập ngũ từ lâu và hiện đang còn ở trong Quân Đội thấy thất mắc không hiểu tại sao họ chưa được biệt phái trong khi đó người chưa làm công nhiệm vụ quân sự đã được biệt phái sau khi thi thụ hoàn quân sự trong chín tuần lễ.

Về vấn đề này, chúng tôi quan niệm theo nhu cầu quốc gia chúng có cứu xét tôn những quyền lợi từng cá nhân. Nếu chúng tôi bắt buộc những giáo chức hồi năm ngoái đang được hoãn dịch vì lý do công vụ phải được nhập ngũ ngay, tất nhiên là tất cả số giáo chức sẽ bị xáo trộn số lượng trị. Số đó chúng tôi không thể ngay trong đợt đầu, ngay trong lúc đầu chấp thuận cho biệt phái các cựu giáo chức đang trong quân ngũ vì rằng còn có vấn đề nhu cầu chi hay ở trong các đơn vị Quân Đội cần nên không thể ngày một, ngày hai mà có thể trả về ngay cho Bộ Giáo dục, vì ưu tiên chúng tôi đã cho biệt phái những giáo chức cần thiết cho việc dạy dỗ con em trong niên khóa vừa qua rồi mới tới việc cứu xét đến, nhưng vẫn để biệt phái cho các anh em giáo chức cựu giáo chức ở trong Quân Đội lâu năm. Trong trường hợp đối với những người còn hiện thời chưa được biệt phái trở về, chúng tôi cũng sẽ tiếp tục cho biệt phái thành từng đợt. Tuy nhiên, trong những số đó, chúng tôi thể mặt với anh em giáo chức đã đã ở lâu trong Quân Đội nhưng hiện thời đang được xử dụng trong ngành chuyên môn Sư phạm của họ, đang là Giáo sư ở các trường của Quân Đội như trường Đại học chiến tranh chính trị, trường Võ bị Quốc gia, trường Thiếu sinh quân hay các trường văn hóa của Quân Đội thì lẽ cố nhiên những anh em đó cho phải chờ một thời gian nữa vì chúng tôi phải cần nhân giáo như cầu Quốc Phòng và nhu cầu Giáo dục. Đối với những giáo chức mà không được xử dụng đúng Quân Đội đúng theo chuyên môn sư phạm của họ thì chúng tôi đặt ưu tiên cho bên Quốc gia giáo dục ngoài trừ một phần tất thể mà trong Quân Đội họ được xử dụng đúng theo chuyên môn Sư phạm của họ thì chúng thì lẽ cố nhiên phải đặt ưu tiên cho Quốc Phòng. Vì vậy mà cũng có thể có một số rất nhỏ như thế nói lên sẽ chưa được biệt phái trong thời gian gần đây...

LÊ KHÁNH THÀNH

TIẾP THEO **1** TRANG 2

Càng tác sẩy thật đáng ghi nhớ, trong lúc Chánh phủ đang xác tiến chương trình xây dựng thôn ấp.

Nghe đâu trong buổi lễ khánh thành sẽ có sự biện diện của một phái đoàn ở Thủ Đô, gồm đại diện Bộ Quốc Gia Giáo Dục và viễn Vị Thứ trưởng trong chánh phủ vì có cảm tình riêng với xã Thới Long mà không ngại đường xa xôi.

Chúng tôi là một nhóm cựu học sinh trường làng xin thành thật chúc vui vẻ đồng bào xã Thới Long và ước mong trường Trung Học sẽ đáp tạo nhiều nhơn tài cho xứ sở. X.Y.

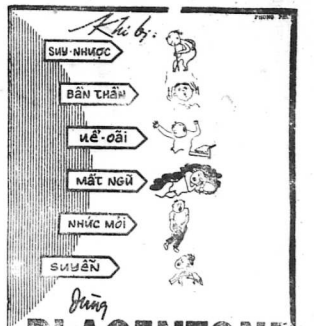

TỦ SÁCH SỬ - ĐỊA ĐẠI - HỌC
ĐÃ PHÁT HÀNH TRÊN TOÀN QUỐC
QUYỂN DÂN SỐ HỌC
— CÁC VẤN ĐỀ NHÂN KHẨU HỌC
— DÂN HOẠT ĐỘNG
Tác giả: Ông LÂM THANH LIÊM
Trưởng ban Địa Lý Đại Học Văn Khoa Saigon
Bà LÂM THANH LIÊM
Tiến sĩ Đại học Địa Lý (Sorbonne)
LỬA THÀNH xuất bản
Mọi giao dịch xin hỏi Ông VÕ PHƯỚC LỘC
46 Bùi quang Chiêu Saigon — ĐT : 91 075

Phân ưu

Tôi vô toàn thể Nội Các tới xác động hay tin Cụ NGUYỄN THẾ TRUYỀN vừa tạ thế. Cụ NGUYỄN THẾ TRUYỀN là một nhà Cách Mạng lão thành đã trọn đời gian lao tranh đấu chống thực dân và Cộng sản để phục vụ Chính nghĩa Quốc gia và Tự do Dân chủ. Cụ mất đi là một cái tang chung cho phía Quốc gia. Nhân danh toàn thể Nội Các, tôi xin thành kính phân ưu cùng tang quyến và cầu chúc cho hương hồn Cụ sớm tiêu diêu miền Cực Lạc.

TRẦN THIỆN KHIÊM

PHÂN ƯU

Được tin trễ, Bà góa phụ CAO-HOÀI-DO đã từ trần.

Thành thật phân ưu cùng tang quyến và cầu chúc cho linh hồn Bà sớm về với Chúa.

NGUYỄN PHƯỚC THẠNH Tín-nghĩa ngân-hàng
TRỊNH VĂN TIẾNG Nhựt báo Giếng Tiếng
CHÍN VIỄN, Nam Đô Tiểu Gia

Phân ưu

Được tin trễ

THÂN PHỤ

của bạn Nguyễn Xuân Mai đã thất lộc tại Biên-Hòa, chúng tôi toàn thể hội viên AHCHSMT tỉnh Biên-Hòa, thành thật chia buồn cùng quý quyến và cầu nguyện cho linh hồn bác sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Hội Ái-hữu cựu học-sinh
Mossard-Taberd tỉnh Biên-hòa
Hội trưởng lâm-thời
Kỹ-sư ĐỖ HỮU CẢNH

Phân ưu

Được tin :

Cụ Nguyễn-thế-Truyền

đã từ trần ngày 19-9-1969 tại Saigon.

Văn-phòng Hạ-Nghị-Viện xin thành thật chia buồn cùng tang quyến và thành tâm cầu nguyện linh hồn người quá cố sớm về miền Vĩnh-Phúc.

VĂN-PHÒNG HẠ-NGHỊ-VIỆN

Phân ưu

Được tin trễ.

Bà Nguyễn Xuân Tường

nhũ danh PHÙNG KIỀU OANH

đã từ trần ngày 18-9-1969.

Ban Giám đốc, Giáo sư và toàn thể học sinh trường VĂN HÓA QUÂN ĐỘI QUANG TRUNG bày tỏ niềm luyến tiếc sâu xa, phân ưu cùng ông Tướng và tang quyến, cầu cho linh hồn Bà sớm siêu thăng.

Trường V.H.Q.Đ. Quang Trung

Cảm tạ

Chúng tôi trân trọng kính gởi lời cảm tạ chân thành đến toàn thể Quân Dân Chính và thân bằng quyến thuộc đã ưu ái đến phân ưu, phúng điếu, đưa linh cữu chồng và cha ông chúng tôi :

Cụ NGUYỄN LỄ NGHI

tạ thế tại Cần Thơ ngày 14-9-1969
hưởng thọ 74 tuổi

Trong lúc tang gia bối rối, có điều chi sơ suất, kính mong quý vị niệm tình thứ tha.

Thay mặt tang quyến đồng kính cảm tạ

Quả phụ : Bà NGUYỄN LỄ NGHI nhũ danh LÊ THỊ HUI
Trưởng Nam : Ô. NGUYỄN LỄ TÍNH, Trưởng Ty C.S.Q.G. Quận 1 vợ và các con
Thứ Nam : Trung Tá NGUYỄN LỄ TRÍ, Cục Phó Cục Xã Hội, vợ và các con.
Trưởng Nữ : Bà DƯƠNG THÀNH MẬU nhũ danh NGUYỄN THỊ LÀI, Trưởng Ty Tiểu Học, và các con.

TOÁN — LÝ HÓA NHẤT A-B
1-10 SÁNG — CHIỀU
TRẦN CAO LỘC — NGUYỄN QUỐC SÙNG
135 Trần Quý Cáp Saigon

ĐÔ THÀNH SAIGON
SỞ THIẾT KẾ

Cáo thị đấu thầu công khai

MỤC TIÊU ĐẤU THẦU :
— Cất 12 lớp học tại Trường tiểu học Khu Tái Thiết «TRẦN QUỐC TOẢN».

Trị giá ước lượng :	8.235.621đ00
Ký quỹ tạm :	140.000đ00

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU :
— Ngày 17-10-1969 đúng 9 giờ tại Tòa Đô Chánh Saigon (Văn Phòng Phó Đô Trưởng Saigon).

NƠI THAM-KHẢO HỒ-SƠ VÀ ĐIỀU KIỆN SÁCH :
— Trong ngày giờ làm việc tại Sở Thiết Kế Đô Thành (Phòng Công xá).

THỜI HẠN NỘP ĐƠN DỰ THẦU :
Đơn xin dự thầu đấu thầu gởi đến Ông Kỹ Sư Chánh Sự-Vụ Sở Thiết Kế Đô-Thành. Ba (3) ngày trên trước ngày mở thầu, tức là trước 17 giờ ngày 15-10-69.
— Hồ sơ kèm theo đơn bổ thầu (theo mẫu) phải nộp tại Tòa Đô Chánh Saigon (Văn Phòng Phó Đô Trưởng) trong vòng 15 phút sau khi phiên nhóm đấu thầu khai mạc.

CƯỚC CHÚ.— Cuộc đấu thầu này được tổ chức trước khi hồ sơ Kỹ Thuật được duyệt y. Trong trường hợp hồ sơ bị bác khước, thì lối quả đấu thầu này đương nhiên hãy bỏ mà người trúng thầu không được khiếu nại hoặc đòi bồi thường chi cả.

Saigon, ngày 20 tháng 9 năm 1969.

TUN. ĐÔ-TRƯỞNG SAIGON
TỔNG THƯ-KÝ,
ĐOÀN VĂN BÍCH

Nhị đặc biệt **4-10** Tam đặc biệt
(Thi Tú Tài 1970) (Thi Tú Tài 1971)

★ Sinh 1952 được cấp ÂN CHỈ XIN HOÀN DỊCH ★ Trung học Đệ II cấp
618/105 Phan Đình Phùng hoặc 46 Trương Minh Giảng SAIGON, hoặc 298 Minh Mạng CHOLON

NẾU HỌC ĐÃ LÂU MÀ VẪN KHÔNG NÓI — NGHE ĐƯỢC

XIN HỌC THỬ :

ANH NGỮ ĐÀM THOẠI Nguyễn Thế Thông

● Nơi Dạy Được Việc Nhứt cho quí vị cần NGHE, NÓI, VIẾT GIỎI gấp Anh Ngữ để đi làm, Buôn bán, Xuất ngoại, Xã giao.
● Lớp học đứng đắn, ít người (chỉ nhận học viên từ 18 tuổi). Bài học thực tế. Có GS Mỹ chuyên môn. Tới lớp là có cơ hội Nghe, Nói tiếng Anh như ngoài đời thật.

7.10.69 MỞ THÊM : ★ Sơ cấp, Trung cấp, Thông ngôn, Phiên dịch ★ Hướng dẫn đọc báo chí Anh ngữ (SángChiềuTối)

Đặc biệt : — Lớp căn bản ĐÀM THOẠI CHO TRẺ EM từ 10 đến 16 tuổi, Học chương trình như bên Mỹ.
— Lớp NHẬT NGỮ ĐÀM THOẠI CẤP TỐC cho người cần xuất ngoại.

XIN GHI TÊN GẤP : 155 Trần Quang Khải Tân Định—Saigon

Hân hạnh chiếu tuần lễ thứ nhì — COSUNAM FILMS long trọng trình chiếu xuất phẩm chọn lọc tại 2 rạp lớn có máy lạnh :

CASINO (SAIGON) ★ VĂN HOA (ĐAKAO)

KHO VÀNG VỚI GIAI NHÂN

Một vụ cướp vàng làm rung động nền kinh tế khắp thế giới

— Sau phim «7 Người Bằng Vàng» (Sept Hommes en or) đã từng làm say mê đông đảo khán giả Saigon cũng như khắp Nipon Châu, giai nhân nầy lên ROSSANA PODESTA và 7 tay đại bợm quốc tế lại tái xuất giang hồ trong một vụ văn hóa lớn lao, không khiếp gớp bội.
— Trong lịch sử điện ảnh, chưa có một vụ cướp nào táo bạo, tổ chức tinh vi, vĩ đại và lý kỳ bằng vụ cướp trong «KHO VÀNG VỚI GIAI NHÂN».
— Cướp 1 triệu hay 100 triệu là thường, Nhưng vụ cướp nầy tới 7.000 tấn vàng khối, lại xử dụng tới cả tàu ngầm nguyên tử cùng những máy móc điện tử tinh vi nhất, cũng như cả một hạm đội hùng hậu hệ tổng.
— Một lần nữa, khối óc kỹ tài của «Giáo sư» PHILIPPE LEROY cùng với nhan sắc mê hồn của người đẹp, ROSSANA PODESTA đã thành công oanh liệt qua mặt được cả hai «Đại Cường Quốc» để làm chủ kho vàng khổng lồ chưa từng thấy.
— KHO VÀNG VỚI GIAI NHÂN : Một phim hoạt động dồi dào trong những pha đấu súng, đấu lực, đầu trí gây được không khí hồi hộp suốt từ phút đầu.

Với thành phần điện viên quốc tế :
Rossana Podesta—Philippe Leroy
Gastone Moschin — Maurice Poli
Enrico Maria Salerno
Màu Technicolor — Nói tiếng Pháp
Phụ đề Việt, Anh, Hoa

2-10 TOÁN LÝ HÓA NHẤT AB - NHỊ AB
G. S. CÙ AN HƯNG, VŨ MỘNG HÀ, NGUYỄN KHẮC LĂNG, VŨ ĐÌNH LƯU
Ghi tên trước tại TRƯỜNG SƠN 129 Lê văn Duyệt mỗi ngày từ 3 giờ chiều. Có lớp CHIỀU và TỐI

BÁO TIN
NHÀ HÀNG « VICTORIA »
417 Võ Di Nguy — PHÚ NHUẬN
Mở cửa lại, ngày 1-10-1969
— KHUNG CẢNH ĐẸP
— GIÁ PHẢI CHĂNG.
— NHẬN LÃNH CÁC ĐẠM TIỆC. (từ 20 người đến 400 người)
— ĐẦU BẾP CHUYÊN MÓN.
— BẾP TÂY — BẾP TÀU — BẾP VIỆT.
Chủ nhơn Kính mời

TRUNG HỌC Huỳnh-Thị-Ngà
sáng lập từ 1947
Số 10 Trần nhật Duật TânĐịnh, Saigon—ĐT 24458

2-10 / 69 Mở thêm các lớp mới : Sáng-Chiều-Tối
● Đệ Nhất A, B, C
● Đệ Nhị A,B học lại ; và Nhị C (Tối)
● Lớp Toán Lý SN,luyện thi TúTài I AB

Kết quả Tú Tài I và Tú Tài II, niên khóa 68/69 :
★ TÚ TÀI II ban A 60%, ban B 70%,
★ TÚ TÀI I ban A 31%, ban B 48%, ban C 92%

THÔNG BÁO

Chúng tôi, BAN TỔ CHỨC LỄ VU LAN đường 109 Khóm 9 và 10 Phường Hưng-Phú Quận 8, trân trọng thông báo cùng Quý Phật tử và Đồng bào 2 Khóm được rõ :

Sáng Chủ Nhật 14-9-69, chúng tôi hướng dẫn một phái đoàn 42 người gồm phật tử và đồng bào hai khóm 9-10 đến viếng LÀNG CÔ NHI CHIẾN TRANH, và trợ giúp 15 bao gạo để góp phần vào công việc cứu trợ và thoa dịu vết thương đau của dân tộc.

Chúng tôi thành thật cảm tạ Quý vị cô mặt trong phái đoàn cũng như Quý vị có lòng hảo tâm đóng góp ít nhiều vào việc từ thiện nầy.

BAN TỔ CHỨC

Cáo thị đấu thầu lần thứ 2 khẩn hạn

Mục đích :
Đấu thầu cung cấp dược phẩm và dụng cụ y dược khoa theo Điều Kiện Sách số 3669, duyệt y ngày 28-8-1969.

Địa điểm và ngày, giờ mở thầu :
15 giờ, ngày 14 tháng 10 năm 1969, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự—Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :
Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 22 tháng 9 năm 1969
GIÁM ĐỐC NHA MÃI HÓA,
TRẦN NGỌC TÔN

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :
Cung cấp dụng cụ điện và bảng số điện thoại theo điều kiện sách số 3660 và số 3667.

Địa điểm và ngày mở thầu :
09 giờ sáng, ngày 30 tháng 9 năm 1969, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 đường Hồng Thập Tự—Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :
Nha Mãi Hóa Cơ Quan Tiếp-Vận Trung-Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 22 tháng 08 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

I-10-69 mở TOÁN LÝ HÓA
Độ Lực—Ngũ—Tứ—Tam AB—Nhị AB—Nhất AB
Lớp mới dạy từ đầu. SÁNG — CHIỀU — TỐI
G.S. Hoàng thường Thụy, Trần cao Lộc, Nguyễn quốc Sáng tại trường ĐỨC HẠNH, 135 Trần quý Cáp—Saigon.

TOÁN LÝ HÓA 2AB
2-10 Do nhóm giáo sư Toán Lý Hóa xuất sắc của trường phụ trách, Kết quả : 37,57% kỳ thi Tú Tài I khóa 69
CHIỀU / TỐI *Ghi tên từ 23-9-69 tại văn phòng* TRƯỜNG KIẾN - THIẾT
923/4 Phan đình Phùng Saigon. Đ.T. 20.979

KIM-CHUNG 2 tại rạp OLYMPIC
— Tối Thứ Bảy 27-9 — 3 giờ chiều và 8 giờ tối Chúa Nhựt 28-9 — Tối Thứ Hai 29-9-69.
Liên tiếp trình diễn buổi thứ 7, 8, 9 và 10 của vở mới.Đang thu hút mỗi đêm một đông thêm khán giả

NỮ CHÚA KHÔNG NGOAI
THI CA VŨ KỊCH MÔNG CỔ của NGUYỄNTHẢO
— Y phục mới và đẹp mắt, phong cảnh huy hoàng.
— Với cặp Tân Huy Chương Vàng 67 : MỸ CHÂU-PHƯƠNG BÌNH
— PHƯƠNG DUNG, BÍCH HẠNH, TÔ KIỀU LAN.
— QUỐC TRÂM, MINH SÁNG, NGỌC ÂN, HOÀNG LẠC.
— Và 2 Hề trứ danh : HỀ SA và HỀ CHƠN TÂM.
Đón coi : TRINH NỮ PHỤC THÙ của Ngọc Diệp

SDL SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

BỐ CÁO TẠM NGƯNG CUNG CẤP ĐIỆN ĐỂ TU BỔ VÀ TĂNG CƯỜNG
29-9-69 : — từ 8 đến 16giờ : Khu vực 9564 tại Hóc Môn.
— từ 7 đến 12 giờ : Khu vực 6520, 7121 và 7122 tại Saigon.
29 và 30-9-69 : — từ 8 đến 17 giờ : Khu vực 9024 và 9016 tại Phú Nhuận.

CHÚ Ý : — Khi sửa chữa xong, điện sẽ có lại mà không báo trước.
— Các danh số khu vực có ghi trên hóa đơn của thân chủ.

ĐIỆN LỰC VIỆT NAM
12, HỒNG THẬP TỰ
SAIGON

Thông cáo

Điện Lực Việt Nam sẽ hoàn tất công tác tăng cường mấy phát điện và hệ thống phân phối điện tại Thị xã Qui Nhơn vào trung tuần tháng 11 năm 1969.

Vậy trân trọng thông báo cho đồng bào thị xã Qui Nhơn đã nộp đơn xin mắc điện được rõ :

Kể từ ngày 29-9-1969 đến hết ngày 25-10-69 xin đồng bào hãy đến Tỵ Điện Lực Qui Nhơn để nộp tiền ứng trước cho công tác mắc điện là : SÁU NGÀN ĐỒNG BẠC (6.000$00). Khi công tác hoàn tất, tỵ Điện Lực Qui Nhơn sẽ gửi đến đồng bào được mắc điện một bảng chiết tính thiệt thọ để thanh toán hết số tiền sai biệt giữa bảng chiết tính thiệt thọ và tiền ứng trước cho Điện lực Việt Nam.

Ngoài ra Điện lực Việt Nam xin lưu ý đồng bào được mắc điện rõ :

Ngoài số tiền tổng cộng ghi trong bảng chiết tính thiệt thọ phải trả cho Tỵ Điện Lực Qui Nhơn, đồng bào không phải trả một món tiền nào khác cho bất cứ một nhân viên nào.

Điện Lực Việt Nam sẽ đóng điện cho các điện kế mới gắn vào cuối tháng 11 năm 1969.

Saigon, ngày 15 tháng 9 năm 1969
ĐIỆN LỰC VIỆT NAM

Hôm nay, phát hành ĐỜI
SỐ 2 CỦA TUẦN B
★
▲ Tuần Báo Đối Lập Cực Tả không Cộng Sản
★ CHỦ TRƯƠNG BIÊN TẬP : CHU TỬ và NHÓM SỐNG, BỊ TRÙ ÉM HƠN MỘT NĂM, LÚC NÀY LẠI XUẤT HIỆN.
▲ Chủ đề số 2 : TUỔI TRẺ BẤT MÃN
★ BẠN LÀ NGƯỜI BẤT MÃN ? BẤT MÃN VỚI XÃ HỘI, CHÍNH QUYỀN, CHA MẸ, VỢ CON, GIA ĐÌNH, HỌC ĐƯỜNG ? BẠN HÃY ĐỌC TUẦN BÁO ĐỜI SỐ 2.

Rất thiết dụng, một mai khi ngưng chiến :
LỚP ĐIỂN HÌNH Anh Ngữ chức Nghiệp TRẦN TRUNG LÝ và Ban Giáo Chức chuyên viên cao cấp Phú Kỳ (MA-MS)
Với sự hợp tác của Cơ Quan Tư Vấn Quốc Tế Yểm Trợ Chương Trình Phát Triển
★ Hướng dẫn Quý Vị Doanh Thương các cấp Quân Dân Chính, Quý Bạn Trẻ SẮP—VÀO—ĐỜI
★ Mục đích phát triển các tác vụ Doanh Thương, giao dịch Quốc tế, Quốc nội — DU HỌC XUẤT NGOẠI THÔNG-DỊCH (*Cá giờ riêng tùng Quý Vị* : ngoài nhà trường)
● TRUNG TÂM ANH NGỮ CHỨC NGHIỆP PHÚ QUỚI : 8-B CÁCH MẠNG S.G — Đ.T : 40.375

6 / 10 TRUNG HỌC VƯƠNG-GIA-CẨN
46, PHAN THANH GIẢN — DAKAO
— ĐỆ NHỊ HỌC LẠI, GS Võ Kỳ, Lương Việt Cương, Nguyễn Mạnh Hà Nguyễn Thanh Tâm, Nguyễn X, Nghiêu, Bùi Thái Trừu, Đặng Huy Thịnh
— TOÁN LÝ HÓA. Đủ các lớp : Tam,Nhị,Tứ,Ngũ,Lục,Thất (Sáng, Chiều, Tối) GS Đặng văn Nhân, Lương Việt Cương, Nguyễn Thanh Tâm, Đặng Trí Biên.
— Học phí nhẹ, ghi tên trước ngày khai giảng bớt 20 /.

2-10 Lớp Toán Ưu Tú Đệ Nhất

G.S. CÙ AN HƯNG, VŨ MỘNG HÀ, VŨ ĐÌNH LƯU, PHẠM HANH THÁI
★ Dành cho học sinh KHÁ VỀ TOÁN để soạn thi Tú Tài và đi học hoặc soạn thi vào các TRƯỜNG CAO ĐẲNG năm 1970. Học-sinh đệ nhất kỳ Classe terminal C có thể theo lớp này ★ Môn học : Hình học, Hình học giải tích, Đại số, lượng giác cơ học, Số học, Giải tích học, Toán cao đẳng, Toán tổng hợp.
★ Ghi danh và bài thử lý tại TRƯỜNG SƠN 129 Lê văn Duyệt Saigon mỗi ngày từ 3 giờ chiều.

Từ thứ Bảy 27-9-69 Hãng «QUANG MINH ĐIỆN ẢNH» hân hạnh trình bày cùng Quý vị :
ĐỘC QUYỀN Tại Rạp Máy Lạnh ĐẠI-NAM
Một cuốn phim KIẾM HIỆP SÔI ĐỘNG với những cuộc thám sát rùng rợn giữa thời Võ lâm cực thịnh Trung Hoa...

Giang Hồ Nữ Kiếm Khách

Với cặp danh tài : VŨ GIA KỲ, NỮU PHƯƠNG VŨ

— Cuốn phim KIẾM HIỆP xuyên qua những cuộc tranh tài khốc liệt của khách Võ lâm nam lẫu nữ vì say mê nghiệp võ mà coi tanh tưởng nhẹ tự lòng hồng
— 8 vị Hiệp nữ... 8 tấm lòng sắt thép đã cùng uống máu ăn thề, cùng lòng vì nghĩa, dấn cật vì thân... gương liệt tuất trên quyết lòng kiếm cùng bọn vô sư Phủ Thiên Tuế, để hơn nữa lang... hơn quý...
— Vì đó mối thù nặng hơn non, tàu hơn biển bọn vô sư mới cầu sự thác tái xuất giang hồ lập vô... tài quyết tâm mà mất ăn gan 8 nàng ... sự lòng son chung gan sắt đá...
— Khiến cho quần hùng từ xứ tập trung về tham dự cuộc thử thách nghiệp nhưng với những đường gươm chính thống, nghĩa cả... Trời... 8 nữ hiệp... 8 thanh gươm chọc trời khuấy nước để dẫn áp đảo...

CUỐN PHIM ĐÁNH KIẾM MÃNH LIỆT. ĐỀ TÀI SÔI SỤC HẬN THÙ và NGHĨA KHÍ
MÀN ẢNH ẢI VÍ TUYỆN-NGUYỄN BẢN TIẾNG TRUNG HOA
MÀN EASTMANCOLOR PHỤ ĐỀ VIỆT HOA ANH

Guitare CẤP TỐC
Bảo đảm trọn khóa 2 tháng đủ được tất cả các bài nhạc Phổ thông.
Lớp nhạc TRỊNH HƯNG
9 Cao Thắng Saigon.

BÒ 7 MÓN NGỌC LAN
1A Bạch Đằng — GIAĐỊNH
RỘNG — MẬT — NGON
BẾP chuyên môn «Thợ BÀ HOM».

Lớp dạy sửa Radio-Télévision
Khai giảng ngày 2-10-1969.
Học phương pháp tân tiến theo Mỹ. Trường trang bị trên 500 máy đủ loại, đồ điện tử và Transistor để học viên thực hành mỗi ngày. Ghi tên : Trường CÔNG NGHỆ ĐIỆN và VÔ TUYẾN số 166-170 đường Lê văn Duyệt Saigon. ĐT : 41.970
Hiệu trưởng
LÊ VĂN KHƯƠNG

THÔNG CÁO
Y NHA NÔNG LÂM SÚC :
Vạn Vật Thì Trắc Nghiệm. Hãy làm thử 125 câu năm 1968 trong 1 giờ. Người quyết chọn trong lai thăng người thi cầu may, ít nhất 50 câu vì có bộ sách (hơn 1.500 câu) Trắc Nghiệm của G.S. Thơm và Sâm — 30B Phạm ngũ Lão.

Anh Ngữ
Đàm thoại và căn bản
Chuyên luyện nói các mẫu câu ngắn giao, buôn bán, nhà hàng, tiếp tân, tiêu điểm thoại, du lịch,v.v... Luyện dịch báo chí và đơn từ thương mại, English for today cho học sinh. Lớp 8 người. Giáo sư Mỹ luyện giọng. Khóa 4 tháng (3 buổi mỗi tuần). Khóa 2 tháng (6 buổi mỗi tuần). Phòng học mát mẻ, lớp mới 1-10-69, 130 Pasteur. Phòng 107 Đ.T 93.567

Kế Toán đánh máy
Mãn khóa đủ khả năng đảm nhiệm kế toán thương mãi. Áp dụng triệt để Plan 1957.
Phụ thêm kế toán giải tích và điều toán Công Ty.
Máy mới Việt Anh Pháp.
70% học viên trúng tuyển OGTM.
Do Ô. Nguyễn văn Cẩn Giám Đốc Kế Toán phụ trách trường LE PROGRES 71 Trần quang Khải Đakao (Saigon).
Đ.T. 40.984.

In tại nhà in riêng
CẤP TIẾN
249 ... Phan đ Phùng
Quản lý : PHẠM ...